

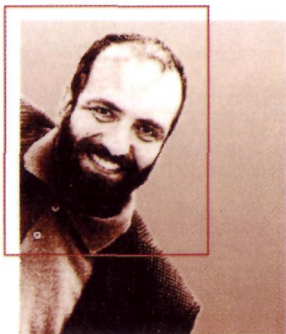

ΤΖΟΜΠΕ ΚΟΒΑΤΑ

ΚΑΝ' ΤΟ ΜΟΝΟΣ ΣΟΥ!

Ο Τζόμπε Κοβάτα μπορεί αναμφίβολα να θεωρηθεί το σύμβολο του σεξ της δεκαετίας του '90, παρόλο που έχει πια φτάσει σε ηλικία σαράντα ετών, αν και δείχνει πολύ νεότερος όταν δεν ανοίγει το στόμα του και τρία χρόνια πιο μικρός όταν το ανοίγει.

Εξ απαλών ονύχων άρχισε να ενδιαφέρεται για τα προβλήματα του σεξ, κατακτώντας μια θέση στο **Βιβλίο Γκίνες**: ενός έτους και τριών μηνών είχε κι όλας προστάτη.

Τα έργα του σήμερα αποτελούν ορόσημο στην ιστορία της λογοτεχνίας, ιδίως το τελευταίο αυτό βιβλίο, όπου μετάγγισε όλη του τη μεγάλη και αδιαφιλονίκητη πείρα στο σεξουαλικό τομέα: και σήμερα αφιερώνει καθημερινά δύο με τρεις ώρες της ημέρας του σε σεξουαλικές μεθόδους, ελπίζοντας ότι θα βρει, αργά ή γρήγορα, μια ευσεβή γυναικεία ψυχή που να τον συντροφεύει στην καθημερινή του αυτή μελέτη.

Το "ΣΕΞ; ΚΑΝ' ΤΟ ΜΟΝΟΣ ΣΟΥ!"

πούλησε την πρώτη κιόλας
εβδομάδα της έκδοσής του
230.000 αντίτυπα και επί μήνες
κατείχε την πρώτη θέση
στις λίστες των μπεστ-σέλερ.

ΤΖΟΜΠΕ ΚΟΒΑΤΑ

ΣΕΞ;

ΚΑΝ' ΤΟ ΜΟΝΟΣ ΣΟΥ!

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΟΝΔΡΑΣ

Εξώφυλλο: Κοσμάς Α. Αρβανίτης

Συγγραφέας και τίτλος πρωτοτύπου:

Giobbe Covatta, *Sesso? Fai da te!*

Σχέδια: David Vecchiato

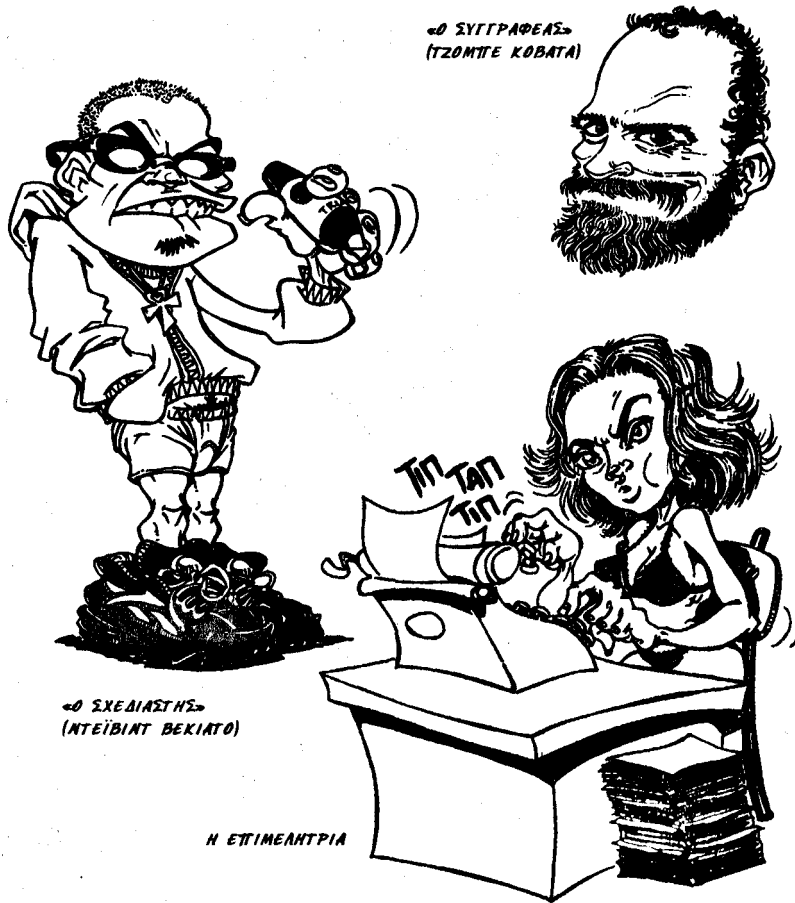
ISBN 960-263-047-7

Αυτό το βιβλίο είναι αφιερωμένο στον
παπα-Τζινέπρο, τον ιερέα της εποχής που ήμουν
παιδί, ο οποίος, προκειμένου να μη χαϊδεύομαστε
μόνοι μας, μας εχαιδολογούσε αυτός.
Έμαρτον, Θεέ μου!

Ευχαριστίες και αφιερώσεις

Η συγγραφή του παρόντος βιβλίου στάθηκε δυνατή χάρη στην Πάολα Κατέλα, που θα ήθελα να τη μνημονεύσω για όλα όσα έκανε στις φάσεις της επεξεργασίας και στις παύσεις της επεξεργασίας του κειμένου, κομίζοντας την πολύ μεγάλη εμπειρία της, ως συγγραφέας στην πρώτη περίπτωση και ως πληροφορημένη επί των γεγονότων στη δεύτερη.

Ο άντρας και η γυναίκα

Αγαπημένοι μου μικροί αναγνώστες, ξέρω ότι κρέμεστε από τα χείλη μου και δεν βλέπετε την ώρα να ανακαλύψετε, χάρη σε τούτο το βιβλίο, όλα τα μικρά και μεγάλα μυστικά που αφορούν το σεξ και τον έρωτα. Οπότε, ας αφήσουμε τα πολλά λόγια κι ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Το πρώτο που πρέπει να ξέρετε είναι πως άντρας και γυναίκα εξελίχθηκαν μαζί, πλάι πλάι. Κι αυτό αποδεικνύει ότι το θηλυκό της ανθρώπινης ράτσας είναι το πιο θαρραλέο ζώο που υπάρχει στη φύση, το μοναδικό που κατορθώνει να ανεχτεί έναν άντρα στο πλάι του για όλη του τη ζωή: τρομερή εμπειρία, που κανένα άλλο έμβιο ον δεν είναι εις θέσιν να αντέξει, εκτός κι αν πρόκειται για κανέναν στρατιωτικό.

Η γυναίκα είναι επίσης εκείνη που κατέβαλε τη μεγαλύτερη προσπάθεια προκειμένου να μοιάσει στον άντρα, διαπράττοντας άλλωστε το μεγαλύτερο ιστορικό της σφάλμα: αν, αντί να προσπαθήσει να γίνει σαν τον άντρα, προσπαθούσε να κάνει τον άντρα να γίνει σαν κι αυτήν, ίσως τα πράγματα σήμερα να ήταν καλύτερα.

Όμως τώρα πια ο γέγονε γέγονε, ας μην το σκεφτόμαστε άλλο, κι ας προσπαθήσουμε καλύτερα να ανασυνθέσουμε τους κύριους σταθμούς στην εξέλιξη της ανθρώπινης φυλής.

Πολλούς, πολλούς, πολλούς, πολλούς αιώνες πριν, ίσως κι ακόμα πιο πριν, ο άνθρωπος δεν ποδοπατούσε ακόμα το πρόσωπο του πλανήτη μας: αντί γι' αυτόν, το έκανε μια φυλή της οποίας τα αρσενικά λέγονταν **ανθρωποειδή** και τα θηλυκά **γυναιοκοιδή**.

Με την εξέλιξη και την πάροδο εκατοντάδων αιώνων φτάσαμε σε μια πιο τελειοποιημένη φυλή, τους **κερκοπιθήκους**. Το είδος αυτό ζευγάρωνε με την όπι-

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΕΙΔΩΛΟ ΠΟΥ ΦΕΡΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ
«ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΟΥ ΒΙΛΕΝΤΟΡΦ», ΠΡΩΙΜΗ
ΠΑΛΑΙΟΛΙΘΙΚΗ ΕΠΟΧΗ.
ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΤΟΥ ΣΕΞ.

σθεν: ο κερκοπιθήκος χρησιμοποιούσε την πελώρια ουρά του (**κέρκος**) και η κερκοπιθηκίνα την πίσω πόρτα της (**κερκό-πορτα**).

Ορισμένα πρόσφατα απολιθωμένα ευρήματα μας επέτρεψαν να διαγνώσουμε την παρουσία του **ανθρώπου του Νεάντερταλ**, που ανάγεται στη Μεσοζωική περίοδο: από τη **γυναίκα του Νεάντερταλ** δεν βρέθηκε ίχνος ούτε στην Πλειστόκαινο: μπορεί να είχε πάει κομμωτήριο.

Ήταν καιροί σκοτεινοί, και οι πρόγονοί μας δεν ήξεραν τι θα πει ειρωνεία. Οι άντρες δεν ήξεραν να γε-

λούν, έτρωγαν ωμό κρέας, πέθαιναν στα είκοσι οχτώ τους, το γυναικείο τους ιδεώδες ήταν η Αφροδίτη του Βίλεντορφ και ζευγάρωναν δύο με τρεις φορές το χρόνο: σίγουρα, η κατάσταση δεν ήταν για γέλια.

Αλλά, διακόσιες τριάντα χιλιάδες χρόνια πριν, να σου που εμφανίζεται ο **στΥμένος άνθρωπος** (homo erectus), και σαράντα χιλιάδες χρόνια μετά ο **στΥμμένος άνθρωπος**: από τον έναν έως τον άλλον μεσολάβησε η σκοτεινή περίοδος του **μισοστΥμ(μ)ένου ανθρώπου**, ελάχιστα γνωστού στον πολύ κόσμο. Αξιόλογοι μελετητές έχουν επιπλέον διαπιστώσει πως η γυναίκα, στο χρονικό διάστημα από τον στΥμένο στον μισοστΥμ(μ)ένο άνθρωπο, υπέστη σημαντικές αλλαγές και σιγά σιγά έγινε όλο και πιο ανικανοποίητη και δύστροπη.

Η ανεύρεση ορισμένων καταλοίπων από τον **άντρα βλήμα** και τη **γυναίκα κανόνι** επί χρόνια οδηγούσε σε υποθέσεις για μια δραματική εμπόλεμη περίοδο στην ανάπτυξη της ανθρώπινης φυλής. Μόνον ένα απολιθωμά με την επιγραφή **τσόρκο Μπάρονουμ** ξεκαθάρισε τις απόψεις των επιστημόνων.

Με την έλευση του **έμφρονος ανθρώπου** (homo sapiens) και της **άφρονος γυναικός** αρχίζει στα ανθρώπινα όντα μια προοδευτική διαφοροποίηση φυλών και συνηθειών. Πραγματικά, ένας πρώτος ανθρώπινος κλάδος μετανάστευσε προς τη Σουηδία και τη Νορβηγία κι έφαγε η μούρη του τόσο χιόνι, που πήρε το όνομα **λευκός άνθρωπος**, ενώ ένας δεύτερος έβαλε πλώρη για την Αφρική και κήκε τόσο από τον ήλιο, που οι επιστήμονες τον χαρακτήρισαν **μαύρο άνθρωπο**. Ο **κίτρινος άνθρωπος**, αυτός που χλόμιασε από το κακό του επειδή έμεινε πίσω, εμφανίστηκε λίγο αργότερα.

Με το πέρασμα των χρόνων οι φυλές σκόρπισαν σε όλη τη γη, εξελίχθηκαν όλο και πιο πολύ και διαφοροποιήθηκαν μεταξύ τους ως προς ήθη, έθιμα και χαρακτηριστικά. Αλλά οι πιο μακροσκοπικές διαφορές δεν υπάρχουν ανάμεσα σε φυλή και φυλή, παρά ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες της ίδιας φυλής, και παρότι τα ΙΕΚ ηλεκτρολόγων του Τορίνο διοργάνωσαν σειρά μαθημάτων δι' αλληλογραφίας και επί πτυχίω με το γενικό τίτλο «Κατανόηση μεταξύ των φύλων», για τον άντρα η γυναίκα παραμένει ένα μυστηριώδες και ανεξιχνίαστο πλάσμα και, όπως όλα τα ακατανόητα πράγματα, φοβίζει. Γεννάται έτσι γύρω στο έτος χίλια η ταύτιση της γυναίκας με **μάγισσα-σκύλα**: ένα μυστηριώδες ζώο ικανό για οποιοδήποτε ανοσιούργημα. Όμως τι είναι μια μάγισσα-σκύλα; θα αναρωτηθείτε, μικροί μου μαθητές. Να σας το πω εγώ: όλα ξεκινούν από ένα ποτό, την τε-(σ)κίλα, που την έπιναν με την ευκαιρία των sabba, αρχαίων εορτών που διεξάγονταν ακριβώς το sabba-το. Στις εορτές αυτές έπιναν τε-(σ)κίλα μέχρι πρωίας (εξ ου και τε-(σ)κίλα σανράιζ), χόρευαν και έπαιρναν παστίλιες που σε ecstasy-άζαν και των οποίων η αρχαία συνταγή έμεινε γνωστή ως τις ημέρες μας. Επειδή οι γιορτές γίνονταν στην ύπαιθρο, συχνά οι γυναίκες-μάγισσες-σκύλες κρυολογούσαν και τις έπιανε ο πυρετός το sabba-τόβραδο: έτρεχαν τα μάτια τους, έτρεχε η μύτη τους, μελάνιαζε το δέρμα τους. Σ' αυτό το χάλι έκαναν τέτοια εντύπωση, ώστε έμοιαζαν με μάγισσες-σκύλες. Το είδος εξαφανίστηκε σύντομα, όχι από τα οδικά ατυχήματα, όπως γίνεται σήμερα με τα σκυλιά, παρά από την Ιερά Εξέταση.

Ας έρθουμε όμως στις ημέρες μας και ας προσπαθήσουμε να αναλύσουμε μερικούς από τους πιο συνηθισμένους τύπους σύγχρονης γυναίκας, βλέποντας

ποια είναι τα προβλήματα που δημιουργούνται στη σχέση με το σύγχρονο άντρα.

Ένας πολύ διαδεδομένος τύπος γυναίκας είναι η **ρομαντική**. Ο ρομαντισμός είναι βασικό χαρακτηριστικό του ανθρώπινου θηλυκού, συχνά όμως αποδιοργανώνει τον αρσενικό. Ας δώσουμε μερικά παραδείγματα: πάρτε έναν άντρα και μια γυναίκα... Τους πήρατε; Ωραία! Τώρα βάλτε τους μαζί στο κρεβάτι. Τους βάλατε; Ωραία! Ας περιμένουμε τώρα να κάνουν έρωτα. Στο σημείο αυτό έχει δημιουργηθεί στο κρεβάτι θερμοκρασία 48.000 βαθμών και υπάρχουν κουβαριασμένα εσώρουχα παντού, λες και κάποιο χάμστερ έχει οργώσει το δωμάτιο. Ο άντρας είναι ιδρωμένος και λαχανιασμένος σαν μαραθνοδρόμος ύστερα από αγώνα, και τότε εκείνη πλησιάζει — η άφρων — και με μελωδική φωνή τού λέει: «Θα μου κάνεις χαδάκια;» Τώρα, όπως εύκολα μπορείτε να φανταστείτε, ο ρομαντισμός καταλήγει στην παραφροσύνη, γιατί θα 'πρεπε να το ξέρει η αναίσθητη πως, αν δεν απομακρυνθεί άμεσα δύο μέτρα, ο δυστυχής αρσενικός θα αναγκαστεί να της τραβήξει μπουνιά στο στομάχι! Όμως η ρομαντική, το ξέρουμε δα, έτσι είναι φτιαγμένη και δεν το βάζει κάτω: θέλει να κοιμάται αγκαλιασμένη όλη νύχτα, προκαλώντας στον άντρα ένα μούδιασμα στο μπράτσο, λες και το αλωνίζουν μυρμήγκια σε μέγεθος γαλοπούλας· θέλει να τον φιλάει το πρωί μόλις ξυπνάει, στιγμή κατά την οποία είναι ικανός να σκοτώσει καμήλα σε έξι μέτρα απόσταση με ένα και μόνο χασμουρητό· δεν το 'χει σε τίποτα να μιλάει με τις ώρες με κοριτσίστικη φωνούλα: «Αγαπουλί, αγαπουλί μου, τι σα το κάνεις το κολιτσάκι σουσου...» Τι μπορεί να απαντήσει ένας ταλαίπωρος άντρας αν όχι «Θα

σου κατεβάσω μια στο δοξαπατρί, άμα δεν πάψεις να μιλάς σαν ηλίθια· είσαι και δικηγόρινα!»

Όμως ο ρομαντισμός δεν είναι ο μοναδικός λόγος για την ασυνεννοησία μεταξύ άντρα και γυναίκας. Ας πάρουμε έναν άλλο τύπο γυναίκας, λίαν διαδεδομένο στην κοινωνία μας, που βασίζεται στην εξωτερική ομορφιά, δηλαδή την **ανασφαλή** γυναίκα. Στα πλαίσια αυτής της κατηγορίας χρειάζεται άλλωστε να διακρίνουμε δύο υποσύνολα: τις αισιόδοξες και τις απαισιόδοξες ανασφαλείς. Οι **αισιόδοξες ανασφαλείς** είναι αυτές που προσπαθούν να πείσουν τον άντρα για τη **χαρισματική τους κατάσταση** με φράσεις του τύπου: «Δεν έχω πολλές τρίχες, ε;», «Δεν έχω παχύνει πολύ, ε;», «Η κυτταρίτιδά μου κοντεύει να εξαφανιστεί τελείως, ε;», δείχνοντας ένα κομμάτι μπούτι που διαφοροποιείται από ένα αφράτο κρουασάν μόνο και μόνο επειδή το κρουασάν δεν φοράει ζαρτιέρες. Θέλει πάση θυσία να κάνει τη δοκιμή του κατοστάρικου για να ελέγξει αν το στήθος της είναι ακόμα σπητό: βάζει το κατοστάρικο κάτω από το στήθος για να δει αν πέφτει ή αν κρατιέται, όταν είναι ορατό διά γυμνού οφθαλμού ότι τα βυζιά της έχουν κρεμάσει τόσο, που κρύβουν κοτζάμι εκατομμύριο καθώς και οκτακόσιες χιλιάδες σε ομόλογα του δημοσίου — και που έπειτα πρέπει να πας στην τράπεζα και να δηλώσεις την εξαφάνισή τους. Και αυτό το είδος γυναίκας προκαλεί πολύ άγχος στον άντρα, αλλά οι **απαισιόδοξες ανασφαλείς** είναι χειρότερες. Η μόνιμη απάντησή τους σε κάθε κομπλιμέντο είναι: «Αν λες πως είμαι χαριτωμένη, πάει να πει πως είμαι ένα τέρας». Ο άντρας εγκαταλείπει την προσπάθεια να τις καταλάβει.

Ένα άλλο είδος γυναίκας που προξενεί μεγάλη δυσφορία στον άντρα είναι η **υπερδραστήρια** γυναίκα.

Υπάρχουν μερικές που, ενώ είναι στο κρεβάτι μ' έναν άντρα, είναι ικανές να φτιάξουν καφέ, να πλύνουν τα πιάτα, να βάλουν πλυντήριο και να πάνε το παιδί στο σχολείο, συνεχίζοντας ακάθεκτες να κάνουν έρωτα.

Ένας τύπος γυναίκας λιγότερο διαδεδομένος αλλά άκρως αποσταθεροποιητικός για τον άντρα είναι η **φιλήδονη** γυναίκα. Συνήθως αυτό το είδος αναγνωρίζεται εύκολα: τα πρώτα συμπτώματα εκδηλώνονται όταν, με το που διακρίνει αρσενικό από μακριά, μισοκλείνει τα μάτια της, βγάζει έξω μια γλώσσα τριάντα με τριάντα πέντε πόντους, όμοια με μπριζόλα πανέ, κι αρχίζει πρώτα να υγραίνει τα χείλη της, έπειτα όλα τα μάγουλα, φτάνοντας τελικά να υγράνει ως και τ' αυτιά της. Κατόπιν προτάσσει τα κραταιά της στήθη για να υπογραμμίσει όλη την προκλητικότητα του σώματος στο οποίο βασίζει τη γοητεία της, αφού τα χαρακτηριστικά του προσώπου της θυμίζουν κάτι από Φερναντέλ. Σ' αυτό το σημείο ο μπανισμένος, κολακευμένος αλλά απορημένος αρσενικός γυρίζει να δει μήπως υπάρχει πίσω του κανείς. Όμως, μια και είναι μόνον αυτός εκεί γύρω, παραμένει κολακευμένος, αλλά τον ζώνουν τα φίδια. Αυτή τον στριμώχνει στα σκοτεινά, ανοίγει το πουνκάμισό της τινάζοντας στον αέρα όλα τα κουμπιά, έπειτα ανοίγει το δικό του με τον ίδιο τρόπο, κι ο φουκαράς κολακευμένος μεταμορφώνεται σε ζοχαδιασμένο, γιατί αυτό το πουνκάμισο το αγαπούσε πολύ. Μόλις ο αρσενικός την αγγίζει, η θηλυκιά αρχίζει να αλυχτιάει σαν λυκάνθρωπος. Κατόπιν εγκαινιάζεται η φάση των φιλιών, που για τον αρσενικό σημαίνει να βρίσκει τριάντα πέντε εκατοστά μπριζόλα πανέ που του μπαίνει απ' το 'να αυτί και του βγαίνει απ' τ' άλλο. Μέσα σε ένα λεπτό και δεκατέσσερα δευτερόλεπτα εκείνη βρίσκεται στο σπίτι του, στο κρεβάτι του,

όπου μέσα σε ένα λεπτό και δεκατέσσερα δευτερόλεπτα καταναλώνουν μια άλφα ποσότητα από μπομπίτσες, στράκα στρούκες, κροτίδες και βεγγαλικά. Ακολουθεί πλήρης ηρεμία, που τη διακόπτουν μονάχα τα λόγια εκείνης: «Εγωιστή, σκέφτηκες μόνο τον εαυτό σου...» Αυτός την κοιτάζει και με ζεστή φωνή την αντικρούει: «Λες ψέματα μόνο και μόνο για να μ' ευχαριστήσεις, ε;» Και ονειρεύεται πως έχει δίπλα του, στο κομοδίνο, ένα μοχλό με τον οποίο κινητοποιεί έναν καταπέλτη που την εκσφενδονίζει έξω από το παράθυρο. Οπότε μέσα του διερωτάται: «Τι τα 'θελα και την κουβάλησα στο κρεβάτι μου;» Και απαντάει: «Ο άντρας δεν είναι από πέτρα!» Κι αυτή είναι η τελευταία του σκέψη προτού τον πάρει ο ύπνος.

Όλα αυτά τα παραδείγματα οδηγούν στο ίδιο συμπέρασμα: η ασυνεννοησία μεταξύ αρσενικού και θηλυκού της ανθρώπινης φυλής είναι σχεδόν αποκλειστικά σεξουαλικού τύπου. Διότι, παρά την πολιτιστική και τεχνολογική ανάπτυξη, στην πλειονότητα των περιπτώσεων ο άνθρωπος-άντρας έχει παραμείνει ένα ζώο. Ακόμα και σήμερα, για πολλούς άντρες, «δωρίζω τα όργανά μου στην επιστήμη» σημαίνει «πλαγιάζω με την καθηγήτρια της βιολογίας». Για τον άντρα η σεξουαλική επαφή είναι κάτι σαν διαγωνισμός με έπαθλο: το πιπί είναι κατιτί που το κερδίζεις, όπως το βαρέλι στη Γιορτή του Κρασιού.

Προκύπτει ότι, από τα βάθη των καιρών ακόμα, το **ΣΕΞ** είναι η βασική αιτία για τη μεγάλη ασυνεννοησία μεταξύ αρσενικού και θηλυκού της ανθρώπινης φυλής.

Μερικά από σας, αγαπημένα μου μαθητούδια, θα μπορούσαν να προτείνουν την κατάργηση του σεξ προ-

κειμένου να συμφιλωθούν ο άντρας και η γυναίκα. Ω-ραία πρόταση, μπράβο σας. Κερδίζετε βραβείο βλακειάς. Εντυχώς η λύση αυτή δεν είναι εφαρμόσιμη, πρώτον διότι θα βαριόμασταν όλοι μας του θανατά, δεύτερον διότι το σεξ είναι θεμελιώδης απαίτηση της ίδιας της ζωής. Σκεφτείτε μόνο τι θα συνέβαινε αν δεν υπήρχε η λέξη «σεξ»: θα χρειαζόταν να μιλάμε για «ποδήλατο και πολιτική», το σύνθημα των χεβιμεταλάδων θα ήταν «μπουγάτσα, ντραγκς και ροκεντρόλ», την Ταϊλάνδη θα τη διαφήμιζαν ως χώρα της ατμομηχανής και ούτω καθεξής...

Θα ήταν ένας κόσμος δίχως νόημα, κι αυτό αποδεικνύει πως το σεξ είναι η θεμελιακή δραστηριότητα στο ζωικό και ανθρώπινο κόσμο.

Όποιος επιδίδεται σ' αυτήν τη δραστηριότητα με υπερβάλλοντα ζήλο και με υπερβολικό τρόπο, λέγεται **λάγνος**, που δεν είναι κομπλιμέντο, καθότι η λαγνεία αποτελεί ένα από τα θανάσιμα αμαρτήματα, που είναι επτά όπως οι νάνοι, οι βασιλείς της Ρώμης και οι λόφοι της Αιωνίας Πόλεως. Επίτιμοι εταίροι της κατηγορίας των λάγων είναι και ορισμένοι δημοσιογράφοι, συνεπεία της ακάματης δραστηριότητάς τους να γλείφουν τον κώλο της εξουσίας. Είναι απορίας άξιον που ανάμεσα στα αμαρτήματα η Εκκλησία προβλέπει τη λαγνεία και δεν περιλαμβάνει το εμπόριο όπλων, το εμπόριο ναρκωτικών, την απαγωγή, το χρηματισμό δημοσίου λειτουργού και την αποπλάνηση ανηλίκου. Όλα αυτά αποδεικνύουν πως η Εκκλησία είχε ανέκαθεν μian ιδιαίτερη αλλεργία για το σεξ: πραγματικά, δεν υπάρχει πάπας που να μην έχει γράψει τόμους επί τόμων ενάντια στις σεξουαλικές μεθόδους. Στο σημείο αυτό ακόμα και σ' εσάς, αγαπημένα μου αθώα μικρά, ανακύπτει μια θύλογη απορία: πώς ξέρει ο πάπας τό-

σα πράγματα για το σεξ, αφού δεν το 'χει κάνει ποτέ; Θα ήταν σαν ο Γκάντι να έγραφε βιβλίο με συνταγές, σαν ο αρχηγός της Μαφίας να έγραφε βιβλίο αγωγής του πολίτη, σαν η στρουμπουλή τηλεπαρουσιάστρια να έγραφε βιβλίο με δίαιτες, σαν ο τηλεοπτικός μαϊντανός να έγραφε βιβλίο, σαν η τηλεοπτική γλάστρα να έγραφε...

Κανείς δεν τα κατάφερε ποτέ να φωτίσει τούτο το μυστήριο, αγαπημένα μου κουτάβια, και η Εκκλησία συνέχισε ανά τους αιώνες να υπαγορεύει στο σεξουαλικό πεδίο νόμους και κανόνες σπάνιου σαδισμού. Αρκεί να αναφέρουμε, επί παραδείγματι, το αριστούργημά της: το έθιμο της **περιτομής**, που δεν είναι, όπως πολλοί από σας ίσως εσφαλμένα νομίζουν, η στιγμή που ένας ναζισκίν χάνει το κεφάλι του. Διότι ως περιτομή εννοείται η τομή και αφαίρεση της πρόσθης σύμφωνα με συγκεκριμένους κανόνες: σημασία έχει να μην κάνεις την τομή πολύ ψηλά και χαρακώσεις το κάτω κεφάλι. Σε ό,τι αφορά τους ναζισκίν, πρέπει απεναντίας να κόψεις όλο το πάνω κεφάλι και να το πετάξεις.

Η γυναικεία περιτομή πάλι, λέγεται **αγκτηριασμός** και συνίσταται στην εφαρμογή ενός δαχτυλιδιού που αναγκάζει τη γυναίκα να παραμείνει πιστή: άλλες το δαχτυλίδι το φορούν στο δάχτυλο και άλλες στο πιπί τους... Σε ορισμένες κοινωνίες, μάλιστα, αντικαθιστούν την κλειτορίδα με έναν πολύτιμο λίθο μέσω μιας μικρής χειρουργικής επέμβασης: κι όπως λένε, τα διαμάντια είναι παντοτινά!

Ακόμα και σε πιο πρόσφατες εποχές η Εκκλησία συνέχισε να εξαπολύει τους ψύδρους της, αρκεί να σκεφτούμε τη λυσσώδη μάχη της κατά του προφυλακτικού. Κι όμως, το προφυλακτικό επιβάλλεται: από τη

μια έχεις το πρέπει κι από την άλλη τον έρπη. Όσο για την αποχή που πρεσβεύει η Εκκλησία, ο ίδιος ο Κύριος είπε «Υπάγετε και αναπαράγεσθε». Είναι δυνατόν να εννοούσε αναπαραγωγή με το φωτοτυπικό; Όμως ησυχάστε, αν του Θεού δεν του άρεσε το σεξ, θα μας είχε πλάσει σαν την Μπάρμπι και τον Μπιγκ Τζιμ. Ωστόσο αληθεύει επίσης ότι, αν του Θεού τού άρεσε, θα είχε φτιάξει τα πράγματα πιο απλά... Το πιθανότερο είναι ότι του Θεού δεν του καίγεται καρφί.

Και τώρα θα πέσει σ' εμένα ο κλήρος, αγαπημένοι μου μικροί οπαδοί, να λύσω τις απορίες που σίγουρα πλημμυρίζουν τα νεαρά σας μυαλουδάκια: να μην κάνεις καθόλου σεξ ή να το κάνεις άσχημα, αυτό είναι το πραγματικά ασυγχώρητο αμάρτημα.

Προκειμένου να μη συμβεί αυτό, πρέπει να καλύψουμε τα κενά μας επί του θέματος μέσω της μελέτης και της πρακτικής εφαρμογής. Για το σκοπό αυτόν υπάρχουν ορισμένα θεμελιώδη κείμενα που χρειάζεται να αναφέρουμε.

Το αρχαιότερο και πιο περίφημο από αυτά τα κείμενα είναι αναμφίβολα το *ΚΑΜΑΣΟΥΤΡΑ*. Μιλάμε φυσικά για την κλασική εκδοχή αυτού του βιβλίου, παρόλο που υπάρχει μία, γραμμένη από κάποιον ημέτερο βραχμάνο, με τον τίτλο *ΤΑΚΑΜΑΣΑΝΤΑΜΟΥΤΡΑΜΟΥ*, η οποία δεν γνώρισε και πολλή επιτυχία. Όμως η αλήθεια είναι ότι για το Καμασούτρα, όπως και για το Ευαγγέλιο, όλοι μιλούν αλλά κανείς δεν το διάβασε ποτέ. Η περιγραφή των ερωτικών στάσεων πιάνει δεν πιάνει δύο σελιδούλες, ενώ το υπόλοιπο βιβλίο είναι ένα εγχειριδιάκι καλών τρόπων. Ο δυστυχής βραχμάνος που το συνέταξε πριν από τέσσερις χιλιάδες χρόνια, πού να το φανταζόταν ότι θα γινόταν τόσο διάσημος για πράγματα που δεν έγραφε ποτέ του.

Ένα άλλο θεμελιώδες κείμενο του σεξ, λιγότερο αρχαίο από το Καμασούτρα αλλά πολύ πιο διαδεδομένο, είναι το *Playboy*: περιοδικό που οφείλει τη φήμη του στις μυθικές *Playmate*, γυναίκες από τον κόσμο της επιστημονικής φαντασίας, που δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα, ή μάλλον απέχουν έτη φωτός από αυτήν. Πραγματικά, αυτές οι εξωγήινες είναι καρποί περιπλοκών βιολογικών πειραμάτων: καλλιεργούνται σε ειδικά θερμοκήπια, όπου μία φορά το μήνα έρχονται οι 29 κατασκευαστές πλειμειϊτ(ηρίων), οι οποίοι πασπατεύουν κάνα δυο πεπόνια κι ύστερα λένε: «Οκέι, τούτη δω τη συνιστούμε!» Τότε παίρνουν την επιλεγμένη, τη φωτογραφίζουν και τη βάζουν στο περιοδικό, το *Playboy* καληώρα. Κατόπιν την τοποθετούν σε φόρμολη, μέσα σ' ένα μεγάλο γυάλινο βάζο, και της κολούν την ετικέτα: *Playmate* Μαρτίου, *Playmate* Δεκεμβρίου κλπ. Όσες δεν βγαίνουν τέλειες τις πετάνε, δυστυχώς, σε παράνομες χωματερές. Αν ήμασταν πολιτισμένη χώρα, θα εφαρμόζαμε την εναλλακτική διαχείριση απορριμμάτων, οπότε οι *Playmate* θα είχαν κι αυτές τον ωραίο τους κάδο όπως το χαρτί, το πλαστικό, το γυαλί και οι μπαταρίες, και επιτέλους θα ξέραμε πού να πάμε και να τις βρούμε.

Η μεγαλύτερη αρετή του *Playboy* είναι ότι μπορείς να το διαβάσεις χωρίς να γίνεις ρεζίλι των σκυλιών· διότι δημοσιεύει επίτηδες κείμενα του Προυστ, του Τσέχοφ, του Κάφκα, ακριβώς για να σου δώσει ακλόνητο άλλοθι, τόσο όσον αφορά τον περιπτερά όσο και την γκόμενά σου. Αν πάλι αγοράζεις ένα πορνοπεριοδικό σαν το *Le Ore*, που δεν δημοσιεύει ούτε μία συνταγή μαγειρικής, τότε είσαι αναπόφευκτα μπανιστιτζής.

Αν όμως έπρεπε στ' αλήθεια να σας συστήσω ένα εγχειρίδιο, αγαπητοί μου νεαροί που αγωνιάτε να γνωρίσετε το σεξ με σαφή και επιστημονικό τρόπο, δεν θα είχα καμία επιφύλαξη: το καλύτερο βιβλίο είναι οπωσδήποτε αυτό που κρατάτε τώρα στα χέρια σας, εκτός φυσικά από κάτι άλλο που σας πέφτει διαρκώς στα χέρια.

II

Παιδική ηλικία και σεξουαλική αγωγή

Μικρά μου λατρεμένα αθώα, έστω κι αν δεν το ξέρετε, αυτή τη στιγμή διανύετε μιαν υπέροχη ηλικία, ζείτε δηλαδή χρόνια θεμελιώδη για την ανάπτυξη μιας σεξουαλικότητας υγιούς, ενσυνείδητης και, στο 0,02% των περιπτώσεων, ικανοποιητικής. Πραγματικά, κατά τη διάρκεια της παιδικής ηλικίας θα έπρεπε να λάβετε την κατάλληλη σεξουαλική αγωγή, η οποία να σας εγγυηθεί μιαν ισορροπημένη ανάπτυξη, τουλάχιστον από σεξουαλική άποψη. Αυτό δυστυχώς δεν συμβαίνει ποτέ. Και το λάθος δεν είναι βέβαια δικό σας, φτωχά μου ανθισμένα φιντανάκια, αλλά των ενηλίκων, οι οποίοι θα έπρεπε να σας εξηγήσουν «τα πράγματα της ζωής».

Ας δούμε τώρα ποιοι είναι αυτοί οι ενήλικες.

Πρώτα απ' όλα βρίσκουμε τους **ΓΟΝΕΙΣ**.

Κανονικά, δικό τους έργο είναι να διώξουν τις απορίες από τα μυαλουδάκια σας, αλλά στη συντριπτική πλειονότητα των περιπτώσεων είναι απολύτως απάρασκευοι γι' αυτό το καθήκον. Είναι φορές που η μαμά και ο μπαμπάς μαλώνουν για το ποιος από τους δύο πρέπει να εξηγήσει τα πράγματα στο παιδάκι: «Πες του τα εσύ...», «Όχι, είναι δική σου δουλειά», «Εσύ πρέπει να του τα μάθεις...» και στο μεταξύ ο μικρός

βιάζει τη δασκάλα. Να ξέρετε ότι το να πείτε ευχαριστώ στη δασκάλα μετά το βιασμό για την ικανοποίηση που αποκομίσατε, δεν είναι μέρος της έννοιας της σεξουαλικής αγωγής.

Και λίγο ωφελεί, ζουζουνάκια μου, να θέσετε ευθέως ερωτήσεις για να υπερκεράσετε την απροθυμία των γονιών σας. Διότι έχει διαπιστωθεί πως οι γονείς απαντούν με λογική συνάφεια στις ερωτήσεις του παιδιού μία στις 24.293 φορές (έρευνα της κρατικής εταιρείας δημοσκοπήσεων), και κρύβονται για τις υπόλοιπες 24.292 πίσω από ψεύδη και ό,τι άλλο κατεβάσει η κούτρα τους, φτάνει να αποφύγουν την αλήθεια.

Ένα από τα ψέματα που χρησιμοποιούν συχνότερα οι γονείς είναι το ψέμα με τον **πελαργό**. Τα παιδιά στην πραγματικότητα δεν πιάνονται ποτέ κορόιδα: διότι, στην προκλητική ερώτηση του γονιού «Πού γυρνάει ο πελαργός αφού κουβαλήσει το μωράκι;» το παιδί απαντά συνήθως «Μες στο σώβρακο». Τα λίγα πουτσιμπάνε ακούγοντας την ιστορία με τον πελαργό, θα μεγαλώσουν άραγε με τη σκέψη ότι τον Μπερλουσκόνι τον έφερε ένα όρνεο και τον Παβαρότι ένας γερανός;

Αλλά και το **λάχανο** επανέρχεται συχνά στις επινοήσεις των γονιών. Συνήθως το περιγράφουν σαν τον τόπο κάτω από τον οποίο γεννιούνται τα παιδιά όταν η Ιταλία ήταν αγροτική χώρα. Κατόπιν οι γεννήσεις διαφοροποιήθηκαν: ορισμένα παιδιά γεννιούνται ακόμα κάτω από το λάχανο, ενώ άλλα στην Ελβετία, αναλόγως αν οι γονείς τους είναι αγρότες ή βιομήχανοι. Τα γεγονότα πάντως δικαιώνουν κάθε τόσο τους ευφάνταστους γονείς: βλέπετε, είναι φορές που βρίσκουμε όντως παιδιά κάτω από τα λαχανόφυλλα, μαζί με

ντοματόφλουδες και κονσερβοκούτια, μέσα στους κάδους των απορριμμάτων.

Γιατί τόσα ψέματα; θα αναρωτηθείτε, παιδάκια, με τις ματούκλες σας γουρλωμένες από την έκπληξη. Το θέμα είναι ότι συχνά οι γονείς σας, και οι ενήλικες εν γένει, ντρέπονται να μιλήσουν για το σεξ. Μ' άλλα λόγια, τους μπλοκάρει η αίσθηση της αιδούς, δηλαδή το αίσθημα εκείνο που εξαιτίας του έχετε την τάση, εκεί που μιλάς με κάποιον, να στρέφεις το βλέμμα σου προς τα κάτω. Πρέπει να πούμε ότι, αν το βλέμμα φτάνει στο έδαφος, έχεις αιδώ, ενώ αν φτάνει στο φερμουάρ, έχεις λιγότερη. Κατά κανόνα, από αιδώ ο κόσμος κρύβει το πιπί του, το τσουτσούνι του, τον ποπό του, το λογαριασμό του στην Ελβετία και το συνένοχό του στην απόπειρα δωροδοκίας. Και πάντα η αίσθηση της αιδούς προκαλεί τυχόν κοκκινίσματα όταν μας ξεμπροστιάζουν, έστω κι αν τελευταία το αίσθημα αυτό το έχει υποκαταστήσει το σολάριουμ, που σου δίνει το ίδιο χρώμα αλλά λιγότερα αισθήματα ενοχής.

Με δυο λόγια, όπως βλέπετε, οι γονείς σας είναι συχνά απολύτως ακατάλληλοι για να σας ξεναγήσουν στα μυστήρια του σεξ, άλλοτε από ασοχέτοσύνη, άλλοτε από τεμπελιά, άλλοτε πάλι από αιδώ, αλλά πιο συχνά από σκέτη βλακεία. Πώς αλλιώς να εξηγήσουμε την άφρονα και τρομερή συνήθειά τους να σας πιλατεύουν από την κούνια κιόλας με φωνές του τύπου «τι 'ναι καλέ, τι 'ναι καλέ», «γούτσι γούτσι γούτσι» και «νταχιρντί νταχιρντί»; Όταν, δε, σε όλα τούτα προστίθεται το γεγονός ότι σας πασπατεύουν διαρκώς τα γεννητικά όργανα με τσιμπιές και φιλιά, η βλακεία αγγίζει τα όρια του σαδισμού, για δύο κυρίως λόγους. Πρώτον: το κόβουν όταν το πράγμα αρχίζει να έχει γούστο. Δεύτερον: σε κακομαθαίνουν, γιατί από κά-

ποια ηλικία και μετά δεν σου τα πασπατεύει πια κανείς, κι είσαι αναγκασμένος να τα βολέψεις μόνος σου. Τέτοιου είδους επεισόδια καθιστούν την παιδική ηλικία την πιο αποσταθεροποιητική στιγμή για μια υγιή σεξουαλική ανάπτυξη. Από λάθος ανεύθυνων γονέων εσείς, μπουμπούκια μου, βρίσκεστε να μεγαλώνετε με σκοτισμένο νου. Διότι αν σου σηκωθεί όταν είσαι μικρός, το γιορτάζει όλη η οικογένεια και όλοι θέλουν να το δουν· αν σου σηκωθεί όταν είσαι μεγάλος και θέλεις να το δείξεις σε κάποιον, είσαι ένα γουρούνι. Ανακύπτει τότε στο νήπιο η πεποίθηση ότι δεν πρέπει να δίνεις μπέσα στους ενήλικες, και σύντομα καταλήγει στο συμπέρασμα πως, αν υπάρχει κάτι που της μαμάς δεν θα της άρεσε να κάνει, τότε πάει να πει πως αυτό το πράγμα έχει γούστο.

Έχοντας επίγνωση των ορίων τους και της αναρμοδιότητάς τους σε σχέση με τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση των τέκνων τους, οι γονείς προτιμούν να εξουσιοδοτούν γι' αυτό το δυσχερές και λεπτό έργο τους δασκάλους στο σχολείο. Ας αναλύσουμε, συνεπώς, με ποιον τρόπο το ΣΧΟΛΕΙΟ μπορεί να παρέμβει στη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση.

Σε μερικά σχολεία έχουν καταλάβει τη σπουδαιότητα του θέματος ΣΕΞ, και οι διευθυντές σπουδών είχαν το θάρρος να καθιερώσουν την ώρα της σεξουαλικής αγωγής. Η ώρα αυτή έγινε θετικά δεκτή από τα παιδιά, κι όταν η δασκάλα ξεετάζει και λέει: «Ποιος θέλει να σηκωθεί;», το σηκώνουν όλοι (το χέρι τους, εννοείται). Είναι η μοναδική ώρα μαθήματος που όλοι το σηκώνουν ευχαρίστως.

Η διδακτική οργάνωση της ώρας της σεξουαλικής αγωγής, ωστόσο, δεν είναι εύκολη υπόθεση. Πρέπει

να αποφύγεις να καταστήσεις το θέμα πολύ τεχνικό, για παράδειγμα: βάλτε το Α μέσα στο Β, μετακινήστε το Α προς τα πίσω, τώρα μετακινήστε το Α προς τα εμπρός, αγγίξτε το Γ1 και/ή το Γ2 ώσπου να πετύχετε ένα μουγκρητό, και ούτω καθεξής. Ούτε χρειάζεται να το παρουσιάσουμε πολύ ρομαντικό και εξωπραγματικό, για παράδειγμα: ο μπαμπάς είναι μια πεταλούδα, η μαμά είναι ένα λουλούδι... Μ' αυτόν τον τρόπο μοιάζει πιο πολύ με αποκριατικό πάρτι, και διόλου απίθανο το παιδί να απαντήσει: «Ο θεός είναι ένα γουρουνάκι, γιατί όταν το λουλούδι και η πεταλούδα είναι σινεμά, μου βάζει χέρι...»

Πάνω απ' όλα μία ώρα σεξουαλικής αγωγής κρατάει πολύ και θα κούραζε τον οποιονδήποτε, γι' αυτό πολλές φορές οι δάσκαλοι προτιμούν να συντομεύουν το μάθημα και να δίνουν ασκήσεις για το σπίτι: για αύριο φέρτε τρεις οργανισμούς ή μια ωραία αιδοιολεξία στην υπηρετρία. Μερικές φορές για τους πιο αδύνατους μαθητές φροντίζουν οι βοηθητικοί καθηγητές, με τους οποίους το απόγευμα μπορούν να γίνονται πεοθλασμοί, ενώ τα παιδιά των πλουσιότερων οικογενειών έχουν την οικονομική άνεσή για ιδιαίτερα μαθήματα στο σπίτι ή στο αμάξι με τις τραβεστί.

Η ώρα της σεξουαλικής αγωγής, διαφορετικά από την ώρα των θρησκευτικών, που είναι προαιρετική, θα έπρεπε να είναι υποχρεωτική, γιατί είτε μουσουλμάνος είσαι είτε καθολικός είτε άθεος ή ανιμιστής, το Έιτς το κολλάς ούτως ή άλλως. Δυστυχώς, όμως, αυτό το μάθημα όχι μόνο δεν είναι υποχρεωτικό, αλλά και τα σχολεία όπου διδάσκεται η σεξουαλική αγωγή είναι ελάχιστα.

Κι έτσι, χωρίς τη βοήθεια των γονιών και χωρίς τη δι-

δασκαλία των δασκάλων, εσάς αθώα βρέφη δεν σας μένει άλλο παρά να τα βολέψετε με την αυτοδιδασκαλία και να ανακαλύψετε τις στοιχειώδεις γνώσεις του σεξ στα κουτουρού, εκμεταλλευόμενα ό,τι πέφτει στα χέρια σας. Και στα χέρια σας πέφτει πάντα το ίδιο πράγμα, βρομογούρουνα! Είναι σαφές ότι ένας τέτοιος τρόπος να συνεχίσετε δεν μπορεί παρά να έχει ολέθρια αποτελέσματα στον ψυχισμό σας. Ας δούμε πώς.

Ας αρχίσουμε από τότε που το παιδί είναι ακόμα μικρό και δεν ξέρει ανάγνωση. Σ' αυτήν τη φάση διαβάζουν οι μαμάδες για λογαριασμό του λέγοντάς του **παραμύθια** επιφανειακώς αθώα, αλλά που στην πραγματικότητα υπονομεύουν τον κόσμο του παιδιού, βάζοντας στο μυαλό του αγωνιώδεις απορίες. Ο μικρός αρχίζει να θέτει στον εαυτό του δεκάδες ερωτήματα στα οποία δεν μπορεί να δώσει απάντηση:

Το γεγονός ότι η πριγκίπισσα κατορθώνει να νιώσει το μπιζέλι κάτω από εφτά ολόκληρα στρώματα είναι αποτέλεσμα δικής της ιδιαίτερης ευαισθησίας, ή μήπως έχει πολύ προικισμένο γκόμενο;

Η μάγισσα είναι ευχαριστημένη που η μύτη του Πινόκιο μακραίνει τόσο πολύ; Και του μακραίνει από τα ψέματα που λέει ή από τις καλτσοδέτες που φοράει η μαγισσούλα; Κι όταν τον έχει μεταμορφώσει σε παιδάκι, έχει κάνει ολοκληρωτική αλλαγή ή έχει κρατήσει κάτι ξύλινο πάνω του;

Η ωραία και το τέρας είναι απλώς ένα παραμύθι ή από εκείνους ακόμα τους καιρούς ήταν γνωστή η ιστορία του Σγκάρμπι και της Χάμπτον;

Οι γυναίκες που φιλούν τα ποντίκια περιμένουν σ' αλήθεια να μεταμορφωθούν σε πριγκίπισσες, ή μήπως εί-

ναι κτηνοβάτισσες που τους αρέσουν όντως τα ποντίκια;

Η Κοκκίνοσκουφίτσα είναι κοριτσάκι ή προφυλακτικό της άκρας αριστεράς;

Οι απορίες βασανίζουν το μυαλό των άμοιρων παιδιών και οι αλληγορίες των παραμυθιών τα θέτουν σε σκληρή δοκιμασία: όμως αυτό δεν είναι τίποτα σε σχέση με τις αλληγορίες ορισμένων **παιδικών ποιημάτων**.

Διότι, τι να πει κανείς για κείνους τους οχτώ σπουργίτες που «τρωγόπιναν οι φίλοι» στα πιο απίθανα μέρη, επί παραδείγματι πάνω «σε μια ρώγα από σταφύλι;» Οχτώ πάνω σε μία ρώγα;! Είναι σαφές ότι πρόκειται για αλληγορία ομαδικού σεξ...

Όταν το παιδί μεγαλώνει λίγο και μαθαίνει ανάγνωση, μπορεί επιτέλους να απαλλαγεί από τη δουλεία των παραμυθιών και των παιδικών ποιημάτων που λέει η μαμά. Τώρα μπορεί να αφοσιωθεί γαλήνια στα πρώτα του αναγνώσματα: τα **κόμικς**. Αν όμως το καημένο το παιδί ήλπιζε μ' αυτόν τον τρόπο να βρει σταθερά ερείσματα και να κάνει ήσυχο ύπνο, οι ελπίδες του θρυμματίζονται στην πρώτη επαφή με το φανταστικό αυτό κόσμο. Ας πάρουμε για παράδειγμα τις ιστορίες των σουπερηρώων: οι σχέσεις μεταξύ των πρωταγωνιστών θέτουν σε σκληρή δοκιμασία τη φαντασία και τις ελλιπείς και συγκεχυμένες γνώσεις των παιδιών, ταράσσοντας ωσαύτως και τα παιδικά όνειρα.

Η Λόις, το κορίτσι του Σούπερμαν, είναι θεόστραβη ή μήπως ηλίθια, μια και, όταν εκείνος βγάζει τα γυαλιά του, αυτή δεν τον αναγνωρίζει πια; Αν είχα εγώ τέτοιο κορίτσι, θα το 'στελνα γραμμή στον οφθαλμίατρο!

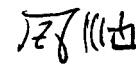
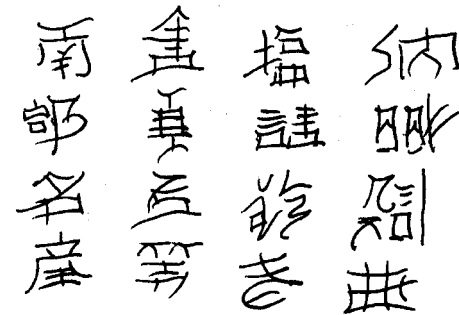
Ο Φλας, ο πιο γρήγορος άνθρωπος στον κόσμο,

πώς τα βολεύει με την κοπέλα του, που σίγουρα πρέπει να 'χει πολλά παράπονα;

Αν δεχτούμε πως τη στολή του Ντιαμπολίκ τού τη σιδερώνει η γυναίκα του η Εύα Καντ, το κοστούμι του Μπάτμαν το πλένει ο σύντροφός του ο Ρόμπιν, ή το στέλνει στο καθαριστήριο; Αυτές και χίλιες δυο άλλες ερωτήσεις ταλαιπωρούν ανέκαθεν τα πρώτα χρόνια της ζωής των παιδιών όλου του κόσμου, και εις επίρρωσιν μεταφέρουμε εδώ δίπλα ορισμένες εκθέσεις παιδιών διαφορετικής εθνικότητας.

Πλουσιότατη πηγή πληροφοριών σε αυτήν τη λεπτή φάση της παιδικής ανάπτυξης αποτελούν αναμφιβόλως τα **γκράφιτι**. Χάρη σ' αυτές τις επιγραφές στους τοίχους το παιδί έρχεται σε επαφή με την πολυμορφία των απόψεων που υπάρχουν στον κόσμο: *Ζήτω ο Ντούτσε* από τη μια μεριά, *Κάτω ο φασισμός* από την άλλη. Αλλά δεν θα δει ποτέ και πουθενά γραμμένο *Κάτω το πιπί*, εκτός κι αν πρόκειται για διαμαρτυρία νάνων. Έτσι, το παιδί μαθαίνει ειδικά από τα γκράφιτι την παγκοσμιότητα του πιπιού καθώς και πολλά άλλα πράγματα. Μαθαίνει ότι, τηλεφωνώντας στο 384250, η Σουζάνα δείχνει όλα της τα χαρακτηριστικά, ανακαλύπτει τα γούστα της Δεββώρας από τη Γ3' και τι είναι εις θέσιν να κάνει η Στεφανία από τη Δ4'. Όταν είσαι παιδί, δεν πάει ο νους σου στο κακό. Θυμάμαι πως κι εγώ ο ίδιος, όταν διάβασα δέκα χρονών πως η μαμά και η αδερφή του Κύρου ήξεραν να κάνουν σημεία και τέρατα, το πίστεψα· αλλά στα δώδεκα κατάλαβα πως ήταν αστείο. Ύστερα, κατά τα δεκάξι, γνώρισα την αδερφή και τη μαμά του Κύρου: τότε κατάλαβα πως ήταν αλήθεια.

Απ' όλα τα γκράφιτι που ένα αγοράκι ίσως τύχει να δει, τα γκράφιτι στις τουαλέτες των σχολείων είναι

ασφαλώς τα πιο αντιπροσωπευτικά από την άποψη της σεξουαλικής μάθησης: διότι ειδικά εκεί το παιδί βλέπει πρώτη φορά να απεικονίζονται τα γυναικεία γεννητικά όργανα. Είναι ένα τραύμα που θα το συνοδεύει σε όλη του τη ζωή: ένα πελώριο χαμόγελο με όλα τα μαλλιά της κεφαλής όρθια, ένα είδος Φιντέλ Κάστρο που 'χει στο στόμα του ένα πούρο να! Και επί χρόνια εσείς, αθώα βρέφη, θα αναρωτιέστε πώς είναι δυνατόν κάτι τόσο ανατριχιαστικό να αρέσει σε τόσον κόσμο. Όταν ένας πιο μεγάλος φίλος, λέγοντας ψέματα όπως πάντα, σας πει ότι το προηγούμενο βράδυ κοιμήθηκε με την ιδιοκτήτρια του τσίρκου Μόιρα Ορφεί και όλους τους ελέφαντες ταυτόχρονα, εσείς θα αναρωτηθείτε με αποτροπιασμό πώς κατάφερε να αντέξει, όχι τόσο την παρουσία των ελεφάντων, όσο την παρουσία του πιπιού της ιδιοκτήτριας του τσίρκου.

Τις απόψεις που εκτίθενται στις πόρτες των αποχωρητηρίων ενίοτε τις ανατρέπουν ορισμένα **διδασκικά παιχνίδια**, όπως η Μπάρμπι. Πρόκειται για κολοσσιαία αμερικάνικη απάτη: μια κούκλα εφοδιασμένη με μεγάλα μεμέ και μακριές γάμπες, αλλά από την οποία απουσιάζει ολοσχερώς το πιπί. Έχει τεθεί στο εμπόριο επίτηδες για να σκοτίσει ακόμα πιο πολύ το ήδη σκοτισμένο σας μυαλό, έτσι ώστε θα περάσετε χρόνια ολόκληρα με το ερώτημα αν οι γυναίκες κάτω από την κιλότα τους είναι φτιαγμένες με αυτόν τον τρόπο ή, αντιθέτως, όπως περιγράφουν οι πόρτες του καμπινέ!

Ο μόνος τρόπος για να βγείτε από μια τέτοια κατάσταση αβεβαιότητας είναι να αγγίξετε με το χέρι. Και ξέρω ότι θα αγγίξετε πάντα το ίδιο πράγμα, βρομογούρνα! Στην ουσία η άμεση επαφή είναι θεμελιώδης για μια υγιή και ορθή ανάπτυξη της παιδικής σεξουαλικότητας. Μεγάλη σημασία, επί παραδείγμα-

τι, έχουν τα **πάρτι**. Στον καιρό μου, για να κάνουμε πάρτι, πηγαίναμε στου Τζίνου, που το σπίτι του ήταν μεγάλο, η μαμά του ήταν στην Κορτίνα για διακοπές και ο μπαμπάς του ήταν στη φυλακή. Τότε δεν υπήρχε η *λαμπάντα*, υπήρχε η *λαμπίτσα* που προσπαθούσαμε όλη την ώρα να τη σβήσουμε. Τα ρίχναμε όλοι στο ίδιο κορίτσι, όχι γιατί ήταν το πιο νόστιμο, παρά γιατί ήταν το μόνο που χάριζε τις χάρες του. Άπαξ και τέλειωνε το πάρτι, μαζευόμασταν και λέγαμε ότι είχαμε καταφέρει να κάνουμε: «Εγώ χούφτωσα ένα μεμέ», «Εγώ έδωσα ένα φιλί», «Εγώ πιπίλιζα ένα δαχτυλάκι έξι ώρες»... Αυτός που έβάζε τους δίσκους δεν χόρευε, δεν φιλούσε, δεν χούφτωνε μεμέδια, δεν πιπίλιζε μικρά δαχτυλάκια, και τσαντιζόταν γιατί όλο και κάποιος έχυne την Κόκα Κόλα πάνω στους δίσκους του για κείνον το πάρτι ήταν ένας επιάλλητος. Μερικά χρόνια μετά, αρχίσαμε τα πάρτι του φεστιβάλ της Κομμουνιστικής Νεολαίας, που έδιναν πιο πολλή ικανοποίηση από σεξουαλική άποψη, και μοιράζανε και λουκάκια.

Αλλά προτού φτάσουμε ως εκεί, έπρεπε να περιμένουμε χρόνια και χρόνια ακόμα. Εκείνα τα τρομερά χρόνια, κατά τα οποία περνάς από την παιδική ηλικία στην εφηβεία με το μυαλό κουρκούτι και τις αισθήσεις άνω κάτω.

Εκείνα τα χρόνια ως και η **μουσική** συνέβαλλε σ' αυτήν την ταραχή μας: ο Λούτσιου Μπατίστι μάς τραγουδούσε «Δέκα κορίτσια μπορεί να σου φτάσουν...», και το 'λεγε σε ποιους; σ' εμάς, που έπρεπε πάντα να αρκούμαστε σε έξι εφτά αγόρια, δηλαδή όσα χρειαζόνταν για να παίξουμε μπάλα στο προαύλιο! Στην πραγματικότητα, το μεγαλύτερο πρόβλημα ήταν ακριβώς αυτό: η χρόνια έλλειψη γυναικών. Δηλαδή, κορίτσια υ-

πήρχανε, αλλά δεν ήθελαν ν' ακούσουν κουβέντα για τη διδακτική τους συμβολή στην ορθή ανάπτυξη των σεξουαλικών μας γνώσεων. Κι έτσι έπρεπε να τα βολεύουμε μόνοι μας.

Ευτυχώς υπήρχαν οι **φωτογραφίες**, που ανέκαθεν αποτελούσαν απαραίτητο βοήθημα για τη γνώση. Από δέκα χρόνων διαισθάνεσαι πώς είναι φτιαγμένο ένα μεμέ, αλλά μόνον η φωτογραφία σου δίνει μια πραγματική του εικόνα: έτσι, όταν φτάνεις να αγγίξεις ένα μεμέ πολλές πενταετίες μετά, ξέρεις ήδη πολλά πράγματα. Οι φωτογραφίες έχουν επίσης μεγάλη πρακτικότητα: διότι θα ήταν αδύνατον να μπεις στην τουαλέτα με μια έγχρωμη τηλεόραση κι ένα βίντεο. Οι φωτογραφίες αποδεσμεύουν μαγικές φαντασιώσεις: μας αρκούσε μία φωτογραφία σε μέγεθος ταυτότητας με μια πωλήτρια από το πολυκατάστημα ή η διαφήμιση ενός απορρυπαντικού με μια νόστιμη νοικοκυρά, ώστε να αποσπάσουμε φανταστικές νοητικές εικόνες και να έχουμε έτσι επαρκές υλικό για να το παίζουμε ξέφρενα μέχρι τελικής πτώσεως.

Μια άλλη βασική πηγή σεξουαλικών πληροφοριών στην παιδική ηλικία είναι τα **περιοδικά**. Όταν ήμασταν εμείς παιδιά, δεν υπήρχαν τα πορνοπεριοδικά *Le Ore* και *Gin Fizz*: τα περιοδικά ήταν πολύ πιο λογοκριμένα, και το άκρον άωτον του ερωτισμού ήταν κάτι ταλαίπωρες με βρεγμένα μπλουζάκια που διέκοπταν την καριέρα της πορνοστάρ στα είκοσι τρία τους χρόνια λόγω ρευματισμών. Ακόμα και περιοδικά όπως το *L'Espresso* και το *Panorama* εκείνα τα χρόνια δημοσίευαν στο εξώφυλλο γελοιογραφίες πολιτικών ανδρών, και όση καλή θέληση κι αν είχες, ήταν αδύνατον να το παίζεις μπροστά στη μούρη του Προέδρου της Δημοκρατίας Τζοβάνι Λεόνε. Με ένα εξώφυλλο σημερινού

εβδομαδιαίου περιοδικού θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε για δεκάξι δεκαοχτώ μήνες.

Το πρόβλημα, ύστερα από τόση δραστηριότητα, ήταν η περιβόητη εβδομαδιαία συνάντηση με τον παπά της **ΕΝΟΡΙΑΣ**.

Η μνήμη φτερουγίζει στον παπα-Τζινέπρο και στο τότε που πήγαινα να εξομολογηθώ:

«Πόσον καιρό έχεις να εξομολογηθείς;» ρωτούσε.

«Δύο εβδομάδες», απαντούσα.

«Μήπως έκανες τίποτα ακάθαρτες πράξεις; Παρένεβης την έκτη εντολή;»

«Μάλιστα».

«Πόσες φορές;»

Εγώ έκανα έναν υπολογισμό στο μυαλό μου κι ύστερα απαντούσα: «Από μία κάθε πρωί στην τουαλέτα του σπιτιού μου, μας κάνουν δεκατέσσερις φορές μέσα στις δύο εβδομάδες. Α, συν μία ακόμα στην τουαλέτα του σχολείου, γιατί με είχε πιάσει κόψιμο».

«Ηλίθιο! Η έκτη εντολή λέει *Ου μοιχεύσεις*, κι όχι *Ου μη χέσεις!*»

Το μεγαλύτερο πρόβλημα για τον παπα-Τζινέπρο και όλους τους συναδέλφους του ήταν ότι δεν έπρεπε με κανέναν τρόπο να χαϊδεύουμε τα απόκρυφα μας!

Το λέγαμε και το ξαναλέγαμε όλη την ώρα στον εαυτό μας, τόσο πολύ τρομοκρατημένοι, ώστε, διά τον φόβον της κολάσεως, χρόνια κάναμε τα τσίσια μας στα κουτουρού, με τα χέρια πίσω από το σβέρο, με αποτέλεσμα να κατουράμε χρόνια πάνω στα παπούτσια μας, και το καλοκαίρι ήταν χειρότερα, γιατί φορούσαμε πέδιλα και τα πόδια μας γινόντουσαν λούτσα.

Φανταζόμασταν την κόλαση σαν ένα μέρος γεμάτο καλούς ανθρώπους, αλλά με κάτι πρησμένες και κόκκινες τσουτσούνες, που τις έπαιζαν απ' το πρωί ως

το βράδυ, ενώ τον παράδεισο γεμάτο κουλούς εγκληματίες.

Ήμασταν τόσο γεμάτοι αισθήματα ενοχής, ώστε μετά την εξομολόγηση στηθοδερνόμασταν με τις ώρες. Πρέπει να πω ότι δεν ήταν και πολύ κοπιαστικό, γιατί ήμασταν προπονημένοι: αρκούσε να σηκώσουμε το μπράτσο μας 30 πόντους πιο ψηλά εκτελώντας την ίδια κίνηση μπρος πίσω.

Κι εσείς που ακούτε χαμογελώντας, μικρά μου αγαπημένα, προσέξτε! Διότι ακόμα και σήμερα, χάρη στην Εκκλησία, τα παιδιά συνεχίζουν να μεγαλώνουν με τη βεβαιότητα ότι το να χαϊδεύουν τα απόκρυφα τους αποτελεί το ασφαλέστερο σύστημα για να τυφλωθούν: αρκεί έστω και τόσο να αγγίζεις τον εαυτό σου για να χάσεις την όρασή σου! Προφανώς, θα σκεφτείτε, ο Στίβι Γουόντερ άλλο δεν έκανε παρά μια ζωή να πασπατεύει τα αποτέτοια του, και πρέπει να 'χει κάτι κάλους στη χούφτα χειρότερα κι από σκαφτιά. Κι όμως, όχι! Θα σας αποκαλύψω ένα μυστικό: αν ό,τι υποστηρίζουν ο παπα-Τζινέπρο και οι συνάδελφοί του ήταν αλήθεια, εμένα αυτή την ώρα θα 'πρεπε να με οδηγεί όχι μόνο ένα λυκόσκυλο αλλά ολόκληρο κοπάδι, σαν τους Εσκιμώους. Όσο, δε, για την όρασή μου, μπροστά σ' εμένα τύφλα να 'χει (που την έχει) ο Ραίη Τσαρλς! Κι αν ήταν αλήθεια αυτό που λένε οι μαμάδες, ότι δηλαδή αν χαϊδεύεις τα απαυτά σου πετάς σπυράκια και σου πέφτουν τα μαλλιά, εγώ και οι συμμαθητές μου αυτήν την ώρα θα 'πρεπε να ήμαστε σαν τον Φρέντι Κρούγκερ στον *Εφιάλτη στο δρόμο με τις λεύκες!*

Ξέρω πως εσείς, μικροί αγαθιάρηδες, είστε τώρα μπερδεμένοι και παραζαλισμένοι από αυτήν την ασυνήθιστη αποκάλυψη, όμως εγώ θα σας το πω: εμπι-

στευτείτε με, και διαβάστε με προσοχή αυτό το επαναστατικό βιβλίο!

Χάρη σ' αυτό θα μπορέσετε να κάνετε απίστευτες και ασύλληπτες ανακαλύψεις, και το σεξ θα γίνει για σας μια πηγή μεγάλης ικανοποίησης, ~~οπως είναι και για μένα!~~

III

Το σώμα μας

Και τώρα, αγαπημένοι μου αθώοι ακόλουθοι, ας μπούμε στην ουσία αυτού του εγχειριδίου όπου, βήμα βήμα, θα ανακαλύψουμε μαζί τον απίθανο κόσμο του σεξ.

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να αναλύσουμε λεπτομερειακά, για να εξοικειωθούμε μαζί του, είναι το σώμα μας ή, για να το πω καλύτερα, όλα τα μέρη του σώματος που έχουν σχέση με τη σεξουαλική ζωή.

Οι ερωτογενείς ζώνες

Υπάρχουν πολλά σωματικά χαρακτηριστικά, κοινά τόσο στον άντρα όσο και στη γυναίκα, τα οποία, παρότι δεν είναι κυριολεκτικώς σεξουαλικά όργανα, έχουν εξίσου μεγάλη σημασία από ερωτική άποψη. Αυτά λέγονται ερωτογενείς ζώνες και καλό είναι να αναλύσουμε τις πιο σημαντικές.

Ας αρχίσουμε από το **στόμα**. Για να περιγράψω αυτό το μέρος του σώματος, θα χρησιμοποιήσω μια περιεκτική διατύπωση του μεγάλου ποιητή Φερλινγκέτι: «Το στόμα καπνίζει, το στόμα τρώει, το στόμα ξερνά, το στόμα φτύνει. Καλύτερα το μουνί».

Επίσης οι **μασχάλες**, όσο περίεργο κι αν φαίνεται,

είναι ζώνες ερωτογενείς. Στην πραγματικότητα, δημιουργήθηκαν αρχικά από τον Κύριο μόνο για να βάζουμε το θερμόμετρο και να μεταφέρουμε την εφημερίδα, αλλά εν συνεχεία μεταμορφώθηκαν σε ερωτικό στοιχείο, ιδίως από τότε που έγιναν της μόδας οι Μα(σχα)λδίβες νήσοι, φανταστικά νησιά γεμάτα αστακούς. Στις μασχάλες δεν ζουν αστακοί, αλλά μπορεί να βρεθούν ψείρες, μικρά οστρακοειδή που πηδοβολούν και είναι αρκετά οικονομικά: μπορείς να τα αγοράσεις σε τιμή απείρως χαμηλότερη από τον αστακό, αλλά πρέπει να πούμε πως είναι και πολύ πιο μικρά. Προκειμένου να μην πολλαπλασιαστούν αυτά τα ζωύφια, σημαντικό είναι οι μασχάλες να διατηρούνται καθαρές. Η καθαριότητα είναι επίσης απαραίτητη για να αποφεύγουμε τη χαρακτηριστική κακοσμία αυτής της περιοχής του σώματος: φταίει η έλλειψη καθαριότητας αν οι μασχάλες φέρνουν αμέσως στο μυαλό μια δυνατή μυρωδιά στρατιωτικού θαλάμου και την εικόνα του λεωφορείου τον Αύγουστο, όταν ο κόσμος κουβαλάει κρεμασμένους από τις μασχάλες του κάτι σταλακτίτες που φέρνουν στο νου τα σπήλαια του Φρασάσι. Σ' αυτές τις περιπτώσεις οι μασχάλες περισσότερο από αφροδισιακές γίνονται ναρκωτικές, και διόλου απίθανο (ύστερα από ένα σνιφάρισμα), να δεις τον Χριστό φαντάρο και τον Μπερλουσκόνι συνταξιούχο. Αν δεν θέλετε να χρησιμοποιήσετε αποσμητικά σπρέι λόγω της τρούπας του όζοντος, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε ουδέτερο σαπούνι, απορρυπαντικό πιάτων, χλωρίνη που κάνει και για χρωματιστά, σοβά, πλαστικό, ή δυο χέρια αντιμυχλικό. Αρκεί να μην τις αφήσετε σε αγρία κατάσταση. Ένα άλλο κόλπο για να αξιοποιήσετε το σεξαπίλ των μασχαλών είναι η προσεχτική αποτρίχω-

ση: να αποφεύγετε, λοιπόν, πλεξούδες και αλογοουρές που φτάνουν ως τα γόνατα.

Ένα άλλο μέρος του ανθρώπινου σώματος με υψηλό βαθμό ερωτικής έλξης είναι οι **γλουτοί**, τουτέστιν τα ημισφαίρια που μεμονωμένα δεν λένε και πολλά, αλλά σε ζευγάρι σχηματίζουν έναν κώλο. Κι αν είναι καλοσχηματισμένοι, σαν να τους έχει γλύψει κάποιος γλύπτης, μιλάμε για *γλυπτούς γλουτούς*. Ορισμένοι εσφαλμένα υποθέτουν πως ανάμεσα στους γλουτούς βρίσκεται η **έδρα**. Όμως έδρα βρίσκουμε μόνο στα σχολεία και στα πανεπιστήμια. Δεν καταλαβαίνω. Προφανώς πρόκειται για σχολεία και πανεπιστήμια του κώλου. Εγώ θα προτιμούσα το όνομα **προκτός**. Συγγενεύει όμως με τη λέξη *σπρωκτός*, και επειδή *σπρωκτός προκτός* είναι πράγμα επικίνδυνο, ας δεχτώ το όνομα «έδρα».

Από τους γλουτούς ξεκινούν οι **μηροί**, ήτοι το καλύτερο στήριγμα για τις κάλτσες, όταν μιλάμε για γυναικείους μηρούς. Ο θηλυκός μηρός διαφοροποιείται από τον αρσενικό λόγω τρίχας: αν δεν διαφοροποιείται, έχουμε πρόβλημα. Υπάρχει και ουδέτερος μηρός, που λέγεται **μπούτι**: εν τοιαύτη περιπτώσει είναι Πάσχα και αναφερόμαστε στο αρνίσιο. Σε ορισμένες περιπτώσεις μπορούμε και να επισκεφτούμε τον εσωτερικό χώρο των μπουτιών, δηλαδή την **μπουτίκ**, αλλά τότε αντιμετωπίζουμε ενδυματολογικό πρόβλημα.

Προτού ολοκληρώσουμε τον κατάλογο των ερωτογενών ζωνών, θα ήθελα να πω μερικά λόγια για ένα άλλο μέρος του ανθρώπινου σώματος που, καθαυτό, δεν έχει κανένα ερωτικό θέλημα, ωστόσο παίζει βασικό ρόλο στη σεξουαλική ζωή ανδρών και γυναικών: το **χέρι**.

*Τι 'ν' η ζωή; Δύο βυζιά,
χερούκλωμα στα μπούτια,
κι άμα δε θέλεις να ζεις πια,
κόψε τα μπαλαμούτια.*

Μέσα από το χαριτωμένο αυτό ναπολιτάνικο ποίημα διαισθάνεται κανείς πόσο σπουδαίο είναι τούτο το μέρος του ανθρώπινου σώματος. Πράγματι το χέρι αποτελεί το αρχαιότερο και πιο γνώριμο εργαλείο ηθονής, τόσο στον τομέα των γυναικών, όπου κάνεις οικονομία χρησιμοποιώντας μονάχα ένα δάχτυλο, όσο και των αντρών, όπου το παρακάνεις χρησιμοποιώντας ολόκληρη τη χούφτα. Ωστόσο δεν χρειάζεται να είναι εντελώς αρτιμελές· ίσα ίσα, όσοι το γλεντάνε πιο πολύ είναι οι τρυπιοχέρηδες. Αλλά και οι άλλοι τα βολεύουν αξιοπρεπώς, ιδιαίτερα οι ασπριτζήδες το χρησιμοποιούν υπέρ το δέον, γιατί αφού το δουλέψουν μια φορά, μπορούν «να περάσουν και δεύτερο χέρι». Και δεν αστειεύονται ούτε όσοι πάσχουν από διάρροια, ιδιαίτερα τυχεροί γιατί «τους πάει πολλά χέρια».

Δυστυχώς, ακόμα και σ' αυτόν τον τομέα υπάρχουν παρεκκλίσεις και εκφυλισμοί: παραδείγματος χάριν, ορισμένοι σαδομαζοχιστές αναζητούν δυνατές συγκινήσεις εφαρμόζοντας το ρητό «χέρι που δεν μπορείς να το δαγκώσεις φίλα το», ενώ οι καθαρόαιμοι σαδιστές «σου κόβουν τα χέρια».

Και τώρα έφτασε η στιγμή, αγαπημένοι μου νεαροί μαθητευόμενοι, να αναλύσουμε λεπτομερώς το γεννητικό σύστημα αντρών και γυναικών.

Γυναικεία σεξουαλικά όργανα

Ας αρχίσουμε το ταξίδι μας από ψηλά: το πρώτο σεξουαλικό όργανο που συναντάμε στη γυναίκα αντιπροσωπεύεται από τα μεμέ, γένους ουδετέρου, αριθμού πληθυντικού, επειδή είναι δύο. Αυτά χρησιμεύουν για να μας δίνουν γάλα, αλλά κανείς δεν το θυμάται ποτέ, οπότε οι χρήσεις τους είναι πολλές και διάφορες. Ανακαλύφθηκαν από τον άνθρωπο-άντρα σε πανάρχαια εποχή και υπέστησαν σημαντικές αλλαγές ανά τους αιώνες: στην αιγυπτιακή περίοδο το μεμέ ήταν ένα και είχε μορφή πυραμίδας (βλέπε εικόνα): αργότερα έγι-

ναν δύο, αλλά είχαν μορφή κεσέ, μια κι έδιναν το β(ρ)υζόγαλο. Στην εποχή μας οι ιδεώδεις διαστάσεις είναι του ποτηριού της σαμπάνιας, αλλά εκτιμώνται πολύ και τα μεμέ που έχουν τις διαστάσεις του κουβά για το πάγωμα της σαμπάνιας. Ανάλογα με τη μορφή των μεμέ, η σιλουέτα της γυναίκας ποικίλλει αισθητά,

δημιουργώντας γυναικίους τύπους πολύ διαφορετικούς μεταξύ τους. Ας αναλύσουμε μερικούς, κατά αύξουσα σειρά μεγέθους των μεμέ.

Ας αρχίσουμε από τη *γυναίκα καλαμάρι*, λεία σαν το δέρμα του εν λόγω μαλάκιου, επίπεδη σαν τη σανίδα, μοιάζει λες κι έχει βγει από πλημμύρα: ισοπεδωμένα τα πάντα. Και τίποτα δεν μπορούν να κάνουν τα σωστικά συνεργεία, μολονότι η άμεσα ενδιαφερόμενη συνήθως κηρύσσει εαυτήν σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Στην προκειμένη περίπτωση καλύτερα να μη μιλάμε για μεμέδια αλλά για παιδιά. Αυτός ο τύπος γυναίκας ήταν της μόδας στη δεκαετία του '70: προστάρισα υπήρξε η Φλορίντα Μπολκάν, που λες κι είχε συγκρουστεί μετωπικά με Ντακότα.

Βρίσκουμε κατόπιν τη *γυναίκα γάτα*, αλλέως πως Catwoman, που την υποδύθηκε η Μισέλ Πφάιφερ: η τελειότητα, το μεμέ υπόδειγμα! Δεν έχεις να πεις τίποτα, και μάλιστα τον πρώτο που θα πει κάτι θα τον φτύσω στα μούτρα.

Περνώ άνευ χρονοτριβής στη *γυναίκα γελάδα*: έξτρα λαρτζ, διπλός μόνιμος αερόσακος. Όταν περπατάει, τα μεμέ της πάλλονται λες κι είναι από λάστιχο — και είναι όντως, σε πολλές περιπτώσεις, αφού το μέγεθος αυτό έχει τη μεγαλύτερη ζήτηση στις επεμβάσεις σιλικόνης.

Η *γυναίκα καμήλα*, που ξανάρθε σήμερα στη μόδα, χαρακτηρίζεται από έναν τύπο μασταριών που άφησε εποχή στη δεκαετία του '50 μαζί με τα πρώτα ψυγεία: και τα δύο είχαν χωρητικότητα 120 λίτρα. Όταν η γυναίκα αυτή πηδάει, η κίνηση του μεμέ της καταγράφεται από τους σειсмоγράφους του Αστεροσκοπίου. Για να της λύσεις το σουτιέν, απαιτείται η επέμβαση των πυροτεχνουργών.

Και τέλος η *γυναίκα φάλαινα*, που λέγεται μερικές φορές γυναίκα-όρκα-η-δολοφόνος-φάλαινα, γιατί η επαφή με τα μεμέδια της μπορεί να αποβεί φονική: θα τα δεις και θα πάθεις ατύχημα. Αυτός ο τύπος γυναικας φοράει για στηθόδεσμο το ίδιο σύστημα με τους μάντες που χρησιμοποιούν στα ενυδρεία για να σηκώσουν τα κήτη από τα οποία παίρνει και το όνομά της. Αν σ' αυτόν τον τύπο μασταριών εφαρμόσεις χειρολαβές, τα χρησιμοποιείς και για κατάβαση ποταμού με ράφτινγκ. Η γυναίκα φάλαινα είναι η τελευταία κατηγορία, πέρα από την οποία υπάρχει μόνο η αδελφή του Κινγκ Κονγκ.

Επίσης η σύσταση είναι βασικό χαρακτηριστικό των μεμεδιών: μπορεί να είναι σκληρά σαν το μαντολάτο ή μαλακά σαν το γιαούρτι, περνώντας από το παντεσπάνι, την πουτίγκα και τη σαντιγί. Αλλά οι αναλογίες ανάμεσα σε κρεμα-στάρια και γλυκά δεν τελειώνουν εδώ: πραγματικά, το μεμέ, όπως και η πουτίγκα, έχει κερασάκι, που στην προκειμένη περίπτωση είναι σταφυλάκι και λέγεται **ρώγα**. Η γεύση της είναι πολύ ευχάριστη και, όσο κι αν τρως, θες κι άλλο. Γι' αυτό πολλές φορές οι σύζυγοι λένε: «Όλη νύχτα τρυγούσα τη γυναίκα μου, και δεν τη χόρτασα». Όποιος θέλει να μάθει περισσότερα για το θέμα, μπορεί να αγοράσει οποιοδήποτε τεύχος του περιοδικού *Novella 2000*, που εξειδικεύεται στα βυζιά.

Δυο τρεις σπιθαμές κάτω από τα μεμέδια, υπάρχει το **αιδοίο**, μια γραφική τουριστική τοποθεσία, χαρά Θεού (ή μάλλον χαρά του π-αιδοίου). Εκεί βρίσκουμε το **Όρος της Αφροδίτης**, ένα από τα πρώτα στα οποία σκαρφάλωσε ο άνθρωπος στην ιστορία της ανθρωπότητας. Σχεδόν πάντα καλύπτεται από βλάστηση, διότι ελάχιστες το αποψιλώνουν (βλέπε «Αποτριχώση»), για

να μην υποστούν τις βαριές κυρώσεις που προβλέπει η Δασική Υπηρεσία. Αν και στερείται χιονοδρομικών εγκαταστάσεων, είναι πάντως πολύ διασκεδαστικό να το διατρέχεις κατά μήκος και κατά πλάτος έστω και χωρίς σκι· ίσα ίσα, με τα σκι θα ήταν πολύ άβολο. Οι πρωτάρηδες που το αντιμετωπίζουν διαπράττουν χονδρειδή λάθη, προσπαθούν φέρ' ειπείν να το σκαρφαλώσουν χρησιμοποιώντας σκοινιά και κασμάδες. Στην πραγματικότητα, η μόνη τεχνική που ισχύει είναι η ελεύθερη αναρρίχηση. Αν τη νύχτα ακούσετε κάποιον να ουρλιάζει στο διπλανό διαμέρισμα: «Κέρδισααα! Κέρδισααα!», μη σκεφτείτε ότι τα π-αιδοία παίζει κάποιο παιχνίδι: θα είναι ο ορειβάτης του Όρους της Αφροδίτης, που κέρδισε το στοίχημα να κατακτήσει την κορυφή.

Ένα άλλο τουριστικό αξιοθέατο της περιοχής προσφέρει η **κλειτορίδα**, που δεν προκαλεί καμία ανησυχία, εκτός κι αν ξεπερνά σε μήκος τους 18 πόντους.

Κάτω στην κοιλάδα του Όρους της Αφροδίτης, ανάμεσα στο πόδι Α και το πόδι Β, βρίσκουμε την είσοδο για το **πιπί**. Το επιστημονικό του όνομα είναι **κόλπος**, αλλά στις περιπτώσεις που είναι τοποθετημένος πολύ ψηλά, λέγεται **εγκεφαλικός κόλπος**. Είναι το γυναικείο όργανο που αντιβαίνει προς τη θεωρία του Κοπέρνικου, διότι το σύμπαν ολόκληρο δεν γυρίζει γύρω από τον ήλιο, αλλά γύρω από το πιπί. Διαίρει το αντρικό σύμπαν σε δύο μεγάλες γεωμετρικές στιγμές: προ εφηβείας και μετά εφηβείαν. Προ εφηβείας μια πέτσινη σφαίρα είναι πιο σημαντική από ένα δερμάτινο τρίγωνο· μετά εφηβείαν συμβαίνει το αντίθετο, διότι η μορφή που έχει το πιπί είναι ένα τριγωνικό γουανάκι που μερικές φορές ανταλλάσσεται με μια γούνα πολύ πιο μεγάλη με τη μορφή παλτού.

Από το πιπί ξεκινά ο τράχηλος της μήτρας, που ο-

δηγεί στην κυρίως **μήτρα**. Λέγεται και **υστέρα**, και οφείλει το όνομά της σε μια ορεσίβια μαινάδα της μυθολογίας, την **Υστέρα**. Η λειτουργία της μήτρας είναι να εκνευρίζει την ιδιοκτήτριά της και να της δίνει χαρακτηριστικά δύστροπο, που λέγεται ακριβώς **υστερ-ικός**. Όταν η ιδιοκτήτρια καταλαμβάνεται από υστερική κρίση, παίρνει τους δρόμους, τα όρη και τ' άγρια βουνά σαν τη μυθολογική πρόγονό της, γι' αυτό και λέμε «πήρε τ' ανάπλαγα σαν την τρελή Υστέρα». Από την άλλη μεριά, επειδή είναι τοποθετημένη ακριβώς πλάι στις **φαλλόπειες σάλπιγγες**, και επειδή ο Φαλόππιος δεν λέει και τίποτα σπουδαίο ως μουσικός, φυσικό είναι η δόλια η μήτρα να 'χει τα νεύρα της. Τελευταία δίδεται συχνά επί ενοικίω. Πού οι παλιοί καιροί, όταν οι φεμινίστριες έβγαιναν στους δρόμους και κραύγαζαν: «Η μήτρα είναι δική μου και τη διχειρίζομαι εγώ!»; Τώρα το σύνθημα των εκμισθωτριών είναι: «Η μήτρα είναι δική μου και τη διαχειρίζεται ένα μεσιτικό γραφείο». Δυστυχώς, επειδή στις μήτρες δεν ισχύει το ενοικιοστάσιο, υπάρχει κόσμος που τραβιέται στα δικαστήρια εφτά με δέκα χρόνια τώρα με τον ένοικο που δεν λέει να φύγει, γιατί δεν βρίσκει άλλη μήτρα στην ίδια τιμή. Συνιστάται ως εκ τούτου στις ιδιοκτήτριες, προκειμένου να διώχνουν τους ενοίκους όποτε θέλουν, να συνάπτουν συμβόλαια ώστε η μήτρα τους να χρησιμοποιηθεί για γραφεία ή ξενώνες για αντιπροσώπους εταιρειών του εξωτερικού. Οι ιδιοκτήτριες μητρών που κατοικούν σε πόλεις με πανεπιστήμιο μπορούν να νοικιάζουν μεμονωμένα κρεβάτια μες στη μήτρα τους και να φιλοξενούν μέχρι τέσσερις ή πέντε υποψήφιους φοιτητές.

Από τη μήτρα, μέσα από τις ως άνω φαλλόπειες σάλπιγγες, φτάνουμε στις **ωοθήκες**, αδένες που σκοπό

τους έχουν να παράγουν καθυστερήσεις, κύστες, φλεγμονές, ερεθισμούς, δυστροφίες και κοκκιώματα. Σε ορισμένες σπάνιες περιπτώσεις παράγουν και ωάρια (βλέπε «Αναπααραγωγή»).

Αντρικά σεξουαλικά όργανα

Ας περάσουμε τώρα στην ανάλυση του γεννητικού συστήματος του άντρα.

Αρχίζουμε φυσικά από το αντρικό σεξουαλικό όργανο, το **τσουτσούνι** — τσουτσουνάκι στη χειρότερη περίπτωση. Οι διαστάσεις του κυμαίνονται από 13 έως 17 πόντους όταν είναι χαρούμενο, συνεπώς μην κάνετε τους έξυπνους στο μπαρ με τους φίλους σας περιγράφοντας τους εαυτούς σας ως κατόχους οπλικών συστημάτων πολλαπλής κεφαλής. Ούτε πρέπει να δίνετε βάση στις πόρτες των δημοσίων ουρητηρίων όπου το τσουτσούνι απεικονίζεται σαν ένα είδος μορταδέλας με υπέρμετρες διαστάσεις. Απευθύνομαι ιδιαίτερα στις νεαρές γυναίκες που προσδοκούν κι εγώ δεν ξέρω τι, κι έπειτα, σαν έρθει η καιρία στιγμή και βγάλουν το περιτύλιγμα απ' το σαλάμι, τους κακοφαίνεται και πολύ μάλιστα. Κανείς δεν κάνει θαύματα! Οι άντρες όμως θεωρούν πολύ σημαντικές τις διαστάσεις της τσουτσούνας τους — και όντως, το χαρακάκι στο σχολείο το κουβαλούν αποκλειστικά και μόνο για να μετρούν ποιος την έχει μακρύτερη. Μπορείς επίσης να χρησιμοποιήσεις ένα γνώμονα, πρέπει όμως να θυμάσαι να τον χρησιμοποιήσεις από τη μεριά των 90 μοιρών και όχι των 30, γιατί αλλιώς πονάει. Δεν μπορούμε να ξέρουμε αν τα κοριτσάκια πάνε σχολείο με όργανο μετρήσεως της διαμέτρου.

Το τσουτσούνι αποκαλείται και με ένα σωρό άλλα ονόματα, αλλά το επιστημονικό του είναι **φαλλός**. Η Εκκλησία, ανέραστη γαρ, θα ήθελε να αντικαταστήσει τον όρο με το «**ασ-φαλλός όχι**». Ο μεν πιστός που ακολουθεί την ευνουχιστική αυτή προπαγάνδα, λέγεται **α-φαλλός**, ο δε άπιστος κρατάει τον φαλλό του γερά να μην του φύγει, γι' αυτό και λέγεται **φαλλο-κράτης**. Η φαλλοκρατία είναι επίσης μια από τις κυριότερες σεξουαλικές μεθόδους, που αντικαθίσταται από τη συνουσία μια δυο φορές το χρόνο, αναλόγως αν σου φέξει. Ο όρος «**φαλλός**» έγινε διάσημος από τον κύριο Σιγισμούνδο Φρόντι, ο οποίος χαρακτήριζε φαλλικά σύμβολα όλα τα μακρουλά αντικείμενα· αλλά στο τέλος ο ίδιος ο Φρόντι παραδέχτηκε: «Μερικές φορές ένα πούρο είναι απλώς ένα πούρο».

Το τσουτσούνι λέγεται και **πέος**. Με την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση έχουμε ένα νέο είδος τσουτσουνιού, το **Ευρω-πέος**.

Το τσουτσούνι απολήγει σε μια διόγκωση που λέγεται **βάλανος**. Είναι η κεφαλή του πέους και, ως κεφαλή, λέγεται και **εγκέ-φαλλός**. Άλλοι τη λένε **καυλί**, κι έχει απαθανατιστεί ως φονικό όπλο στο περίφημο τραγούδι όπου η μαχητική ηρωίδα, στην προσταγή του εχθρού «**ρίζε τ' άρματα**», όχι μόνο δεν τα ρίχνει, αλλά «**καυλί στο χέρι άρπαξε, κόρες και νύφες κράζει**».

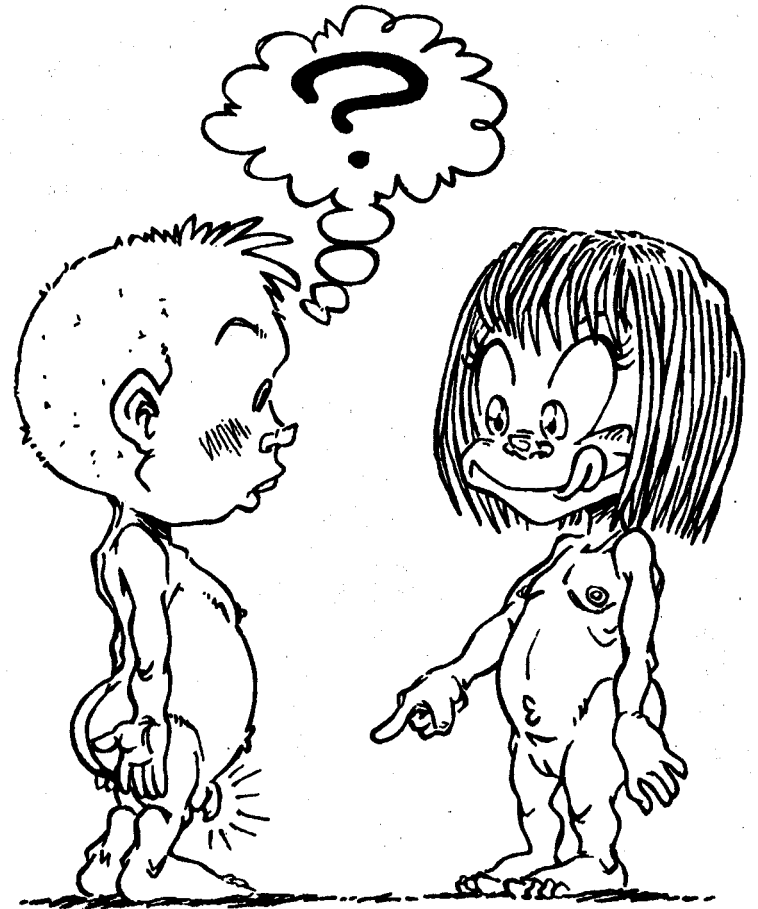
Κάτω από το τσουτσούνι βρίσκουμε τους **όρχεις**, που είναι δύο και έχουν σχήμα στρόγγυλο όπως τα μέμ των γυναικών, μόνο που σε αυτά δεν προσθέτουμε σιλικόνη για να τα φουσκώσουμε. Διότι έχουν την ιδιότητα να πρήζονται και να ξεπρήζονται με βάση το ποιον συναναστρέφεται: αν η συναναστροφή τραβάει σε μάκρος, τότε σπάνε. Η λειτουργία τους είναι να παράγουν κάτι ζωύφια, που λέγονται σπερματοζώαρια

και μοιάζουν με γυρίνους, αλλά κάνουν πιο πολλή ζημιά. Όταν τα εν λόγω ζωύφια βγαίνουν έξω, κουνάνε την ουρά τους, πιθανότατα από την ευτυχία που συναντούν κάποια γυναίκα, αλλά στη συντριπτική πλειονότητα των περιπτώσεων πάνε και μπλαστρώνονται πάνω σ' ένα λαστιχένιο τοίχωμα ή σ' ένα χαρτομάντιλο· τι να 'χουν άραγε και κουνάνε χαρωπά την ουρά τους;

Οι όρχεις λέγονται κοινώς **αρχίδια**, από το όνομα αυτού που τα ανακάλυψε και που, αν κρίνουμε από το όνομά του, δεν πρέπει να ήταν και πολύ σούι άτομο. Είναι με στέρεο τρόπο δεμένα στο σώμα του αρσενικού, αλλά είναι φορές που ορισμένα τα συναντάς ελεύθερα στο δρόμο.

Γειτονικά με το ανδρικό σεξουαλικό σύστημα βρίσκουμε τον **προστάτη**, όργανο που κανείς δεν κατάλαβε ποτέ τι ρόλο παίζει ακριβώς. Το σίγουρο είναι πως, αν κάποιος πει «έχω προστάτη», σημαίνει πως είναι άσχημα στην υγεία του, αλλά αν κάποιος πει «δεν έχω προστάτη», είναι πολύ χειρότερα. Φαίνεται ότι, σαν πολύ αρρωσταίνει αυτός ο προστάτης — κι εγώ αναρωτιέμαι: αν είναι τόσο φιλάσθενος, από τι στο καλό μάς προστατεύει;

Η σεξουαλική ανάπτυξη

Νεαρά μου απαιδευτα μαθητούδια, αν διαβάσατε με προσοχή το προηγούμενο κεφάλαιο, μάθατε πως αγοράκια και κοριτσάκια δεν είναι φτιαγμένα με τον ίδιο τρόπο. Ευτυχώς! (βλέπε κεφάλαιο: «Η σεξουαλική πράξη»). Ωστόσο, αυτό που ακόμα δεν ξέρετε είναι πως η διαφοροποίηση ανάμεσα σε άντρα και γυναίκα συμβαίνει σταδιακά, διαμέσου των ετών, περνώντας από διαδοχικές φάσεις ωριμότητας που τροποποιούν βαθμιαία τόσο το σώμα όσο και την ψυχή όλων μας. Ας δούμε λοιπόν με ηρεμία ποιες είναι οι φάσεις και τα χαρακτηριστικά που τις διακρίνουν.

Παιδική ηλικία

Η έναρξη της παιδικής ηλικίας μπορεί να χρονολογηθεί στην έβδομη εβδομάδα από τη σύλληψη, και όντως μέχρι την ημέρα εκείνη στο έμβρυο δεν υπάρχει διάκριση φύλου. Την έβδομη εβδομάδα και μία ημέρα αρχίζει το μπάχαλο, δηλαδή η σύγκρουση.

Γύρω στα τρία ή τέσσερά τους χρόνια τα παιδιά αρχίζουν να προσέχουν ότι δεν είναι όλα τους όμοια, αλλά ότι ανήκουν σε μία από τις δύο μεγάλες κατηγορίες: αρσενικά και θηλυκά. Τη βεβαιότητα την απο-

κτούν την πρώτη φορά που συναντιούνται στην παραλία, τόπο όπου η διαφορά ανάμεσα στις δύο κατηγορίες είναι οφθαλμοφανής: έγκειται στο βρακί, διότι σε ορισμένα παιδιά τα βρακιά φτάνουν μέχρι το λαιμό, κι αυτά τα παιδιά είναι τα κοριτσάκια.

Από την επόμενη κιόλας σεζόν, τη χειμερινή, οι διαφορές τονίζονται: τα αγόρια καταφέρνουν να φτιάχνουν σχέδια στο χιόνι την ώρα που κάνουν τσίσια τους, τα κορίτσια όχι.

Στην τελευταία περίοδο της παιδικής ηλικίας, περίπου γύρω στα δέκα με δώδεκα χρόνια τους, αγοράκια και κοριτσάκια συνειδητοποιούν πλήρως το ότι είναι διαφορετικά, αλλά δεν καταλαβαίνουν το λόγο. Σ' αυτήν τη λεπτεπίλεπτη φάση το εντεκάχρονο αγοράκι συνήθως διώχνει με πετριές, φτυσιές και βρεισιές το κοριτσάκι που το πλησιάζει. Όταν το αγόρι γίνει τριάντα ετών, το κορίτσι θα τα θυμάται όλα αυτά και συνεπώς θα χρησιμοποιήσει τις ίδιες τεχνικές που χρησιμοποίησε πολλά χρόνια πριν ο σύντροφός του στα παιχνίδια: οι γυναίκες έχουν μνήμη ελέφαντα!

Το τελευταίο μέρος της παιδικής ηλικίας λέγεται και λανθάνουσα φάση, καθόσον τα σεξουαλικά ένστικτα είναι ακόμα κοιμισμένα, αλλά ετοιμάζονται να ξυπνήσουν με χαοτικό τρόπο. Όλα αυτά συμβαίνουν τη λεπτή περίοδο της εφηβείας, όταν κλείνει η παιδική ηλικία και γίνεται η επίσημη έναρξη των εχθροπραξιών.

Εφηβεία

Αυτή η φάση της ανάπτυξης, που σηματοθεύει το πέρασμα από την παιδική ηλικία στην ενηλικίωση, χαρακτηρίζεται από μια σειρά σωματικών, ψυχολογικών

και σεξουαλικών μεταβολών. Στη βάση αυτών των γοργών αλλαγών βρίσκονται οι **ορμόνες**, χημικές ουσίες που ρυθμίζουν την ανάπτυξη των τριχών, του στήθους, των μυών και πάει λέγοντας. Όταν σπάει η ισορροπία ανάμεσα σε αρσενικές και θηλυκές ορμόνες που περιέχονται στο σώμα μας, μπορούν να δημιουργηθούν ανισορροπίες, του τύπου: γυναίκες με τρίχες στη μούρη, που μπροστά τους ο Άι-Βασίλης μοιάζει με καραφλό αβγό· πρωταθλήτριες της δισκοβολίας που μπροστά τους ο Σβαρτζενέγκερ μοιάζει με τη Ρίτα Παβόνε· κομμωτές με τόσα καμώματα που κάνουν την πιο ναζιάρια τηλεπαρουσιάστρια να μοιάζει με πεζοναύτη.

Ακόμα και οι αλλαγές διαθέσεως εξαρτώνται στενά από τις ορμόνες. Μάλιστα, μπορούμε να πούμε πως σ' αυτόν τον τομέα λύνουν και δένουν. Νιώθετε ταραγμένοι; Φταίνε οι ορμόνες σας. Η θερμοκρασία σας πέφτει και δεν λέει να ξανανέβει; Φταίνε οι ορμόνες σας. Πάντα αυτές επηρεάζουν τις σεξουαλικές ορμές, ακόμα και σε υποσυνείδητο επίπεδο. Ονειρεύεστε πως κυνηγάτε μια γυναίκα και ακολουθείτε τα ίχνη της; Φταίνει οι ορμόνες σας. Τρώτε κοτόπουλο και ονειρεύεστε ότι μεγαλώνουν τα βυζιά σας; Φταίνε οι ορμόνες του κοτόπουλου.

Ας αναλύσουμε τώρα ποιες είναι οι πιο εμφανείς σωματικές αλλαγές που προκαλούν οι ορμόνες κατά την εφηβεία: του αρσενικού βαθαίνει η φωνή του και της θηλυκιάς προξίζεται το στήθος της· του αρσενικού φυτρώνουν τρίχες στο στέρνο του και κάτω από τη μύτη του, των θηλυκών φαρδαινούν οι γοφοί τους· του αρσενικού σκάνε μύτη τα σπυριά και μοιάζει το μούτρο του βλογιοκομμένο, της θηλυκιάς σκάνε μύτη τα πρώτα αμόρε και μοιάζει το μούτρο της κομμένο, γιατί ξενυχτάει και ξενοκοιμάται.

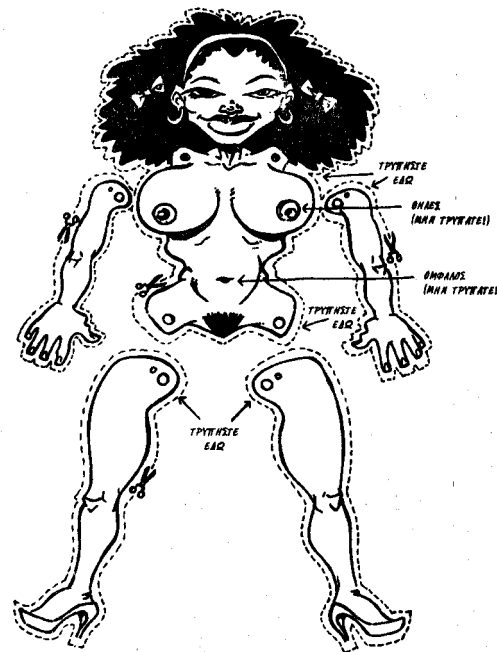
Τα αγοράκια, βλέπετε, έχουν βραδύτερη ανάπτυξη από τα κοριτσάκια, κι αυτό μερικές φορές τα κάνει να μοιάζουν κομμάτι καθυστερημένα. Αλλά μετά, βήμα το βήμα, συγχυτική κατάσταση τη συγχυτική κατάσταση, φτάνει τελικά η μοιραία ημέρα που ξυπνούν μουσκεμένα, και τότε όλα ξεκαθαρίζονται: δεν πρέπει να κοιμάσαι πλάι σε ανοιχτό παράθυρο όταν βρέχει! Τα μπαριμπουνάκια ξυπνούν μουσκεμένα από την πρώτη νύχτα, όμως εκεί θα ήταν ανησυχητικό το αντίθετο.

Τα κορίτσια, πάλι, έχουν κατά την εφηβεία τα πρώτα τους έμμηνα. Αυτό το φυσιολογικό φαινόμενο θα αποκτήσει για όλη τους τη ζωή μια διπλή λειτουργία: η πρώτη είναι να κάνει τα σεντόνια κρουστά από το πλύσε πλύσε, η δεύτερη είναι να προκαλούν καρδιοπάθειες όταν δεν έρχονται. Κατά την περίοδο των εμμήνων η γυναίκα δεν είναι γόνιμη, άρα θα μπορούσε να κάνει τα ακατονόμαστα με την ησυχία της, αλλά καθώς έχει έμμηνα, δεν μπορεί να τα κάνει: όλα τής πάνε κουτσά, στραβά κι ανάποδα! Τα έμμηνα λέγονται και κύκλος· μιλούμε για κυκλ-άμινο όταν η γυναίκα παραμένει ντελικάτη και κομψή ακόμα και κατά την έμμηνη περίοδο· σε περίπτωση γυναικών με ιδιαίτερα άφθονη ροή μιλάμε για μεγά-κύκλο: στην περίπτωση αυτή οποιοδήποτε ανάχωμα σαρώνεται και δεν αντέχει στην επίθεση ούτε η πιο κυκλ-ώπεια σερβιέτα)· ο κυκλώνας και το δί-κύκλο ανήκουν αποκλειστικά στις μετεωρολόγους και στις μηχανόβιες.

Τα έμμηνα αναχαιτίζονται με τα τάμπαξ, είδος ταμπόν, που τα φοράς και βγαίνει μόνο μια άσπρη κλωστή. Κι εσείς, αγαθούλικά, θα αναρωτηθείτε ασφαλώς: *αν τραβήξεις την κλωστή, κουνιούνται τα χεράκια της;* Πριν από την εφεύρεση των τάμπαξ οι γυναίκες χρησιμοποιούσαν τις σερβιέτες, προϊόντα που το κύριο χα-

ρακτηριστικό τους ήταν να διαφημίζονται από την τηλεόραση την ώρα του βραδινού φαγητού. Έτσι, μπροστά σε ένα πιάτο μακαρόνια (από αυτά με τη μεγάλη τρύπα...), παρακολουθούσες τα κατορθώματα κάτι πανέμορφων κοριτσιών που, καβάλα σε μια σερβιέτα με διαστάσεις στρώματος, δεν έβρισκαν τίποτα καλύτερο να πουν παρά: «Αυτές οι σερβιέτες είναι λίγο μεγάλες, όμως αναχαιτίζουν κύκλους οποιωνδήποτε διαστάσεων!» Όπως είναι λογικό, στο σημείο αυτό τα μακαρόνια (αυτά με τη μεγάλη τρύπα) έχαναν λίγη από τη γοητεία τους...

Δεν πρέπει να συγχέουμε τη σερβιέτα των γυναικών με την πάνα των μωρών, που είναι απολύτως στεγανή και δεν αφήνει να βγει ούτε μία σταγόνα τσίτσια:

δεν πά' να πνιγεί ο μπέμπης, από κει μέσα δεν βγαίνει τίποτα! Στην περίπτωση αυτή δεν πρόκειται τόσο για πάνες, όσο για σκάφανδρα.

Τις σερβιέτες τις χαρακτηρίζουν μεγάλα αυτοκόλλητα που εφαρμόζουν σαν οξυγονοκόλληση. Προσέξτε να βάλετε το αυτοκόλλητο από τη μεριά της κιλότας και όχι από την άλλη, διαφορετικά πρέπει να πάτε στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών για να σας βγάλουν τη σερβιέτα. Τελευταία έχουν και περjúγια, άρα πρέπει να τις κρατάτε σε ειδικά κλουβιά, αλλιώς θα κάνουν φτερά.

Τα έμμηνα για τα κοριτσάκια και η εκσπερμάτωση για τα αγοράκια είναι η ένδειξη ότι τα σεξουαλικά όργανα έχουν πια αναπτυχθεί, και σ' αυτό το σημείο εσείς, παιδάκια, μπαίνετε επιτέλους στην πλήρη σας ωριμότητα.

Ωριμότητα

Αυτό το χρονικό διάστημα, που περιλαμβάνεται ανάμεσα στην παιδική και τη γεροντική ηλικία, είναι η γόνιμη περίοδος της ζωής, αυτή δηλαδή κατά την οποία μπορεί κανείς να τεκνοποιήσει: όντως, τα σεξουαλικά όργανα του άντρα και της γυναίκας παράγουν τα κύτταρα που χρησιμεύουν για την αναπαραγωγή. Ας δούμε με ποιο τρόπο.

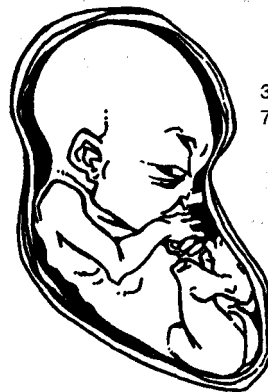
Μέσα στη γυναίκα κάθε μήνα ωριμάζει ένα **ωάριο** που, αν δεν γονιμοποιηθεί, αποβάλλεται με τα έμμηνα. Αντίθετα από τις γυναίκες, που είναι πολύ διακριτικές, άλλες ράτσες ζώων αναγγέλλουν τα έμμηνά τους με κάτι ηχηρά κακαρίσματα. Μια άλλη διαφορά ανάμεσα στη γυναίκα και τα ζώα αυτά είναι ότι δύσκολα

1η φάση
6η εβδομάδα

2η φάση
3ος μήνας

3η φάση
7ος μήνας

4η φάση
9ος μήνας

τα αβγά της γυναίκας μπορούν να γίνουν σφιχτά ή μάτια.

Τα ανδρικά κύτταρα αναπαραγωγής είναι, αντιθέτως, τα **σπερματοζώρια**, ζωύφια που η συμπεριφορά τους μοιάζει πολύ με των τόνων: διότι το σπερματοζώριο ζει σε κοπάδια εκατομμυρίων ειδών, αλλά μόνον ένα, το καλύτερο, θα γίνει τόνος Ρίο Μάρε! Η διαφορά ανάμεσα στον τόνο και το σπερματοζώριο είναι ελάχιστη: αντί για 300 γραμμάρια τόνου σε ελαιόλαδο, έχουμε 300 εκατομμύρια σπερματοζώρια σε ένα λουτρό αμινοξέων. Και, όπως ο τόνος, έτσι και το σπερματοζώριο βρίσκει το θάνατο όταν συναντιέται με το αβγό, αλλά χωρίς φασόλια και κρεμμύδια σαλάτα. Στην ουσία το σπερματοζώριο ξεχωρίζει από τον τόνο μόνον επειδή το κεφάλι του είναι πολύ πιο χοντρό.

Η συγχώνευση ωαρίου με σπερματοζώριο μπορεί να συμβεί με το σεξ, αλλά πρέπει να είσαι και πολύ γκαντέμης. Όταν αυτό συμβαίνει, μιλάμε για **ΓΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ**, οπότε ας καθίσουμε τώρα μαζί και ας παρατηρήσουμε πώς ακριβώς συμβαίνουν τα πράγματα. Καθίσατε; Ωραία. Αρχίζουμε.

Ένα ωραίο σαββατόβραδο ο μπαμπάς ξεκλέβει έξι εφτά λεπτά από τον ύπνο του, σημαδεύει καλά και εκτοξεύει μια άλφα ποσότητα σπερματοζώρια στο πιπί της μαμάς. Το κλίμα μέσα στο πιπί είναι πολύ όξινο, τόσο που το πιπί, όπως και το Lsd, είναι εθιστικό και δύσκολα το κόβεις. Ακόμα και τα σπερματοζώρια μέσα στο οξύ αρχίζουν να λένε: «Πόπο μαστούρα, αυτό κι αν είναι τριπάκι!» Όντως, πρόκειται για trip, δηλαδή για ταξίδι, και το κάθε σπερματοζώριο τα μαζεύει και τραβάει για το Βορρά. Με δυο λόγια, μια φυσιολογική ιστορία εσωτερικής μετανάστευσης, το κα-

θένα με τα όνειρά του, το καθένα με τις ελπίδες του: άλλο θέλει να ανοίξει πιτσαρία, άλλο θα ήθελε απλώς να συναντήσει ένα ωάριο για να ζήσει μια διαφορετική ζωή. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ζοχάδα από τη ζωή ενός σπερματοζωαρίου όσο μένει σπίτι του. Όσοπου από μακριά εμφανίζεται ένα ωάριο. Τότε το πιο πονηρό εκμεταλλεύεται την αφηρημάδα των άλλων, πλησιάζει και χτυπάει: «Τοκ τοκ!» «Ποιος είναι;» ρωτούν από μέσα. «Η Κοκκίνοσκουφίτσα», απαντά το σπερματοζώριο με ψιλή φωνή. Κι άμα το κόλπο πιάσει, η μαμά μένει έγκυος.

Αρχίζει από αυτήν τη στιγμή η μαγική περίοδος της **ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗΣ**. Δεν χρειάζονται τεστ για να συνειδητοποιήσει κανείς τότε μια γυναίκα μένει έγκυος, διότι ύστερα από 2 λεπτά και 18 δευτερόλεπτα μετά τη σύλληψη, τη μαμά την πιάνει ναυτία κι αρχίζει να ξερνάει. Το ίδιο βιολί θα κρατήσει εννέα μήνες. Και τον μπαμπά τον πιάνει ναυτία, αλλά μόνον αφού η μαμά του ανακοινώσει το ευχάριστο νέο. Σε όλη την εγκυμοσύνη η μαμά δεν μπορεί ούτε να πει ούτε να καπνίσει, πράγμα που της φέρνει πολλά νεύρα, κι ας μην έχει καπνίσει σε όλη της τη ζωή. Ο μπαμπάς, που μπορεί να πει, το εκμεταλλεύεται και μεθοκοπάει καθημερινά, κι ας μην έβαζε ποτέ στο στόμα του σταγόνα. Της μαμάς πρήζεται η κοιλιά της και του μπαμπά πρήζεται το συκώτι του. Η μαμά είναι απελπισμένη, γιατί ο γυναικολόγος της απαγορεύει να κάνει μοτοκρός και αλεξιπτωτισμό, σπορ που δεν τα έχει δει ούτε στην τηλεόραση, οπότε το ρίχνει στο φαί και κατεβάζει τον άμπακο. Τον μπαμπά τον πιάνει λόξιγκας κάθε νύχτα και τη μαμά την πιάνουν οι ορέξεις: οι ορέξεις να καρδώσει τον μπαμπά.

Κι ενώ η οικογενειακή ζωή συνεχίζεται ούτω πως,

το ωάριο περνά τον καιρό του με το να διαιρείται: πρώτα σε 2 μέρη, έπειτα σε 4, έπειτα σε 8, έπειτα σε 16 και ούτω καθεξής. Ο Λιγνός σταμάτησε σε 44 διαιρέσεις, ενώ ο Χοντρός έφτασε τα 16 δισεκατομμύρια. Σ' αυτές τις διαιρέσεις αρχίζουν τα επεμβαίνουν τα γονίδια. (Πώς λέμε «σταγονίδια»; Καμιά σχέση.) Τα γονίδια καθορίζουν τα χαρακτηριστικά του μελλογέννητου. Για παράδειγμα, αν στο ωάριο υπάρχει XY είναι αγοράκι, ενώ αν υπάρχει XX είναι κοριτσάκι· αν υπάρχει 12X είναι τριπλό στο ΠΡΟΠΟ.

Στο μεταξύ το μωρό όλο και μεγαλώνει στην κοιλιά της μαμάς του: το μικρό είναι βυθισμένο σ' ένα υγρό και τρώει μια σπρωξιά από κάτω προς τα πάνω αν ο μπαμπάς κάνει έρωτα με τη μαμά. Το μωρό μεγαλώνει φυλακισμένο στον πλακούντα, που κάνει πολύ καλό στα μαλλιά. Κανείς δεν μπόρεσε ποτέ να καταλάβει γιατί τα μωρά γεννιούνται φαλακρά. Τι να πει κανείς;

Η μαμά έχει πια μια εμφανέστατη κοιλιά. «Γιατί έχεις τόσο μεγάλη κοιλιά;» ρωτάει τότε πρόσχαρα το πιτσιρίκι του γείτονα. «Φταίει ο ηλίθιος ο άντρας μου», απαντάει πρόσχαρα η μέλλουσα μαμά. «Και τι έχει μέσα;» επιμένει πρόσχαρα το πιτσιρίκι του γείτονα. «Ένα παιδάκι», απαντάει πρόσχαρα — αλλά ξερά — η μέλλουσα μαμά, και στο πιτσιρίκι του γείτονα μένει για πάντα η υποψία μήπως η κυρία της διπλανής πόρτας έχει φάει κάποιο συμμαθητή του από το νηπιαγωγείο.

Όσπου μια ωραία πρωία ανοίγουν τα νερά όπως στην περίπτωση του Μωυσή· έρχεται ο **ΤΟΚΕΤΟΣ!**

Στις ταινίες συνήθως στο σημείο αυτό παίρνουν μπόλικες πετσέτες και μπόλικο ζεστό νερό, που κανείς δεν ξέρει σε τι χρησιμεύει. Στην πραγματικότητα όμως

η μαμά πηγαίνει στο νοσοκομείο με ταξί, ενώ τον μπαμπά, στο έλεος του πανικού, τον πηγαίνουν στο νοσοκομείο με ασθενοφόρο. Η μαμά ξεχνάει όλες τις αναπνευστικές ασκήσεις που έκανε επί ένα εξάμηνο πληρώνοντας 740.000 λιρέτες το μήνα, κι αρχίζει να ιδρώνει και να σουρλιάζει. Ο μπαμπάς αρχίζει να ιδρώνει και να σουρλιάζει και να ξερνάει, ώσπου λιποθυμεί. Το μωρό επιτέλους γεννιέται και τρώει ένα σφάλιαρο, ώστε να αρχίσει να αναπνέει· ο μπαμπάς τρώει καμιά δεκαπενταριά σφάλιαρους, γιατί τον έχει πιάσει μυστικιστική κρίση και πιστεύει πως είναι η Παναγία η Παλιοπολίτισσα. Μόλις ανακτά τη νηφαλιότητά της, η μαμά τα παίρνει στο κρανίο με τον μπαμπά, κι όταν το μωρό γίνεται δύο μηνών, η μαμά παίρνει διαζύγιο.

Να πώς εξηγείται με απλό και κατανοητό τρόπο το πώς συμβαίνει η αναπαραγωγή στον ανθρώπινο κόσμο.

Είναι σαφές όμως ότι αυτός ο απίθανος μηχανισμός μπορεί να λειτουργήσει μονάχα στη διάρκεια της γόνιμης περιόδου του άντρα και της γυναίκας. Στη γυναίκα το τέλος της γόνιμης ηλικίας συμπίπτει με την εξαφάνιση των εμμήνων. Αρχίζει στο σημείο αυτό η **ΕΜΜΗΝΟΠΑΥΣΗ**, περίοδος που τη χαρακτηρίζουν δύο κύριες πλευρές. Πρώτον: η γυναίκα δεν είναι πια γόνιμη και άρα μπορεί να κάνει όσο σεξ τραβάει η ψυχή της. Δεύτερον: η γυναίκα δεν βρίσκει πια κανέναν διατεθειμένο να της κάνει όσο σεξ τραβάει η ψυχή της, δεν πά' να κατέβει κι ο Θεός ο ίδιος.

Στις μέρες μας προσπαθούν να παρατείνουν με κάθε τρόπο τη γόνιμη περίοδο της γυναίκας, αλλά στην αρχαιότητα δεν υπήρχε ανάγκη να καταφύγουν στην επιστήμη για να φέρουν στον κόσμο παιδιά ακόμα και σε προχωρημένη ηλικία. Το πρόβλημα ήταν ότι μετά

οι γονείς δεν άντεχαν να τα κρατούν στην αγκαλιά τους.

Η ίδια η Βίβλος μάς θυμίζει ότι στα πολύ παλιά χρόνια, οι άνθρωποι αναπαράγονταν μέχρι τα βαθιά γεράματα τους. Ο Μαθουσάλας αποκτούσε παιδιά μέχρι τα 730 του χρόνια, αλλά δεν ήταν ο μόνος. Ο Σίμων τεκνοποιούσε μέχρι τα 17-31-48 κι έπιασε τριάρι στο λότο. Η γυναίκα του η Ρεβέκα γεννούσε όρθια και δημιούργησε ανθρώπους που είχαν τα σύμπαλα στην κάρα τους, δηλαδή ανθρώπους με καρ-ούμπαλα. Ακολούθησαν οι αδελφοί Ιάνεδ και Ιάρεδ: ο πρώτος γεννούσε μέχρι τα 131 χρόνια του μ' ένα σωρό κορίτσια που του έλεγαν την ώρα στο τηλέφωνο· οι γιοι του ήταν οι Λαξατόλ, Ντουφαλάκ και Ερμπαλέν, που καθώς κόπριζαν τα χωράφια τους, επινόησαν το ρητό «τα τρία κακά της μοίρας μας». Ο αδερφός του ο Ιάρεδ, που ήταν στείρος, πέθανε στα 100 του χρόνια: στο τηλέφωνο είχε γνωρίσει μόνον αστυνόμους. Ο Κενάν γεννούσε μέχρι τα 1993, δηλαδή μέχρι πριν από 4 χρόνια. Ο Κενάν είχε μια γυναίκα που δεν άφηνε γάμο για γάμο, κι επειδή όπου γάμος και χαρά η Κενάνω πρώτη, η Κενάνω γκαστρώθηκε και γέννησε τους Κρότωνα, Καζέρτα και Κρεμόνα, ιδρυτές επαρχιών. Η παράδοση μιλά επίσης για τον Πεζώ, που γεννούσε μέχρι τα 206, ενώ ο γιος του ο Κάμπριο γεννούσε ούτε λίγο ούτε πολύ μέχρι τα 306.

Κι αυτά είναι μόνο μερικά παραδείγματα.

Την σήμερα ημέρα δεν είναι πια έτσι: θες η τρύπα του όζοντος, θες η αποβίβαση των ανθρώπων στη σελήνη, το σίγουρο είναι ότι τα πράγματα έχουν αλλάξει και οι ενδιαμέσες εποχές έχουν εξαφανιστεί. Τώρα πια κανείς δεν ενδιαφέρεται να κάνει παιδιά, ενώ αυτό που τους ενδιαφέρει πραγματικά όλους είναι να

κοιτάζουν να αναβάλουν όσο περισσότερο μπορούν την έλευση των γηραιών.

Γηραιά

Να που φτάσαμε στην τελευταία φάση της ζωής: τα γηραιά, που τα χαρακτηρίζει η βαθμιαία μείωση της σεξουαλικής ικανότητας και η προοδευτική φθορά του σώματος. Αυτές οι δύο όψεις αλληλοεπηρεάζονται: λόγου χάριν, για να ανάψεις την ιερή πυρά του έρωτα, δεν είναι πάντα πλεονέκτημα να έχεις ξύλινο πόδι! Ωστόσο πρέπει να λαμβάνεις υπόψιν σου τις αλλαγές και να προσαρμόζεσαι στην κατάσταση. Λόγου χάριν, όταν περάσεις μια άλφα ηλικία και σου λέει η ακριβή σου: «Αγάπη μου, έχω γίνει μούσκεμα», δεν πρέπει να τρέφεις αυταπάτες: συχνά πρόκειται για ακράτεια. Κι αν τη νύχτα σου πει: «Δάγκωσέ με», πρέπει να είσαι γρήγορος και να πάρεις τη μασέλα σου από το ποτήρι, να τη φορέσεις, να δαγκώσεις την αγαπημένη σου και μετά να ξαναβάλεις τα πάντα στη θέση τους: ασφαλώς, κάτι τέτοιο αφαιρεί λίγη αμεσότητα από τη σχέση, αλλά σημασία έχει να μην το βάζεις κάτω και να προσπαθείς να αντιμετωπίζεις τις δυσκολίες. Για όλα υπάρχει γιατρεία: λόγου χάριν, ο καθετήρας αποτελεί πολύ σοβαρό πρόβλημα, αλλά μπορείς πάντα να τον καμουφλάρεις με μια φέτα λεμόνι ή μια χάρτινη ομπρελίτσα, ώστε να μοιάζει με long drink! Εν πάση περιπτώσει, καλό είναι να είμαστε συνετοί και να μην υποτιμούμε τους κινδύνους που συνεπάγεται το γήρας. Επί παραδείγματι, από υπερβολική μυωπία κινδυνεύετε να ξυπνήσετε ένα πρωί με τη γλώσσα στο συρτάρι του κομοδίνου, αφού γλείφατε τη μοκέτα όλη νύχτα.

Η αναπαραγωγή

Μικρά μου λατρεμένα, είδατε στο προηγούμενο κεφάλαιο πώς από την ένωση σπερματοζωαρίων και ωαρίων δημιουργείται ένα καινούριο άτομο. Αυτή η διαδικασία λέγεται αναπαραγωγή και είναι κοινό χαρακτηριστικό σε όλα τα έμβια όντα. Πραγματικά, όσο παράξενο κι αν φανεί, οποιοδήποτε είδος είναι εις θέσιν να αναπαραχθεί, ακόμα και τα χειρότερα, διαφορετικά θα ήταν ανεξήγητη η ύπαρξη των ηγετών της άκρας δεξιάς.

Για να γίνει δυνατή η αναπαραγωγή, είναι απαραίτητο το **ζευγάρισμα**: όλα τα έμβια όντα ζευγαρώνουν, έστω κι αν όχι όλα με τον ίδιο τρόπο. Ωστόσο, πιστά μου παιδάκια, μη νομίζετε πως άνθρωποι και ζώα διαφέρουν πολύ από την άποψη αυτή. Ίσα ίσα. Ο ζωικός και ο ανθρώπινος κόσμος μοιάζουν πολύ, και στη μυθολογία συγχωνεύονται· βλέπουμε ζώα που ζευγαρώνουν με ανθρώπινα όντα και τούμπαλιν.

Ο θεός Ζεύς, επί παραδείγματι, για να μπορέσει να αγαπήσει θνητές γυναίκες, μεταμορφωνόταν στα πιο απίθανα ζώα: μετατράπηκε σε κύκνο για να κάνει δική του τη Λήδα και σε ταύρο για να ζευγαρώσει με την Ευρώπη· μεταμορφώθηκε σε χοίρο για τον έρωτα της Εδόλδης και από την ένωσή τους γεννήθηκε ο Χοίρων, ένας κλέφτης που σούφρωνε χοιρομέρια· άλλαξε

σε πόνι για να καβαλήσει μια κοινή μοδίστρα και από την ένωσή τους γεννήθηκε ο Χαμεκωλίων, ένας άντρας με χαμηλό καβάλο· μεταμορφώθηκε σε ίππο κι από τη συνουσία του με μια Φιλ-ιπ-ινέζα γεννήθηκε ο Κιτρινίων, ένας που δούλευε υπηρέτης σε πλουσιόσπιτα με μηδαμινή αμοιβή.

Από την άλλη μεριά, στους ανθρώπους το ζευγάρι με τα ζώα ήταν ανέκαθεν της μόδας, αρκεί να θυμηθούμε τους τσοπάνηδες με τις προβατίνες τους, τους αλπινιστές με τις μουλάρες, τους ψαράδες με τα χταπόδια (ζώα σαφώς πιο πρακτικά από τα μύδια, που κλείνουν την πιο ακατάλληλη στιγμή), και τέλος τον Μπερλουσκόνι με τους Ιταλούς.

Τα ζευγαρώματα μεταξύ ανθρώπων και ζώων δεν είναι όμως λειτουργικά για την αναπαραγωγή. Πραγματικά, προκειμένου αυτή να συμβεί, πρέπει να ζευγαρώνουν πλάσματα του αυτού είδους: τα πουλιά με τα πουλιά, οι μέλισσες με τις μέλισσες και ούτω καθεξής. Άλλωστε, το να το κάνεις με μια μέλισσα είναι επικίνδυνο, και δεν μπορείς καν να πεις: «Πονάω, αλλά μ' αρέσει!»

Διόλου απίθανο όμως να διασταυρωθούν μεταξύ τους διαφορετικά είδη ζώων δημιουργώντας παράξενα υβρίδια: ένας **ακανθόχοιρος** κι ένα **φίδι** γεννούν το αγκαθωτό σύρμα· μία **γάτα** κι ένας **βάτραχος** φέρνουν στο φως το γάτραχο· ένας **σκύλος** και μια **κουτσομούρα** δημιουργούν τη σκυλο-μούρα· ένας **σκαντζόχοιρος** και μια **χελώνα** μπορούν να δημιουργήσουν μια βούρτσα και μια χτένα.

Αυτές οι διασταυρώσεις είναι πάντως σπάνιες, καθότι στο ζωικό κόσμο το ζευγάρι στοχεύει κυρίως στη διαιώνιση του είδους. Και μη νομίζετε, μικρά μου άσχετα, πως ένα τέτοιο έργο είναι εύκολο. Κάθε άλ-

λο. Ορισμένα ζώα έχουν σοβαρά προβλήματα ζευγαρώματος και, κατά συνέπεια, δυσκολίες αναπαραγωγής. Ας αναλύσουμε ορισμένες περιπτώσεις.

Ας αρχίσουμε από το **λύκο**: γι' αυτό το ζώο λέγεται η γνωστή παροιμία «ο λύκος κι αν εγέρασε κι έχασε το μαλλί του, ούτε τη γνώμη άλλαξε ούτε την κεφαλή του», παραμένει δηλαδή βιτσιόζος έως τα γεράματά του· όμως, αν κρίνουμε από όσους λύκους έχουν απομείνει, είναι σαφές πως έχει χάσει το αναπαραγωγικό βίτσιο του πιο πολύ απ' όσο το μαλλί του. Πιθανότατα, οι δυσκολίες ζευγαρώματος του λύκου προέρχονται από τον παλιοχαρακτήρα του. Ο μόνος που τον αγαπούσε ήταν ο Άγιος Φραγκίσκος, επειδή όμως είχε δώσει όρκο αγαμίας, δεν μπορούσε να είναι παρτενέρ κατάλληλος για αναπαραγωγή.

Αντίθετα με το λύκο, υπάρχουν ζώα που το κάνουν με τέτοια συχνότητα, ώστε έγιναν παροιμιώδη, όπως στην περίπτωση του **σκαντζόχοιρου**. Αυτό δεν σημαίνει ότι το δόλιο ζωντανό δεν έχει σοβαρές δυσκολίες στο ζευγάρι. Ίσα ίσα. Λαμβάνοντας υπόψη την άκρα σύνεση που πρέπει να εφαρμόζει κάθε φορά, ίσως γι' αυτόν να ήταν ευκολότερο αν, προτού καβαλήσει τη σκαντζοχοίρα, την έβαζε να χρησιμοποιήσει μια καλή κρέμα μαλλιών.

Ακόμα και το φυσικό περιβάλλον μπορεί να αποτελέσει πηγή προβλημάτων για το ζευγάρι των ζώων. Ας πάρουμε την περίπτωση του σκουληκιού που λέγεται **ταινία η μονήρης**: η ζωή του θα ήταν εύκολη αν λάβουμε υπόψιν το γεγονός ότι δεν γνωρίζουμε κρούσματα θανάτου από έμφραγμα και είναι τελείως απρόσβλητος τόσο από χοληστερίνη όσο και από διαβήτη. Ο καημενούλης ο σκουλήκης, όμως, έχει σοβαρά προβλήματα σχέσης και κοινωνικής ζωής. Είναι

που είναι δύσκολο γι' αυτόν να συναντήσει μια μονήρη σκουλήκω — ακριβώς επειδή είναι μονήρης —, και όταν ως εκ θαύματος τα καταφέρει, με τι θάρρος να την καλέσει σπίτι του για ένα ποτό; Αυτή είναι μια τυπική περίπτωση φυσικού περιβάλλοντος απρόσφορου για την αναπαραγωγή.

Εντελώς διαφορετικές είναι, αντίθετα, οι δυσκολίες αναπαραγωγής που συναντά ο **κυναίλουρος**: το γεγονός ότι θέλει τέσσερα δευτερόλεπτα για να πιάσει τα εκατό χιλιόμετρα του προκαλεί ουκ ολίγα προβλήματα με την κυναιλούρω, η οποία έχει κάθε λόγο να είναι ζοχαδιασμένη.

Οι επιπλοκές της σεξουαλικής ζωής του **μυρμηγκοφάγου** πάλι, επικεντρώνονται στα προκαταρκτικά φιλιά: ιδιαίτερα δυσάρεστο είναι να προσπαθεί να ξεκολλήσει τη γλώσσα του, που έχει κολλήσει στις αμυγδαλές της παρτενέρ του.

Τα προβλήματα των **κοτόπουλων**, αντιθέτως, γεννιούνται από την ελλιπή τους θελκτικότητα: είναι αναγκασμένα να κάνουν έρωτα ντυμένα, γιατί αν ο άντρας γυμνός είναι γελοίος, να είστε σίγουροι πως ο κόκορας είναι χειρότερος: άσε πια η κότα, που δεν κοιτάει να γδυθεί, γιατί έτσι και ξεπουπουλιαστεί γεμίζει μπιμπικία. Αυτή η απουσία θελκτικότητας έχει δημιουργήσει τέτοια προβλήματα αναπαραγωγής στα κοτόπουλα, ώστε η κότα δεν γεννά πλέον αβγά και είναι αναγκασμένη να τα υιοθετεί. Με τον τρόπο αυτόν η επιβίωση του είδους είναι εξασφαλισμένη, πράγμα που δεν συμβαίνει με άλλα ζώα, όπως επί παραδείγματι με τον **κόνδορα**, ο οποίος, όπως ξέρουμε, τελεί υπό εξαφάνισιν. Άλλωστε, δεν είναι απορίας άξιον: είναι άσκημος, είναι χωριάταρος, είναι όρνιο κυριολεκτικώς και μεταφορικώς, είναι βρομύλος, ζέχνει το χνότο του

απ' την πείνα, έχει παλιοχαρακτήρα, είναι και συνέχεια μουτρωμένος (ακούσατε ποτέ να λένε «όρνεα φτερούγιζαν χαρούμενα»; Δεν ακούσατε). Να γιατί οι κόνδορες πέφτουνε, μα η κότα μένει...

Μια και μιλάμε για ζώα υπό εξαφάνισιν, η τιμητική θέση ανήκει φυσικά στο **πάντα**, που έχει γίνει και το σύμβολό τους. Τώρα πια έχουν απομείνει τόσο λίγα δείγματα, ώστε μια δύστυχη πάντα, αν θέλει να ζευγαρώσει, πού να βρει ένα πάντα; Στην αντιπροσωπεία της FIAT, θα μου πείτε πιστοί μου μπόμπιρες (χα χα, αστείο, ε;), αλλά και στην περίπτωση αυτή θα παρέμεναν σοβαρά προβλήματα αναπαραγωγής.

Αλλά απ' όλα τα ζώα, αυτά με τις μεγαλύτερες δυσκολίες ζευγαρώματος παραμένουν τα θαλάσσια ζώα που, όπως όλοι ξέρουν καλά, είναι πολύ λεπτεπίλεπτα: σκεφτείτε πως ο **τόνος** κόβεται με την τρυφερή καρδιά ενός μαρουλιού!

Δεν ξέρω με τι κόβεται η **φάλαινα**, ίσως με το ξυράφι όταν ξυρίζεται, αλλά ξέρω στα σίγουρα πως η σεξουαλική της ζωή δεν είναι εύκολη. Οι πρώτες δυσκολίες προκαλούνται από τον όγκο της: όπως όλοι ξέρουν, ο φάλαινος έχει ένα τσουτσούνι που μπορείς να το χαρακτηρίσεις «τσουτσούνι 28», εννοούμενο όχι ως εκατοστά, αλλά ως αριθμό λεωφορείου, ενώ η φάλαινα διαθέτει ένα πιπί με τις διαστάσεις της γαλάζιας σπηλιάς, που θα ήταν το όνειρο όλων μας να πάμε και να τη δούμε. Όμως αυτό δημιουργεί προβλήματα, γιατί στη θάλασσα, με τόσα κύματα και ρεύματα, να βάλεις σημάδι με το λεωφορείο 28 είναι πολύ μελαλδικό, κυρίως γιατί οι φάλαινες δεν έχουν ούτε μπρατσάκια για να κρατηθούν στην επιφάνεια. Όταν δε, ύστερα από αναρίθμητες απόπειρες, συμβαίνει επιτέλους η μείξη, τραβάει σε μάκρος: διότι η σεξουαλική επαφή

των φαλαινών κρατάει δεκατέσσερις ώρες, προς μέγα φθόνο του γράφοντος και του αναγιγνώσκοντος. Το πρόβλημα είναι ότι, και τις δεκατέσσερις αυτές ώρες, οι φάλαινες τραγουδούν, δημιουργώντας σοβαρά προβλήματα συμβίωσης με τα άλλα θαλάσσια είδη, που εκκείνη την ώρα θέλουν να κοιμηθούν.

Παραμένοντας στο θέμα των θαλασσιών ζώων, πρέπει να θυμίσουμε και τις σεξουαλικές δυσκολίες που συναντούν οι **φώκιες**. Αφήνοντας κατά μέρος τη φώκια μονάχους-μονάχους που, ως μοναχή, είναι μοιραία καταδικασμένη στην εξαφάνιση, έχει και η κοσμική φώκια προβλήματα αναπαραγωγής, συνδεδεμένα με τις δυσκολίες της να σπάσει τον πάγο που, όπως ξέρουμε, στο παγόβουνο είναι πολύ χοντρός. Συνήθως την πρωτοβουλία την παίρνει η θηλυκιά, με το να επιδεικνύεται κάνοντας δύσκολες ασκήσεις με μπάλες που χοροπηδούν στη μύτη της, ασκήσεις που δεν εκτιμώνται δεόντως από τον αρσενικό: τον ζοχαδιάζει που χώνει τη μύτη της σε ξένα μπαλάκια! Η θηλυκή φώκια είναι πολύ φλογερό ζώο· πράγματι, εύκολα παίρνει *φώκο* και καίγεται, αλλά είναι και πολύ καχύποπτη, καθότι φοβάται μήπως ο αρσενικός είναι μαζί της μόνο από συμφέρον, οπότε έρχεται η μοιραία ερώτηση: «Θα μ' αγαπούσες το ίδιο αν, αντί για γούνα φώκιας, είχα μια απλή μάλλινη ζακέτα;»

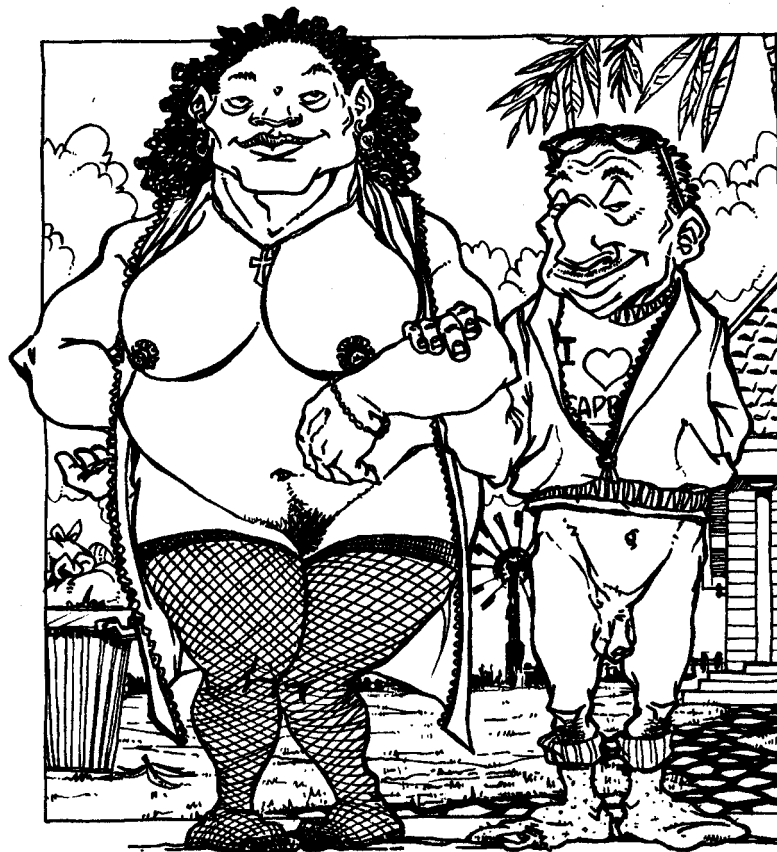
Τα παραδείγματα ζώων με προβλήματα ζευγαρώματος θα μπορούσαν να συνεχιστούν, αλλά, όσο σοβαρά κι αν είναι αυτά τα προβλήματα, να θυμάστε, νεαροί μου μαθητές, ότι θα είναι πάντα μικροπράγματα σε σχέση με τις δυσκολίες που παρουσιάζονται στον ανθρώπινο κόσμο. Διότι η μεγάλη τύχη των ζώων είναι ότι ζευγαρώνουν ακολουθώντας μονάχα το ένστικτό τους. Στα

παλιά τα χρόνια το ίδιο ίσχυε και για τον άνθρωπο. Τώρα, δυστυχώς, όχι πια. Από αμνημονεύτων χρόνων το υγιές σεξουαλικό ένστικτο φιλτράρεται μέσα από τα **συναισθήματα**. Είναι τα συναισθήματα που έχουν ανά τους αιώνες διαφοροποιήσει τον άνθρωπο από τα κτήνη: πράγματι, στην πορεία της εξέλιξης το ανθρώπινο είδος έχει αισθητά χειροτερέψει σε σχέση με άλλα.

Στο επόμενο κεφάλαιο θα μιλήσουμε ακριβώς για τα συναισθήματα και για το πόσο βαθιά επηρεάζουν τη σεξουαλική δραστηριότητα των ανθρώπων.

VI

Ο έρωτας

«**Α**γάπη, που τον αγαπό τον βιάζει/ ν' ανταγαπά-
ει/ γι' αυτόν με πήρε τόσο/ σφοδρή, που ακό-
μα, ως βλέπεις, δε μ' αφήνει». Πόσες φορές ο καθέ-
νας από σας δεν χρησιμοποίησε αυτήν τη φράση και
πόσες φορές δεν αναρωτήθηκε: τι πατάρια θέλει να
πει ο ποιητής και τι κάθομαι και λέω τώρα;*

Στην πραγματικότητα είναι πολύ δύσκολο να ορί-
σει κανείς τη σημασία της λέξης «Έρωτας». Αν κά-
ποιος από σας, αγγελούδια μου, ξέρει τη σημασία της,
μπορεί να πάει κατευθείαν στην τελευταία σελίδα κι
ύστερα να περάσει από το ταμείο και να πάρει τα λε-
φτά του πίσω. Όλους τους άλλους, που είναι ασφαλώς
η πλειονότητα, τους συμβουλεύω να διαβάσουν με πολ-
λή προσοχή το κεφάλαιο αυτό, όπου θα προσπαθήσου-
με να καταλάβουμε μαζί ποια είναι τα στοιχεία που α-
παρτίζουν αυτό το περίπλοκο συναίσθημα.

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να ξέρετε, μικροί μου ε-
κτιμητές, είναι πως όποιος μιλά περί έρωτος δεν το κά-
νει πάντα καλή τη πίστει. Διότι, για την πλειονότητα

---

* Σ.τ.Μ.: Δάντης, *Θεία Κωμωδία*, Κόλαση, Ε, 103-105, μτφρ. Νί-
κου Καζαντζάκη. Περίφημοι – και δυσσεμνήεντοι – σίχτοι από το
επεισόδιο με τους εραστές Πάολο και Φραντσέσκα.

των ανδρών, ο έρωτας αντιπροσωπεύει την πιο κλασική δικαιολογία για να φτάσουν στο σεξ. Το ωραίο είναι πως οι γυναίκες πάντα κάνουν ότι τον πιστεύουν: κι έτσι γεννιούνται τα παιδιά. Η δικαιολογία του έρωτα υιοθετείται ευρύτατα στις πρώτες συναντήσεις, όπου εύκολα εκείνος λέει: «Δεν σου ζητάω να πλαγιασείς μαζί μου, περιμένω να γεννηθεί πρώτα ο έρωτας ανάμεσά μας»· όμως η ακριβής μετάφραση είναι: «Σε παρακαλώ, πιάσ' το μου, είμαι διατεθειμένος να σου δώσω και λεφτά». Ήδη βλέπω μερικά από σας, πουλάκια μου, με έκφραση κατάπληκτη σαν να θέλετε να πείτε: «Αφού δεν κάνει να λέμε ψέματα!» Θα μάθετε σύντομα, φτωχά μου απονήρευτα, ότι το ψέμα είναι ένα από τα βασικά στοιχεία του έρωτα, κυρίως για σας τα αγοράκια. Όταν μεγαλώσετε και μάθετε να λογαριάζετε, θα ανακαλύψετε ότι κάθε ισχυρισμός που αφορά τη συναισθηματική και σεξουαλική σφαίρα είναι ένα ψέμα και πρέπει να διαιρείται διά 4. Επί παραδείγματι, αν ένας φίλος πει: «Απόψε κουτούπωσα 6 γκόμενες!», σημαίνει «Απόψε κουτούπωσα 1, και στη δεύτερη δεν τα κατάφερα ως το τέλος»: πράγματι, το 6 διαιρούμενο διά 4 μας κάνει 1 και μισό.

Ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των ψεμάτων είναι ότι αλλάζουν ανάλογα με το άτομο που τα ακούει. Για παράδειγμα: αν περάσει μια ωραία κοπέλα, είναι εύκολο ένας φίλος να πει: «Αυτήν την έχω απαυτώσει». Ο ίδιος φίλος, στο πέρασμα της ίδιας κοπέλας, θα έλεγε στη γυναίκα του: «Αυτή σαν εξωτερική εμφάνιση δεν λέει και τίποτα σπουδαίο, όμως είναι ευχάριστο να συνομιλείς μαζί της περί λογοτεχνίας». Και στις δύο περιπτώσεις πρόκειται για ψέματα.

Αν όμως, όπως είδατε, το ψέμα είναι χρήσιμο για να σπάσει κανείς τον πάγο στην έναρξη μιας σχέσης,

γίνεται κατόπιν απαραίτητο όργανο για την επιβίωση στους κόλπους του ζευγαριού. Βλέπω και πάλι μερικά από σας σαστισμένα, σαν να θέλετε να μου πείτε: «Και γιατί να πεις ψέματα στο δεσμό σου;» Η απάντηση, πτωχά τω πνεύματι, είναι απλή: για να υπερασπίσεις τον εαυτό σου από τη ζήλια, το δεύτερο βασικό στοιχείο του έρωτα. Δεν μπορείς να μιλήσεις για τον έρωτα αν δεν μιλήσεις πρώτα για τη ζήλια, έστω κι αν τα παλιά τα χρόνια, τη δεκαετία του '60 και του '70, συνηθιζόταν μια πρακτική που την έλεγαν **ελεύθερο έρωτα**, εξαιτίας της οποίας παρίστανες τον ευτυχισμένο επειδή η γκόμενά σου μπορούσε να πλαγιασεί με όποιον ήθελε. Στην πραγματικότητα σου γύριζαν τ' άντερα σαν κοκορέτσι σε χασαποταβέρνα. Το γεγονός ότι οι πρώην αριστεριστές έχουν σήμερα καραφλιάσει όλοι τους, αποδεικνύει ότι δεν πέρασαν ωραία νιάτα. Και όντως, έπειτα από την ολέθρια αυτήν εμπειρία, γυρίσαμε στον παλιό τύπο έρωτα, αυτόν όπου κυριαρχεί η ζήλια που λέγαμε, συναίσθημα το οποίο από παλιά σπάει τα νεύρα και τα γυαλικά του σπιτιού.

Και, μια και μιλάμε για ζήλια, ας εισαγάγουμε το τρίτο βασικό στοιχείο του έρωτα, δηλαδή την **προδοσία**: πρακτική λόγω της οποίας, τόσο στο στρατό όσο και στον έρωτα, κινδυνεύεις να πας από τουφεκισμό.

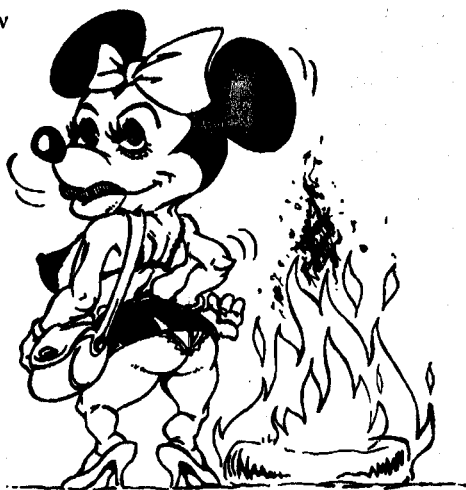
Μπορεί κανείς να προδώσει με τη σκέψη ή με το σώμα, αλλά ενώ για τους άντρες σημασία έχει η δεύτερη περίπτωση, για τις γυναίκες έχουν την ίδια αξία και οι δύο. Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι η δικιά σας θα σας ψήσει το ψάρι στα χείλη όχι μόνο αν την προδώσετε, αλλά και αν σας περάσει από το νου να το κάνετε. Οπότε, μια και το αποτέλεσμα δεν αλλάζει...

Αυτός που προδίδει, μικροί μου κύριοι, λέγεται **άπιστος**: το αντίθετο του **άπιστος** είναι **πιστός**, αλλά λέ-

γεται μόνο για τους θρησκόληπτους και για τους σκύλους. Από αρχαιότατων χρόνων, ενάντια στους απίστους έχουν επιχειρηθεί σταυροφορίες, ορισμένες στους Αγίους Τόπους, αλλά οι περισσότερες εντός της οικίας.

Όταν η προδοσία συμβαίνει στους κόλπους ενός παντρεμένου ζευγαριού, μιλάμε για μοιχεία: ένα αμάρτημα που τιμωρείται βαριά από την κοινωνία, αλλά μόνον όταν πρόκειται για τη μοιχαλίδα. Ανέκαθεν, βλέπετε, ίσχυε μια συμπαθητική σύμβαση λόγω της οποίας, όταν προδίδει ο άντρας, αυτός είναι μπερμπάντης και αυτή αγαθιάρα, ενώ όταν συμβαίνει το αντίθετο, αυτός είναι κερατάς κι αυτή χαμούρα.* Κατά συνέπειαν, ανέκαθεν ο μοιχός έβγαине λάδι, ενώ η μοιχαλίδα ποτέ της δεν την έβγαλε καθαρή. Φυσικά, ο τύπος της τιμωρίας εποίκιλλε ανάλογα με τον πολιτισμό:

* Για σας, μικρά μου αθώα, καλό είναι να διευκρινίσουμε ότι με τον όρο «χαμούρα» δεν εννοούμε τη θηλυκή μορφή της λέξης «χάμουρο», αλλά το θηλυκό ενός μεγάλων διαστάσεων ποντικού που λέγεται «χάμουργας», ή πάλι μια γυναίκα υπόπτου ηθικής. Η Μίνι, η γυναίκα του Μίκι Μάους, ως ποντικίνα μεγάλων διαστάσεων ήταν μια χαμούρ(γ)α.

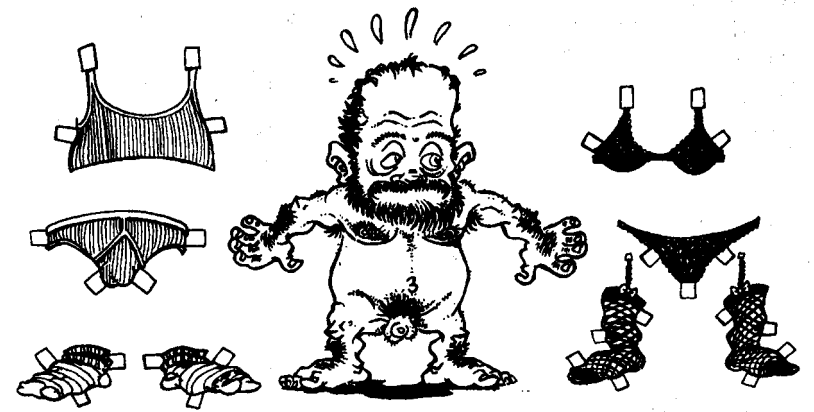

οι Βαβυλώνιοι τις έπνιγαν, οι Εβραίοι τις λιθοβολούσαν, οι Άραβες τις αποκεφάλιζαν, οι Κινέζοι έβαζαν να τις βατεύει ένα άλογο (καταπώς λέγεται: «βία στη βία της άνομης εξουσίας, και χάμουρα στη χαμούρα της παράνομης συνουσίας»).

Στο σημείο αυτό εσείς τα αγοράκια ίσως αφήσετε ένα βαθύ στεναγμό ανακούφισης, με τη σκέψη πως έχετε μπροστά σας ένα ρόδινο μέλλον, προστατευμένο από κάθε τιμωρία για τις ενδεχόμενες και πιθανές σας προδοσίες. Λάθος! Διότι ακόμα δεν σας είπα κάτι: οποιαδήποτε κοινωνική τιμωρία δεν είναι τίποτα μπροστά σε ό,τι μπορεί η γυναίκα να κάνει στον άντρα της σε περίπτωση προδοσίας: άλλωστε, είναι λογικό να ισχύει αυτό, γιατί δεν υπάρχει τίποτα πιο τρομερό για μια γυναίκα από την απιστία του άντρα που αγαπά. Συνεπεία μιας τέτοιας ερωτικής απογοήτευσης διόλου απίθανο οι γυναίκες να κλειστούν και σε μοναστήρι. Αν, δε, η απογοήτευση είναι ιδιαίτερα ισχυρή, διόλου απίθανο να κλειστούν σε μοναστήρι καλογήρων.

VII

Η αποπλάνηση

Μιλήσαμε στο προηγούμενο κεφάλαιο για τον έρωτα, συναίσθημα στενά συνδεδεμένο με το σεξ. Όμως, κατά τη γνώμη σας: είναι αρκετός ο έρωτας για να κάνεις καλά έρωτα;

Πιθανές απαντήσεις:

- ναι
- όχι
- ίσως
- δεν ξέρω
- άλλο

Βάλτε σταυρό στην απάντηση που διαλέξατε.

Αν απαντήσατε όχι, μπράβο σας! Είστε μικρά αλλά όχι ντιπ για ντιπ ηλίθια, οπότε μπορείτε να συνεχίσετε την ανάγνωση.

Σ' αυτό το κεφάλαιο θα μιλήσουμε για την αποπλάγηση, μια πανάρχαια τέχνη που μελετά τους διάφορους τρόπους για να εξάρει κανείς το σεξαπίλ του. Στην περίπτωση που πολιορκείτε το κάθε άλλο παρά άπαρτο κάστρο που το λένε Τσιτσολίνα, δεν μιλάμε για σεξαπίλ αλλά για σ-επτα-πύλ, μια και το εν λόγω κάστρο ανοίγει διάπλατα και τις επτά πύλες του για να το κατακτήσετε.

Υπάρχουν πολλά τεχνάσματα για να αυξησετε τη σεξουαλική σας γοητεία, και ένα από τα πιο κοινά είναι αναμφιβόλως η χρήση του **ΑΡΩΜΑΤΟΣ**. Τι είναι άρωμα; Ένα κλασικό χριστουγεννιάτικο δώρο που μπορείτε να το αντικαταστήσετε με φουλάρι, γραβάτα και θήκη για τα κλειδιά. Σωστά, αλλά το άρωμα μπορεί να είναι και ισχυρό ερωτικό θέλητρο, αρκεί να το χρησιμοποιείς με τις κατάλληλες προϋποθέσεις. Λόγου χάριν, είναι βασικό να πλένεσαι προτού πασαλειφτείς με οποιοδήποτε άρωμα, προκειμένου να αποφύγεις χημικές ενώσεις που σε πολλές περιπτώσεις απαγορεύονται και διά νόμου. Η Μαίριλιν Μονρόε κοιμότανε ντυμένη με δύο σταγόνες Σανέλ ν. 5, αλλά αυτό δεν ισχύει για όλους: ξέρω ανθρώπους που, και νταμιτζάνα ολόκληρη να χρησιμοποιούσαν, δεν θα αποκόμιζαν κανένα όφελος. Στις περιπτώσεις αυτές συνιστώ να κοιμάστε ντυμένοι με μια μακριά πιτζάμα που κλείνει στο λαιμό. Είναι αρχαιότατο ένδυμα και υπάρχει από την παλαιολιθική κιόλας εποχή: σε μια σπηλιά έξω από την πόλη Τέραμο στην κεντρική Ιταλία ανευρέθηκε ένα απολιθωμένο φύλλο συκής με ασπρογάλαζες λωρίδες, και κοντά του μια σκιά που είχε επάνω της ένα απειροστημόριο ροζ δαντέλας, που ανάγεται στην Πλειστόκαινο και το οποίο, αφού υπέστη κλωνοποίηση, γέννησε ένα μπεϊμπιντόλ.

Αλλά το κουκούλωμα δεν είναι πάντα το καλύτερο σύστημα για να κρύψεις τυχόν αβλεπίες της μάνας φύσης. Διότι σήμερα υπάρχουν όπλα και κόλπα ικανά να μετατρέψουν ακόμα κι ένα ερπυστριοφόρο όχημα σε κάτι παρόμοιο με αντικείμενο του πόθου.

Αξιόλογη βοήθεια για να βελτιώσουμε τις γυναίκες γραμμές και να εξισορροπήσουμε τη δύναμη της

βαρύτητας την προσφέρουν τα **εσώρουχα**, δηλαδή ένα σύνολο από σκαλωσιές, στηρίγματα και σιδεριές που χρησιμεύουν να ανορθώνουν, να συμπιέζουν και να συσφίγγουν με τρόπο ευθέως ανάλογο προς την ηλικία.

Το αρχαιότερο όργανο που χρησιμοποιούν προς τούτο οι γυναίκες είναι ο **κορσές**, ένα κορμάκι που κατασκευάστηκε στην Κορσική και χρησιμεύει για να σφίγγει τους γοφούς και να τονίζει το στήθος. Ακόμα και σήμερα χρησιμοποιείται, αλλά με μία σύσταση: όπως στις κρουαζιέρες κάνουν εκπαίδευση για ενδεχόμενη χρήση των σωσίβιων λεμβών, έτσι πρέπει να γίνεται εκπαίδευση για τη χρήση του κορσέ. Διότι, τόσο στη μία όσο και στην άλλη περίπτωση, αρκεί να τραβήξεις λάθος σπάγκο και όλα τινάζονται στον αέρα.

Ένα άλλο αξεσουάρ που χρησιμοποιούν οι γυναίκες για να αξιοποιήσουν το μπούστο τους είναι το **σουτιέν**, ένα εσώρουχο που γνώρισε πολλές περιπέτειες. Όντως, υπήρξε περίοδος, κατά τη δεκαετία του '70, που οι γυναίκες έκαιγαν τα σουτιέν τους ανά τις οδούς: αν οι ίδιες γυναίκες το έκαναν σήμερα, θα σκόνταφταν, γιατί το σουτιέν επανήλθε στη μόδα. Κι ύστερα από χρόνια και χρόνια ερευνών γύρω από μπανέλες, στέκες και σουτιέν τριών τετάρτων, καταλήξαμε στο μυθικό Γουόντερμπρα, που καταφέρνει να σπρώξει στο μπροστινό μέρος του σώματος κομμάτια δέρμα που τα 'χει ψαρέψει ακόμα και πίσω από τ' αυτιά. Συμβουλή μας είναι να μην το λύσετε ποτέ, γιατί αν συμβεί κάτι τέτοιο, όλα θα επιστρέψουν ως διά μαγείας στη θέση τους, όπως γίνεται στα φλιπεράκια, και η απογοήτευση θα είναι τεράστια.

Κατά κανόνα, το σουτιέν το συνοδεύει το ανάλογο ολιπ, η λειτουργία του οποίου είναι να αξιοποιεί

τις γραμμές των γλουτών. Το πιο διάσημο και παγκοσμίως γνωστό σλιπ είναι η θρυλική **κιλότα της Ρομπέρτας**, αντικείμενο απατηλό που σε αφήνει να υποθέσεις ότι, αν φορέσεις αυτήν την κιλότα, στρογγυλεύει και φαρδαίνει ο κώλος σου σαν της Ρομπέρτας, ενώ απεναντίας είσαι κωλόφαρδος άμα χωράς μες στην κιλότα.

Όμως το στήθος και οι γλουτοί δεν είναι τα μόνα μέρη του γυναικείου σώματος που πρέπει να αξιοποιηθούν. Ας μην υποτιμούμε και τις γάμπες, που ανέκαθεν αποτελούσαν ισχυρότατο όπλο αποπλάνησης, κυρίως αν οι γυναίκες έχουν την ευφυΐα να χρησιμοποιούν **καλτσοδέτες**, αξεσουάρ που, όπως ξέρουν καλά οι άντρες, δεν κρατάει σηκωμένες μονάχα τις κάλ-

τσες. Μια και μιλάμε για κάλτσες, οι πιο ερωτικές είναι πιθανότατα οι **δικτυωτές κάλτσες**. Αυτές όμως συνιστώνται μόνο σε όσες έχουν αδύνατες γάμπες, προκειμένου να μη μοιάζουν τα πόδια τους με μορταδέλα. Καλό είναι επίσης να τις έχουν αποτριχώσει, γιατί, αν από κάθε θηλιά βγαίνει έξω μια τουφίτσα τρίχωμα, στον άλλο δημιουργείται απλώς η ψευδαίσθηση πως έχει ψωνίσει ένα κοάλα. Πάντως με τον αντιμονοπωλιακό νόμο που προβλέπει ένα και μόνο δίκτυο (τηλεοπτικό, έστω), το πρόβλημα λύνεται.

Στις ημέρες μας κυκλοφορούν στο εμπόριο εκατοντάδες διαφορετικοί τύποι καλτσών, μελετημένοι ώστε να βελτιώνουν τη μορφή των γαμπών και να κρύβουν τυχόν μειονεκτήματά τους. Οι γυναίκες μπορούν να διαλέξουν ανάμεσα σε κάλτσες συγκρατητικές, χαλαρωτικές, διαμορφωτικές, ελαστικές, από πλεξιγκλάς, από μαόνι, από ενισχυμένο ντουραλουμίνιο, από αμίαντο ή από ρευστό υδρογόνο. Υπάρχουν, όντως, ορισμένα αντικαισθητικά στοιχεία των γαμπών που είναι πολύ δύσκολο να τα κρύψει κανείς. Ας πάρουμε λόγου χάριν την **κντταρίτιδα**: ανέκαθεν εθεωρείτο το χειρότερο δράμα της ανθρωπότητας μετά την πείνα στον κόσμο και την εμμηνόπαυση. Οι γυναίκες από το '68 μέχρι σήμερα δεν έπαψαν ποτέ να μάχονται: τότε υπέρ των πολιτικών δικαιωμάτων, σήμερα κατά της κντταρίτιδας. Και δεν είναι ήσσονος σημασίας οι **κιρσοί**: αυτοί μεταμορφώνουν τη γάμπα σε πασχαλινή λαμπάδα που έχει μείνει αναμμένη επί 48 ώρες, και φτάνουν τις διαστάσεις καταλυτικής εξάτμισης. Έχουν πάντως κάποιο πλεονέκτημα: μπορείς να κάνεις ενδοφλέβιες ενέσεις από μακριά, φτάνει να σκοπεύεις καλά με τη σύριγγα.

Για να εξαλείψουν αυτά τα αντιπαθή αντικαισθητι-

κά στοιχεία, οι πιο ευκατάστατες γυναίκες απευθύνονται στην ιατρική, στην κοσμητική, στη χειρουργική. Οι πιο δυσκατάστατες γυναίκες πάλι, ψάχνουν για οικονομικότερες θεραπείες: μία από αυτές συνίσταται στο να αφήνουν τις τρίχες των ποδιών να μεγαλώνουν υπέρμετρα, ώστε να κρύβουν οποιοδήποτε κουσούρι. Αλλά στην περίπτωση αυτή η θεραπεία είναι χειρότερη από τη νόσο: δοκιμάσατε ποτέ να κάνετε έρωτα με κάστορα;

Πραγματικά, η συστηματική και σωστή **αποτρίχωση**, δηλαδή η εξάλειψη των περιττών τριχών, αποτελεί βασική προϋπόθεση για τις γυναίκες που θέλουν να εξάρουν τη θηλυκότητά τους.

Όπως όλοι ξέρουν, τα σώματα των (μα)μα-στοφόρων είναι διάσπαρτα με τρίχες, αλλά πιο τριχωτά είναι τα σώματα των μπαμπα-στοφόρων· το θέμα είναι ότι πάνω στα (μα)μα-στοφόρα κάνουν πιο πολλή εντύπωση απ' ό,τι στα μπαμπα-στοφόρα.

Η τριχοφυΐα είναι ανάλογη προς τον αριθμό και τις διαστάσεις των αρσενικών ορμονών· πιο πολλές αρσενικές ορμόνες, πιο πολλές τρίχες. Αν δείτε κάποιον με τρίχες μεγάλες σαν σπαράγγια, πάει να πει πως έχει κάτι ορμόνες με διαστάσεις φασιανού. Από τις αντρικές ορμόνες εξαρτάται επίσης η ποιότητα και η επέκταση του μαλλιού, συμπεριλαμβανομένου και του μαλλιού στη γλώσσα. Επί παραδείγματι, αν μια γυναίκα έχει πολλές αντρικές ορμόνες και μια ξεροκέφαλη φίλη, είναι πιθανό να *μαλλιάζει η γλώσσα της για να τη μεταπίσει*.

Στο ανθρώπινο είδος άλλες φυλές είναι πιο μαλλιαρές και άλλες λιγότερο: οι Γιαπωνέζες για παράδειγμα είναι λείες σαν μουγγριά, ενώ οι Γερμανίδες

είναι πιο τραχιές· αν λάβουμε, δε, υπόψιν μας ότι στη Γερμανία δεν συνηθίζεται καθόλου η αποτρίχωση λευκών τριχών, σε γενικές γραμμές οι άρειες γυναίκες μοιάζουν με ιρλανδέζικα σέτερ. Οι μεσογειακές γυναίκες, ωσαύτως, είναι από τις πιο μαλλιαρές, ιδίως οι Τουρκάλες Αγκύρας και οι Ελληνίδες μερινός, που κατ'άγονται από τη λίμνη Τριχωνίδα.

Ας δούμε τώρα ποιες είναι οι τεχνικές για να πετύχουμε την τέλεια αποτρίχωση. Ποικίλλουν κατά κανόνα ανάλογα με την περιοχή που πρέπει να αποτριχωθεί.

Ας πάρουμε για παράδειγμα το **βουβώνα**. Η αποτρίχωσή του είναι κάτι σαν παιχνίδι συναναστροφών: γίνεται στην παραλία και κάθε διαγωνιζόμενη έχει στη διάθεσή της ένα τσιμπιδάκι· με το σύνθημα της εκκίνησης οι διαγωνιζόμενες αρχίζουν να μιλούν μεταξύ τους και να ξεριζώνουν τις τρίχες που προεξέχουν από το μαγίο τους· η επιχείρηση μπορεί να είναι επίσης αμοιβαία. Το παιχνίδι πετυχαίνει όταν κάθε τρίχα την αντικαθιστά ένα μιμπίκι, που από αισθητική άποψη είναι απείρως χειρότερο από την τρίχα. Κερδίζει όποια εντός μισής ημέρας περιέλθει στο πιο μαύρο χάλι, υφίσταται δηλαδή τη λεγόμενη *βουβωνική πανώλη*. Μερικές γυναίκες συνεχίζουν τη δουλειά που ξεκίνησαν στο βουβώνα και ξυρίζουν γουλί ολόκληρο το **πιπί**, που μπορεί να είναι χαριτωμένο για μερικές ημέρες, αλλά όταν οι τρίχες αρχίζουν να ξαναφυτρώνουν, έχουμε δράματα: ολόκληρη η περιοχή μετατρέπεται σε άρτι θερισμένο καλαμποκοχώραφο και το πιπί έρχεται έτσι και προστατεύεται από αγκαθωτό σύρμα σαν χαράκωμα του πρώτου παγκοσμίου πολέμου: άπαρτο τελείως. Είναι σαν να κάνεις έρωτα πάνω σε βράχο μ' έναν αχινό: είσαι αναγκασμένος να χρησιμο-

ποιείς πλαστικά σιέλ παπουτσάκια με ανάγλυφους αστερίες. Το πρόβλημα είναι ότι, αν τοιμηθείς, πρέπει να βγάλεις τα αγκάθια με τη βελόνα.

Όσον αφορά πάλι την αποτρίχωση των ποδιών, μπορεί να γίνει με πολλά συστήματα: χαλάουα, επιλέιντι, χορτοκοπτική μηχανή, κατράμι, ηλεκτρισμό κλπ.

Με την ηλεκτρική αποτρίχωση ή ηλεκτροπηξία, οι τρίχες δεν πέφτουν πάντα αλλά ανορθώνονται, οπότε είναι ευκολότερο να τις δεις και να επέμβεις ενδεχομένως με το δρεπάνι. Μπορείς να χρησιμοποιήσεις και φλόγα οξυγόνου, επιτυγχάνοντας έτσι μια καλή αποτρίχωση, κι ας είναι ενοχλητική η χαρακτηριστική τσίκνα ψητού κοτόπουλου· όμως είναι ζήτημα ωρών, μετά περνάει.

Μία από τις πολυχρησιμοποιημένες τεχνικές είναι πάντως η χαλάουα, που χρησιμοποιείται από το 1380 και την επινόησε η Ιερά Εξέταση. Ορισμένες γυναίκες αποτριχώνουν μονάχα τις κνήμες τους διακόπτοντας την επιχείρηση μόλις επάνω από το γόνατο, έτσι ώστε μετά την αποτρίχωση μοιάζουν να φορούν βερμούδες από κασμίρ.

Τα κοριτσάκια, σε γενικές γραμμές, αρχίζουν να αποτριχώνουν τα πόδια τους σε όλο και πιο νεαρή ηλικία, σε βαθμό που η εταιρεία παιχνιδιών Ματέλ, εκτός από τις κούκλες που κλαίνε, τρώνε, ροχαλίζουν, κάνουν κακά τους, συνουσιάζονται και βγαίνουν στη σύνταξη, έχει φτιάξει και κούκλες με πόδια που ανά δύο ώρες γεμίζουν τρίχες και πρέπει να τα ξυρίζεις. Σήμερα οι γυναίκες ξεκινούν την αποτρίχωση μετά τις πρώτες οκτώ ημέρες της ζωής τους, κι αυτό φταίει που οι τρίχες ξαναφτρώνουν όλο και πιο πυκνές και γερές. Έτσι οι γυναίκες, από έξι μηνών κιόλας, αν δεν απο-

τριχώνονται, έχουν την τάση να φέρνουν όλο και πιο πολύ του Σολζενίτσιν.

Η άνοιξη είναι η εποχή της μεγάλης αποτρίχωσης: όταν τελειώνει ο χειμώνας, βγάζουν τις κάλτσες τους και το μαλλί είναι έτοιμο για την κουρά. Με ένα μόνο πόδι μπορείς να φτιάξεις δύο τρία στρώματα και κάνα μαξιλάρι.

Ένα άλλο βάσανο ορισμένων γυναικών είναι το **μουστάκι**, εξ ου το ρητό: «τα μουστάκια μου, τα κάλλη μου», που υποθέτουν ότι το σκαρφίστηκε η αδελφή του Εμιλιάνο Ζαπάτα.

Οι γυναίκες που συναντούμε με το φερετζέ δεν είναι πάντα μουσουλμάνες: σε ορισμένες περιπτώσεις το πρόσωπό τους είναι απλώς σκεπασμένο από τα μουστάκια. Αντιθέτως, οι κάπως μαλλιαρές φαβορίτες μπορεί να είναι χαριτωμένες, σημασία έχει να μη σμίγουν οι τρίχες κάτω από το πιγούνι.

Στο σημείο αυτό ελπίζω να σας έχω μνήσει, ω ακόλουθοί μου, σε ορισμένους από τους πιο σπουδαίους μηχανισμούς της αποπλάνησης, τέχνη στην οποία οι γυναίκες είναι αδιαφιλονίκητες δασκάλες.

Και οι άντρες; θα αναρωτηθείτε.

Ε λοιπόν, τελευταία και οι άντρες, μπροστά στην εκδίπλωση των μέσων και τακτικών που χρησιμοποιούν οι γυναίκες, άρχισαν να καταγίνονται με την αξιοποίηση της γοητείας τους, έστω κι αν ο αγώνας είναι τελείως άνισος. Λόγου χάριν, στον τομέα των εσωρούχων ο άντρας μπορεί να διαλέξει μονάχα ανάμεσα σε κάλτσες, σώβρακο και φανέλα: δεν πρόκειται για ιδιαιτέρως αξιόλογα ενδύματα στο σύνολό τους. Εν πάση περιπτώσει, καλό είναι να θυμόμαστε μερικά απλά μυστικά για να τα χρησιμοποιούμε καλύτερα. Επί

παραδείγματι, στον τομέα σώβρακο δεν συνιστούμε καθόλου: το βαμβακερό σλιπ με τριγωνικό άνοιγμα μπροστά για να παίρνεις αέρα· τα φωσφοριζέ μπουξεράκια με κουνελάκια που παίζουν κυνηγητό· το τάνγκα με οδοντικό νήμα, σώβρακο φτιαγμένο με πούλιες (καμία πούλια δεν κρύβει τα... πουλιά)· το αυτοστηριζόμενο σώβρακο-μπαλκονάκι, απομίμηση του Γουόντερμπρα, μοντέλο Λιτλ Τόνι, με βάτα από υδρόφιλο βαμβάκι ενσωματωμένη για να χρησιμοποιείται κάτω από το μπλουτζίν. Αλλά 'οποιονδήποτε τύπο κι αν διαλέξετε, σημαντικό είναι το σώβρακο, σε αντίθεση προς την μπανάνα, να μην έχει κίτρινη βούλα.

Να θυμάστε επιπλέον ότι, ενώ μια γυναίκα με εσώρουχα κάνει το κομμάτι της, ο άντρας με σώβρακο, φανέλα και κάλτσες δεν βλέπεται με τίποτα. Αν, δε, η φανέλα είναι χωμένη μέσα στο σώβρακο και βγαίνει από τα μπούτια, είναι ακόμα χειρότερα. Συνεπώς, όταν είναι παρούσα γυναίκα, συμβουλευόμαστε να γδύνεστε γρήγορα και να χώνεστε κάτω από το σεντόνι σιωπηλά, χωρίς να πολυκάνετε τους έξυπνους.

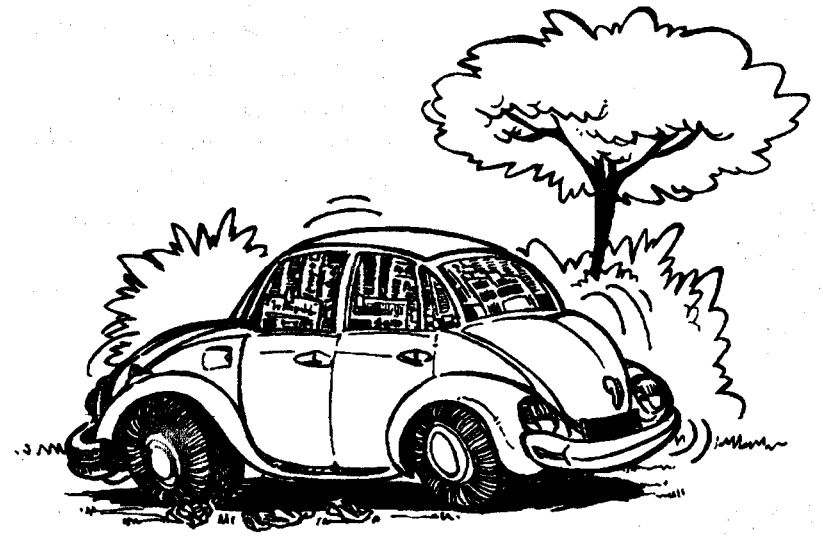
Δυστυχώς, δεν είναι πάντα δυνατόν να πραγματοποιούμε αυτόν τον ελιγμό του γδυσίματος με γρήγορο και αναίμακτο τρόπο. Διότι, ακριβώς τις στιγμές της πιο μεγάλης έντασης, ο άντρας μπορεί να βρεθεί αντιμετώπος με ένα ύπουλο και τρομερό μηχάνημα: το **φερμουάρ**. Πρόκειται για ένα όργανο βασανισμού προικισμένο με μυριάδες δοντάκια, που το 'χουν επινοήσει για να μαγκώνεις το τσουτσούνι σου τις πιο ακατάλληλες στιγμές, κατά προτίμησιν σε πολυσύχναστους χώρους, πι χι στην τουαλέτα του εστιατορίου. Με αυτόν τον τρόπο, παρότι ο πόνος ξεπερνά τον πόνο της φάλαγγας, δεν μπορείς — δεν λέω να αλυχτήσεις σαν λυκάνθρωπος και να βλαστημήσεις πατόκορο-

φα θεούς και δαίμονες —, αλλά ούτε καν να βογκήξεις χαμηλόφωνα.

Αυτό το τρομερό όργανο το χρησιμοποιούν και οι γυναίκες, οι οποίες κατά κανόνα σφραγίζουν με ενίσχυση από τιτάνιο το φερμουάρ τους. Όποιος μάλιστα κατορθώσει να κατεβάσει γυναικείο φερμουάρ, δικαιούται να το εγγράψει στο ενεργητικό του.

VIII

Η σεξουαλική επαφή

Αναλύσαμε στο προηγούμενο κεφάλαιο ορισμένους πιθανούς μηχανισμούς αποπλάνησης. Εσείς οι μαθητευόμενοι στο σημείο αυτό ίσως αναρωτηθείτε: μα γιατί χρειάζεται να εφαρμόσεις τέτοιους μηχανισμούς ενίοτε κοπιαστικούς και βαρετούς; Για ποιο σκοπό; Για ποιο λόγο; Προς τι; Είναι ωραία ερωτήματα που σας τιμούν. Μπράβο σας! Καταλαβαίνει κανείς πως είστε ακόμα ανέγγιχτοι από την πονηριά και την υστεροβουλία που χαρακτηρίζουν πολλούς ενήλικες, είστε όμως και κομμάτι ηλίθιοι.

Θα εξηγήσω με επιστημονικό και διεξοδικό τρόπο τι χάνετε. Διότι αμέσως τώρα θα σας εξηγήσω τι είναι και πώς λειτουργεί η σεξουαλική επαφή.

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να ξέρετε, νεαροί μου και αμούστακοι μαθητές, είναι πως η σεξουαλική επαφή περνά από διάφορες αλληλένδετες φάσεις. Ας τις αναλύσουμε λεπτομερειακά.

Πρώτη φάση

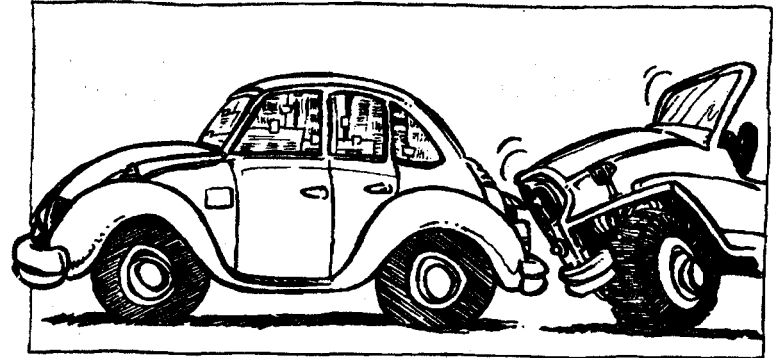
Η πρώτη φάση της ερωτικής επαφής είναι τα λεγόμενα **ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑ**, δηλαδή το σύνολο των σωματικών αγγιγμάτων και των ερωτικών ερεθισμών που

σκοπό έχουν να ανάψουν το σεξουαλικό ΠΟΘΟ των παρτενέρ. Για τη διάρκεια αυτής της «εισαγωγικής» προς την καθαυτό σεξουαλική επαφή φάσης, άντρες και γυναίκες έχουν απόψεις που δίστανται ελαφρώς: διότι οι γυναίκες θεωρούν ότι θα έπρεπε να διαρκεί όσο περισσότερο γίνεται, ενώ οι άντρες υποστηρίζουν ακριβώς το αντίθετο.

Ας δούμε πάντως σε τι συνίστανται αυτά τα αμφιλεγόμενα προκαταρκτικά. Μέχρι πρόσφατα η πρώτη ανταλλαγή σε μια σωματική επαφή ήταν το φιλή. Από τότε που εμφανίστηκε το Έιτς, πριν από το φιλή ανταλλάσσονται οι εξετάσεις αίματος, και την ερώτηση «Πώς σε λένε;» την έχει αντικαταστήσει η «Πώς τον λένε το γιατρό σου;» Υπάρχουν πολλοί τύποι φιλιού: το *φιλή κλειδί*, με το οποίο κλειδώνετε στην καρδιά σας το αγαπημένο πρόσωπο και το κρατάτε *φιλακι-σμένο*: το *καριο-φιλή*, όταν φιλάτε μια κάργια: ο *νυχτο-φιλακας*, το δυνατό και σκαστό φιλή της καληνύχτας: *υπάρχει* έπειτα το *φιλή του Ιούδα*, το *φιλή της Γυναίκας Αράχνης* (εξ ου και «πνίγω κάποιον στα φιλιά») και πάει λέγοντας. Άλλα φιλιά είναι ιδιαίτερα εύκολα και άλλα πανδύσκολα. Από τα δυσκολότερα είναι το φιλή του αφαλού: η δυσκολία έγκειται στο να τον φιλήσεις από το εσωτερικό.

Μια παραλλαγή του κλασικού φιλιού είναι το *ρουφηχτό φιλή*, που αφήνει την *πιπιλιά*, ένα είδος σήματος ιδιοκτησίας, που εφαρμόζεται στο λαιμό της μνηστής ή του μνηστήρα. Καλύπτεται συνήθως από ένα μικρό φουλάρι, προκειμένου να μην το δουν οι ανταγωνιστές.

Εκτός από το στόμα, κατά τη διάρκεια των προκαταρκτικών χρησιμοποιούνται πολύ και τα χέρια. Όταν χουφτώνουμε τα μεμέ, δηλαδή τα σημεία που, ντυμέ-

να, καλύπτονται από τα πέτα, κάνουμε **petting**: όταν πάλι χουφτώνουμε τα μπουτία, κάνουμε **bouting**, κι όταν φτάνουμε στους γλουτούς, κάνουμε **colomering**: **every-body** είναι όταν χαϊδολογάμε ολόκληρο το σώμα. Η εις τα καθ' ημάς μετάφραση του **petting** είναι *μπαλαμούτι*, λέξη που σημαίνει ταυτόχρονα: α) λαθροχειρία σε χαρτοπαίγνιο, β) ψέμα, παραμύθι και γ) κόλπο, τέχνασμα, απάτη. Εσείς όμως δεν αγαπάτε ούτε να χάνετε στα χαρτιά ούτε να σας παραμυθιάζουν ούτε να σας εξαπατούν: καλύτερα **petting**.

Δεύτερη φάση

Αν η φάση των προκαταρκτικών υπήρξε ικανοποιητική, μπαίνουμε στη δεύτερη φάση της ερωτικής επαφής, που τη χαρακτηρίζει η **διέγερση** των δύο παρτενέρ.

Στη γυναίκα αυτή η φάση εκδηλώνεται με τις **εκκρίσεις**, που λέγονται και *Μόμπιλ Όιλ* κι έχουν λειτουργία λιπαντικών. Συνεπώς, αν μια γυναίκα πει «είμαι μούσκεμα», σημαίνει πως έχει διεγερθεί, εκτός κι

αν κάθεται κάτω από καταιγίδα χωρίς ομπρέλα, οπότε είναι άτυχη.

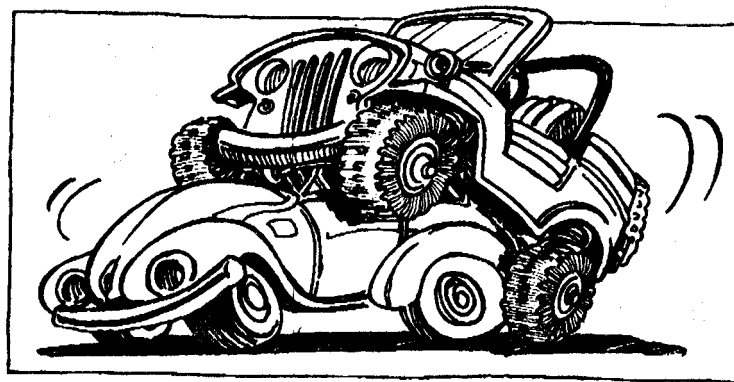
Στον άντρα πάλι, η διέγερση χαρακτηρίζεται από τη **στύση**. Πρόκειται για ένα θαύμα απαραίτητο για το ζευγάρι, εκτός κι αν καταφεύγεις σε ένα γερό γύψωμα ή στα ξυλάκια από παγωτό που τα κολλάς με σελοτέιπ.

Ο άντρας μπορεί να επιτύχει τη στύση και αυτοερεθιζόμενος, χωρίς τη βοήθεια της γυναίκας. Η διαφορά είναι η ίδια που υπάρχει ανάμεσα στο να φουσκώνεις τη ρόδα του ποδηλάτου με το χέρι σου ή στον ποδηλατά: στον ποδηλατά τόσο η ταχύτητα όσο και η ικανοποίηση είναι απείρως ανώτερες.

Ο αρσενικός είναι πολύ περήφανος για τις στύσεις του, έστω κι αν μερικές φορές είναι απλώς δυνητικές, όπως οι πρωινές στύσεις, όταν το γεγονός είναι αμιγώς υδραυλικό: εν πάση περιπτώσει, καλό είναι να μη σου ξεφεύγει η ευκαιρία, αυτή είναι η συμβουλή του συγγραφέα. Αυτή η περηφάνια πέφτει σε ορισμένες περιπτώσεις, επί παραδείγματι στη θάλασσα, όταν φοράς μαγιό και η στύση μεταμορφώνεται αυτόματα σε ρεζιλίκι.

Η διάρκεια της στύσης είναι χρονικά περιορισμένη. Άρα, αν ακούσετε κάποιον να λέει «την έκανα και ούρλιαζε όλη νύχτα», μιλάει για τη σειρήνα του συστήματος συναγερμού του αυτοκινήτου του.

Μπορεί να συμβεί πτώση στύσεως, οπότε καταφεύγουμε σε οποιαδήποτε απόπειρα: δεν εξαιρείται ούτε το μέντιουμ των τηλεοπτικών σόου Τζούκας Καζέλα ούτε το ψυχοφυσικό φαινόμενο της ανύψωσης στον αέρα, που είναι και η έσχατη λύση: σε μερικές περιπτώσεις απευθυνόμαστε και στους μάγους.

Τρίτη φάση

Όταν οι παρτενέρ έχουν επαρκώς διεγερθεί, είναι έτοιμοι να φτάσουν στη **σεξουαλική ικανοποίηση**, που αποτελεί την τρίτη φάση της ερωτικής επαφής. Για να φτάσουμε στην ικανοποίηση αυτή, δεν πρέπει να πάμε, αλλά να **έρθουμε**. Κι αν εσείς, παιδιά, νομίζετε πως το ωραιότερο πράγμα στη ζωή είναι να πηγαίνεις μαζί με κάποιον, φτάνει που ακόμα δεν έχετε δοκιμάσει πόσο παθιαρικό είναι να έρχεστε μαζί του. Αντιθέτως, είναι λίαν καταθλιπτικό όταν ένα αγοράκι, στο αγωνιώδες ερώτημα: «Έρχεσαι;», ακούει την απάντηση: «Προχώρα εσύ και θα σε φτάσω. Εδώ καλά καλά δεν έχω ξεκινήσει».

Μια σύσταση: αν κάποιος σας πει «έρχομαι και λέω», απαιτήστε από αυτόν να μην πει τίποτα, παρά απλώς να έρθει. Μπορείτε πάλι να είστε ήσυχοι όταν ακούτε την κοπέλα σας να λέει «ήρθε στ' αυτιά μου» ή «έβαλα φωνή και ήρθε ο υδραυλικός», γιατί είναι τρόποι του λέγειν που ελάχιστη σχέση έχουν με το σεξ.

Υπάρχουν πολλές τεχνικές για να έρθει κανείς, αλ-

λά η πιο κοινή είναι αυτή που υπαγορεύει η ίδια η λέξη. Διότι «έρχομαι» δεν προϋποθέτει πάντα έναν προσδιορισμό τής εις τόπον κινήσεως, δηλαδή μεταβαίνω στον τόπο όπου βρίσκεται το άτομο στο οποίο μιλώ· ενίοτε σημαίνει μεταβαίνω κατευθείαν μέσα στο άτομο στο οποίο μιλώ. Όταν αυτό συμβαίνει, μιλάμε για **συνουσία**.

Αφοσιωμένα μου φιντάνια, δύσκολα θα σας εξηγήσουν με ακριβή τρόπο τη σημασία αυτής της λέξης. Διότι, εάν ρωτήσετε το φιλόλογό σας, θα σας πει ότι «συνουσία» σημαίνει «συναναστροφή», οπότε δικαίως θα πιστέψετε πως «είμαι πολύ επιλεκτικός στις συναναστροφές μου» σημαίνει «διαλέγω όποιον πηδάει καλύτερα». Όσο για το αντίστοιχο ρήμα, το «συνουσιάζομαι», ανήκει στην κατηγορία των συνδετικών όχι με τη στενή φιλολογική σημασία (σύνδεση υποκειμένου με κατηγορούμενο), αλλά με την έννοια ότι συνδέει άμεσα την υπο-κείμενη με τον υπερ-κείμενό της.

Αυτή η μείξη μπορεί να γίνει με διάφορους τρόπους, ανάλογα με τα γούστα και τις τάσεις των παρτενέρ. Ας αναλύσουμε τους πιο κοινούς:

1) Η κλασική μέθοδος σαρκικής μείξης μεταξύ άντρα και γυναίκας συνίσταται στο να εισαγάγεις το τσουτσουνάκι στο πιπί. Αυτή η επιχείρηση μπορεί να γίνει με διάφορους τρόπους, ανάλογα με τις **στάσεις**. Η πιο κλασική από αυτές λέγεται *στάση του ιεραπόστολου*, γιατί τη δίδασκαν οι ιερείς στις γυναίκες των πρωτόγονων πολιτισμών. Μα καλά, θα μου πείτε, δεν είχαν πάει να διδάξουν το Ευαγγέλιο; Τι να σας πω; Θα σας γελάσω. Εν πάση περιπτώσει, υπάρχουν πολλές άλλες στάσεις, που συνήθως τις σημαδεύεις με αριθμούς ή με ποτά, παράδειγμα: *Vat 69, Stock 84, Amaro 18* και ούτω καθεξής.

Η μαμά της Τσιτσολίνας όλο έλεγε στην κόρη της, εξ απαλών ονύχων: «Χρυσό μου, πρόσεχε τη στάση σου στη ζωή, χρυσό μου, πρόσεχε τη στάση σου στη ζωή...» κι αυτή, που ήταν κορίτσι θεληματικό, την πρόσεξε, την παραπρόσεξε και σταδιοδρόμησε. Αλλά και οι μη επαγγελματίες μπορούν να μάθουν διάφορες στάσεις και να κάνουν το κομμάτι τους: σημασία έχει να προχωρείς βήμα βήμα, από τις πιο εύκολες στις πιο περίπλοκες. Υπάρχουν επίσης δυσκολότερες στάσεις, για τις οποίες χρειάζεται μακροχρόνια προπόνηση· ώσπου, αφού προπονήθηκες χρόνια και χρόνια, επιτέλους κατορθώνεις να πετύχεις τη στάση, αλλά δεν θυμάσαι πια γιατί.

Συχνά συμβαίνει ορισμένες πολιτικές ομάδες να υιοθετούν μιαν ακλόνητη στάση, όμως αυτό σημαίνει σε γενικές γραμμές ότι τη στάση την επιβάλλουν σ' εμάς.

Μπορεί επίσης να συμβεί να σας ρωτήσουν σε μια δύσκολη στιγμή: «Τι στάση κράτησες;» Δεν πρέπει να απαντήσετε «το πισωκολλητό», αλλά να πείτε «στάθηκα στο ύψος μου».

2) Ένας άλλος τύπος μείξης ανάμεσα σε άντρα και γυναίκα συνίσταται στη **στοματική επαφή**. Φανταστείτε την σαν ένα είδος προφορικής εξέτασης. Συνήθως, αν τα πας καλά στα προφορικά, περνάς εύκολα και στα γραπτά· ο κίνδυνος είναι μήπως μείνεις μετεξεταστέος και πρέπει να κάνεις φροντιστήριο όλο το καλοκαίρι.

Αν είναι ο άντρας που τα πηγαίνει καλά στα προφορικά, μιλάμε για *αιδοιολεξία*, ενώ αν είναι η γυναίκα, μιλάμε για *πεολεξία*. Η τελευταία είναι μια πρακτική που ο άντρας την εκτιμά πολύ, αλλά πρέπει να την αποφεύγεις συστηματικά ύστερα από μιαν ανα-

γκαστική προσγείωση στις Άνδεις ή μετά δέκα ημέρες απεργία πείνας εκ μέρους της παρτενέρ σου: σε αυτές και σε άλλες περιπτώσεις συντρέχουν λόγοι ανησυχίας. Για την πρακτική αυτή υπάρχουν ειδικά προφυλακτικά, τα «Μπρούκλιν γεύση που διαρκεί», που λέγονται και προφυλακτικά της γέφυρας (γέφυρα με την έννοια της οδοντικής προθέσεως).

3) Ο τρίτος και τελευταίος τύπος σαρκικής μείξης μεταξύ άντρα και γυναίκας, τον οποίο θα αναλύσουμε εδώ, ακούει στο όνομα **σοδομία**: ένα ζήτημα που προκαλεί θυμηδία αλλά και τσουξίμο. Αυτή η πρακτική παίρνει το όνομά της από την πόλη Σόδομα, τόπο όπου ήταν επικίνδυνο ακόμα και να σκύψεις από το παράθυρο, γιατί δεν μπορούσες να έχεις εμπιστοσύνη σε κανέναν, ούτε καν στην οικογένειά σου. Και εκεί πράγματι επινόησαν το ρητό «έχω κοτζάμι οικογένεια πίσω μου». Ο Κύριος τιμώρησε τα Σόδομα και τιμώρησε επίσης τα Γόμορρα, πόλη εγκληματιών που λέγονταν Γομορρίστες (βιβλικοί πρόγονοι των Καμορριστών): όλα άρχισαν όταν οι Γομορρίστες μπήκαν σε μια τράπεζα των Σοδόμων και είπαν: «Ακίνητοι! Ληστεία! Γυρίστε όλοι με το πρόσωπο στον τοίχο».

Η Εκκλησία, πιστή στα διδάγματα του Κυρίου, πάντα καταδίωκε ασταμάτητα και τιμωρούσε σκληρά τους σοδομίτες: το δέκατο έβδομο αιώνα η Ιερά Εξέταση τους καταδίκασε στην πυρά ή σε ανασκολοπισμό, σωφρονιστικό μέτρο παρόμοιο αλλά λιγότερο διασκεδαστικό. Κι όπως λέει και η παροιμία: «Βλέπεις το αχυράκι στο μάτι του γείτονα, αλλά δεν δίνεις σημασία στο παλούκι που χώνεις στον πεινό του κόσμου». Η κατάργηση και εξάλειψη της καταδίκης σε παλούκιμα λόγω σοδομίας υπήρξε εκ μέρους της Εκκλησίας

μέγα δείγμα δημοκρατίας: εσήμανε, πράγματι, κατάργηση του μονοπωλίου.

Να κοιμάσαι σαν αρκούδα δεν εμπίπτει στην περιπτώσιολογία της σοδομίας, ενώ να κοιμάσαι με μια αρκούδα, ναι.

Ασκείται επίσης επί χρήμασιν. Παράδειγμα: πετάς ένα πεντοχίλιορο στο πάτωμα και περιμένεις να σκύψει κάποιος να το μαζέψει. Πρέπει όμως να είσαι πολύ γρήγορος.

Είδαμε ορισμένους από τους πιθανούς τρόπους με τους οποίους άντρας και γυναίκα σμίγουν σαρκικά. Πρέπει όμως να διευκρινίσουμε πως, όποιον τύπο ζευγαρώματος κι αν επιλέξεις και όσο ευχάριστος κι αν είναι, αυτή η φάση της ερωτικής επαφής έχει δυστυχώς περιορισμένη διάρκεια. Διότι αργά ή γρήγορα (γρήγορα για τον άντρα και αργά, πολύ αργά, για τη γυναίκα) φτάνουμε στη σεξουαλική ικανοποίηση, ήτοι στον **ΟΡΓΑΣΜΟ**, την αποφασιστική στιγμή του ζευγαρώματος. Αυτό το γεγονός αποκτά χαρακτηριστικά πολύ διαφορετικά αναλόγως αν συμβεί σε άντρα ή σε γυναίκα. Και επειδή δεν συμβαίνει ποτέ και στους δύο μαζί, ας αναλύσουμε χωριστά τους δύο τύπους οργασμού.

Αντρικός οργασμός

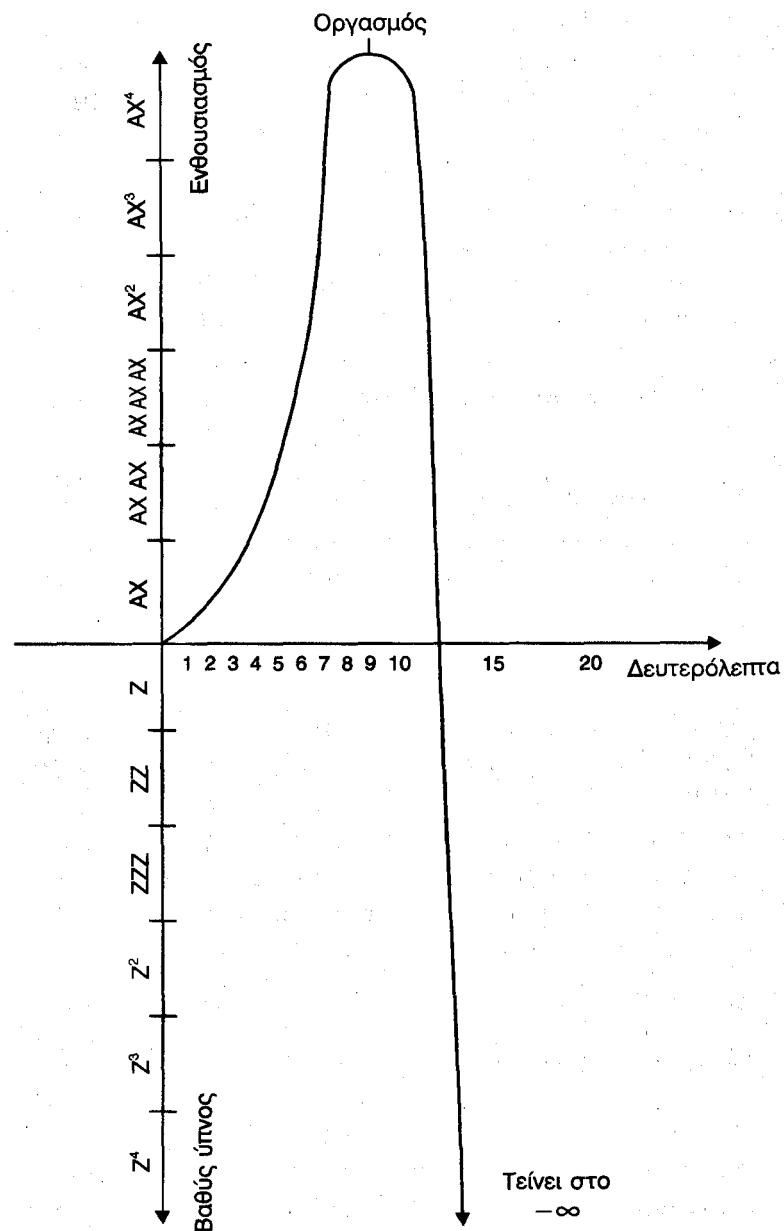
Στον άντρα ο οργασμός συνοδεύεται με την **εκσπερμάτωση**, δηλαδή την έκχυση σπέρματος. Αυτό το γεγονός, όχι ιδιαίτερα συναρπαστικό καθαυτό, προκαλεί στον άντρα συνταρακτικές αντιδράσεις: η καρδιά σου χτυπάει σαν ταμπούρολο τρελαμένου ντραμέρ, χτυπιέ-

σαι σαν τον μπάρμαν που ετοιμάζει κοκτέιλ, ιδρώνεις σαν πυγμάχος στον έβδομο γύρο, πηδάς σαν την τάπα της σαμπάνιας τα Χριστούγεννα, ακούς τρομπέτες, κοντολογίς είναι κάπως όπως όταν νικάει η Ιταλία. Όμως τώρα αγκαλιάζεις σφιχτά σφιχτά την κοπέλα σου, ενώ όταν νικάει η Ιταλία αγκαλιάζεσαι σφιχτά σφιχτά με ένα σωρό κόσμο: άρα σε τελευταία ανάλυση το όλο πράγμα είναι καλύτερο όταν κερδίζει η Ιταλία. Μπορείς να αγκαλιάσεις ένα σωρό κόσμο και κατά την εκσπερμάτωση, αν φέρ' ειπείν τύχει στο λεωφορείο, μόνο που σε συλλαμβάνουν.

Πρέπει να πούμε ότι στην πλειονότητα των περιπτώσεων η εκσπερμάτωση, όπως και με τους αγώνες ποδοσφαίρου, λαμβάνει χώρα μπροστά στην τηλεόραση, όταν είσαι μόνος στο σπίτι και δεν έχεις κανέναν να αγκαλιάσεις: άρα και στις δύο περιπτώσεις, με το που σβήνει ο ενθουσιασμός, αλλάζεις κανάλι και βλέπεις μια ταινία.

Ο πρώτος αντρικός οργασμός είναι αυθόρμητος και τον δοκιμάζεις στην εφηβεία σου: ξυπνάς μουσκεμένος και αναρωτιέσαι τι συνέβη. Για τα ζώα ενίστε συμβαίνει το αντίθετο: επί παραδείγματι, το μουγγρί αναρωτιέται τι συνέβη όταν ξυπνά στεγνό. Μετά τον πρώτο οργασμό, που είναι αυθόρμητος, περνάς τη ζωή σου για να εξασφαλίσεις κι άλλους.

Κάθε ώρα στον κόσμο υπάρχουν 100.000.000 αντρικοί οργασμοί. Αυτό σημαίνει πως υπάρχουν 30.000.000 άντρες που κάνουν έρωτα, λαμβάνοντας υπόψη πως τα άλλα 70.000.000 τα φέρνουν βόλτα μόνοι τους. Άρα υπάρχουν 30 ή 40 ικανοποιημένες γυναίκες: διότι αυτό είναι το ποσοστό. Υπάρχουν ωσαύτως 29.999.960 άντρες που κάθε ώρα ρωτούν: «Συγγνώμη, αγάπη μου, μήπως βιάστηκα λίγο;...»

Για να διευκρινίσουμε καλύτερα πώς μπορεί να συμβεί αυτό, αναδημοσιεύσουμε μια γραφική παράσταση συντεταγμένη με βάση τις μέσες σεξουαλικές επιδόσεις του άντρα σε ώριμη ηλικία.

Μπορείς να ελέγξεις την εκσπερμάτωση; Ναι, αλλά μόνον αφού συμβεί. Ελέγχεις και λες: «Ναι, αλλά τι ωραία εκσπερμάτωση!»

Μια σεξουαλική διαταραχή πολύ διαδεδομένη στους άντρες είναι η πρόωγη εκσπερμάτωση. Έτσι ορίζουμε την εκσπερμάτωση που συμβαίνει προτού η παρτενέρ σας προλάβει να προσποιηθεί πως έχει οργασμό.

Γυναικείος οργασμός

..... Τρέχα γύρευε τώρα!

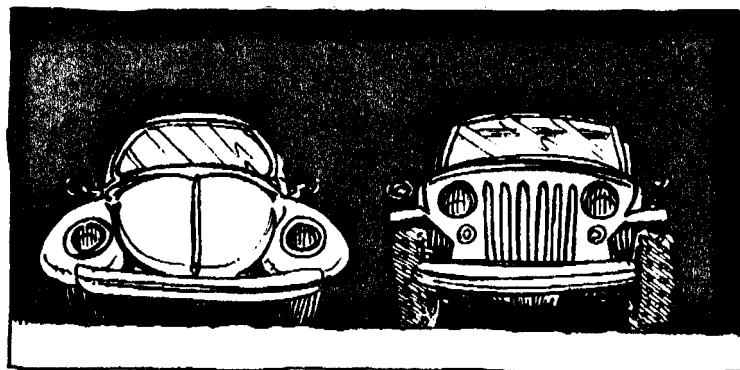
Ο Ασίμοφ μιλά για τρία επίπεδα γυναικείου οργασμού: κλειτοριδικό, κολπικό και πολλαπλό. Ο πολλαπλός υποτίθεται πως έχει σαρωτικό αποτέλεσμα: η γυναίκα βλέπει τον Χριστό φαντάρο, ακούει ουράνιες μουσικές και μυρίζει μελιντζάνες στο φούρνο. Τύφλα να 'χει το λούνα παρκ. Πολλές γυναίκες κατά τη διάρκεια του οργασμού ουρλιάζουν, ορισμένες δαγκώνουν, άλλες τραβούν μπουνιές, οι πιο νευρικές σε φτύνουν κατάμουτρα, οι πιο ήσυχες ροχαλίζουν.

Τέταρτη φάση

Με τον οργασμό τα ερωτικά παιχνίδια ολοκληρώνονται, καθότι ο άντρας βυθίζεται στην τελευταία φάση της επαφής, που λέγεται **ΑΔΡΑΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΣ**, κα-

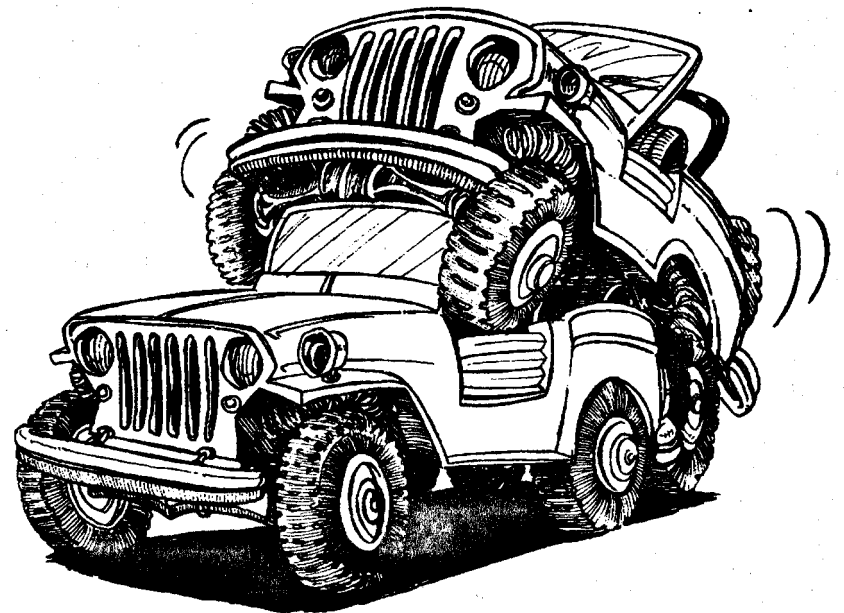
τά τη διάρκεια της οποίας δεν είναι δυνατόν να οδηγηθείς σε καινούρια στύση, δεν πά' να χτυπιέσαι κάτω. Η διάρκεια αυτής της φάσης ποικίλλει με την ηλικία: είναι ελάχιστη (μερικά λεπτά) στην εφηβική ηλικία, ενώ στην ώριμη και στη γεροντική μπορεί να διαρκέσει ολόκληρο το ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα.

Στη γυναίκα πάλι, η αδρανής περίοδος δεν υφίσταται: γι' αυτό, αν διεγερθεί κατάλληλα, μπορεί να δοκιμάσει πολλαπλούς οργασμούς: μόνο που πολύ δύσκολα διεγείρεται όταν έχει δίπλα της έναν άντρα που ροχαλίζει και της καταστρέφει την αυτοσυγκέντρωση.

IX

Οι παραλλαγές

Νεαροί μου αναγνώστες, αν μελετήσατε με προσοχή το προηγούμενο κεφάλαιο, είστε τώρα επαρκώς προετοιμασμένοι για να προχωρήσετε με γνώση και ικανοποίηση σε σεξουαλική επαφή με τον παρτενέρ σας.

Αυτό, όμως, που θα μάθετε σε τούτο το κεφάλαιο είναι ορισμένες παραλλαγές πάνω στο θέμα. Διότι υπάρχουν πολλές πιθανές εναλλακτικές λύσεις στην «κλασική» ερωτική επαφή, την επαφή δηλαδή ανάμεσα σ' έναν άντρα και μια γυναίκα. Ας κοιτάξουμε να αναλύσουμε τις πιο διαδεδομένες.

Η πρώτη παραλλαγή αφορά τον *αριθμό των συμμετεχόντων* στη σεξουαλική επαφή. Διότι δεν χρειάζεται πάντα να είστε δύο για να φτάσετε στη σεξουαλική ικανοποίηση.

Επί παραδείγματι, οι εραστές του «**κάν' το μόνος σου**» προκρίνουν τον **ΑΥΝΑΝΙΣΜΟ**, μια πρακτική που προσφέρει όντως πολλά πλεονεκτήματα και πολλές ευκολίες παραπάνω σε σχέση με τη δυαδική επαφή. Πρώτα απ' όλα μπορείς να το κάνεις με όποιαν σ' αρέσει: από τις Αμερικάνες ηθοποιούς μέχρι τις πωλήτριες του πολυκαταστήματος, από τις γυναίκες των φίλων σου μέχρι τις αδελφές των συναδέλφων σου. Κατά δεύτερο λόγο είναι όλα πολύ πιο άτυπα: δεν χρειά-

ζεται να αρχίζεις από μακριά με φράσεις του τύπου «Τι ζώδιο είσαι;», δεν χρειάζεται να ντύνεσαι κομπιά και, το σπουδαιότερο, δεν χρειάζεται να τους μιλάς μετά. Επιπλέον, τα έχεις όλα πρό-χειρα και δεν υπάρχει άνθρωπος στον κόσμο που να το κάνει τόσο καλά όσο εσύ. Με δυο λόγια: είναι μια από τις πιο χαλαρωτικές μεθόδους που υπάρχουν, και σε παίρνει ο ύπνος με το χαμόγελο στα χείλη.

Η αντίθετη παραλλαγή του αντανισμού, ο οποίος γίνεται κατά μόνας, είναι το **ΟΡΓΙΟ**, το οποίο γίνεται καθ' ομάδας. Οι θιασώτες του υποστηρίζουν τη θεωρία των μεγάλων αριθμών, βάσει της οποίας μπορείς ευλόγως να υποθέσεις ότι, όσο πιο πολλοί είμαστε, τόσο πιο πολλές πιθανότητες υπάρχουν να διασκεδάσου-

με: μέσα στο χαμό, όλο και κάποιος με καλό χαρακτήρα θα βρεθεί! Για τους πιο αισιόδοξους είναι ήδη όργιο όταν είμαστε πάνω από ένας.

Μια άλλη παραλλαγή της ορθόδοξης σεξουαλικής επαφής αφορά το φύλο του παρτενέρ. Όταν οι δύο παρτενέρ είναι διαφορετικού φύλου, η επαφή λέγεται ετεροφυλοφιλική και όλοι είναι ήσυχοι, ενώ όταν είναι του ίδιου φύλου, μιλάμε για **ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ** και βοά το σύμπαν.

Η τάση προς την ομοφυλοφιλία μπορεί να εκδηλωθεί από την παιδική ηλικία. Επί παραδείγματι, αν αυτός που έχει ομοφυλοφιλικές τάσεις είναι αγοράκι, διόλου απίθανο να χρησιμοποιεί κρυφά το κραγιόν της μαμάς του. Αν η μητέρα το πάρει είδηση, αμέσως τη ζώνουν τα φίδια. Αν όμως το βρέφος χρησιμοποιεί το ξυράφι του μπαμπά του για να ξυρίζει το κεφάλι του, έχει νεοναζιστικές τάσεις. Δεν καταλαβαίνω γιατί η πρώτη περίπτωση θεωρείται πιο σοβαρή από τη δεύτερη. Στην ουσία, για ορισμένους γονείς το πιο αγωνιώδες ερώτημα είναι: θα ήταν χειρότερα ένας γιος ομοφυλόφιλος ή ένας γιος αράπης; Ωραίο θα ήταν μια μέρα το αγόρι τους να στεφανωθεί έναν αράπη.

Η προκατάληψη που έχει ως αντικείμενο τα ομοφυλόφιλα άτομα αποδεικνύει την απόλυτη αυθαιρεσία της κοινής ηθικής: ευτυχώς που δεν έχουν επινοήσει μια ηθική για την οποία όποιος τρώει μακαρονάδα με θαλασσινά πρέπει να τιμωρείται, γιατί εμένα η μακαρονάδα με θαλασσινά μ' αρέσει πολύ. Φαίνεται ότι στάθηκα πιο τυχερός. Στην ουσία δεν είναι εύκολη η ζωή για ένα ομοφυλόφιλο ζευγάρι, εκτός κι αν έχουν το ίδιο μέγεθος.

Ο άντρας ομοφυλόφιλος λέγεται και **γκέι**, δηλαδή «χαρούμενος» στα αγγλικά, ίσως επειδή είναι αισιό-

δοξος, αφού στην Κίνα τού κάνουν ηλεκτροσόκ, και στη χώρα μας στην καλύτερη περίπτωση τον ξεφωνίζουν. Σε χώρες με πιο ανοιχτούς ορίζοντες από την Κίνα τον συλλαμβάνουν και τον κλείνουν στη φυλακή με ένα σωρό άλλους άντρες. Από αυτήν την άποψη η φυλακή δεν κάνει καλό ούτε στους ετεροφυλόφιλους: διότι, για δοκιμάστε να κλείσετε είκοσι χρόνια σε ένα ζαχαροπλαστείο κάποιον που δεν αγαπάει τα γλυκά. Πού θα πάει, όλο και κάποια τουλούμπα θα δοκιμάσει με τον καιρό, και τότε πρέπει να τον τιμωρήσετε επειδή έγινε λαίμαργος.

Αναγνωρίσιμο στοιχείο στον γκέι κόσμος είναι ο **τραβεστί**, δηλαδή κάποιος που μεταμφιέζεται σε γυναίκα. Όταν βλέπετε κάποιον μεταμφιεσμένο σε Καρραγκιόζη, τότε είναι Απόκριες και αυτή είναι άλλη υπόθεση.

Τι είναι όμως η ομοφυλόφιλη γυναίκα, δηλαδή η **λεσβία**; Μια μερακλού που, σαν κι εμένα, αγαπάει τις γυναίκες. Ένας άντρας τα περνάει καλά με μια λεσβία, γιατί μπορεί να μιλήσει για το αγαπημένο του θέμα: τις γυναίκες. Μια ποδοσφαιρόφιλη λεσβία θα ήταν το άκρον άωτον.

Η Σαπφώ, η μεγάλη ποιήτρια, υμνούσε πόσο ωραίος ήταν ο έρωτας ανάμεσα σε γυναίκες: εμένα δυστυχώς δεν μου έτυχε ποτέ, αλλά είμαι βέβαιος ότι το να κάνεις έρωτα ανάμεσα σε δύο γυναίκες πρέπει να 'ναι και πολύ γαμιστερό.

Για να κλείσουμε το ζήτημα περί των παραλλαγών στο φύλο του παρτενέρ, πρέπει να πούμε δυο λόγια για όποιον δεν θέτει καθόλου στον εαυτό του αυτό το θέμα: τον **ερμαφρόδιτο**, ένα άτομο που δεν χρειάζεται φίλους, γιατί διαθέτει ό,τι μπορείς να επιθυμήσεις στη ζωή.

Όλες οι παραλλαγές που περιγράψαμε, αγαπημένα μου πιτσιρίκια, μόλο που απομακρύνονται από την «κλασική» σεξουαλική επαφή, δεν στερούνται αντικειμενικών ικανοποιήσεων. Αντιθέτως, αυτές οι ικανοποιήσεις είναι απαγορευμένες σε όποιον προσανατολίζεται στην πιο δραστική από τις σεξουαλικές λύσεις: την απάρνηση των ηδονών της σάρκας.

Οφείλουμε να πούμε εκ προοιμίου πως οι σχετικές δυσκολίες καθιστούν συχνά την **αποχή** μια συνήθη ανθρώπινη κατάσταση. Αλλά ακόμα και μετά δεκαπέντε χρόνια μιας τέτοιας αναγκαστικής κατάστασης (επ' ευκαιρία αυτής της επετείου, τα Ταχυδρομεία τυλώνουν αναμνηστικό γραμματόσημο), η φωνή της σάρκας δεν πεθαίνει ποτέ.

Διαφορετική είναι η περίπτωση όποιου ασκεί εθελουσίως την αποχή για να υπηρετήσει την **ΑΓΝΟΗΤΑ**, δηλαδή έναν τρόπο ζωής αμόλυντο από τη σαρκική ηδονή, που κάποιος τη χαρακτήρισε την πιο έκφυλη διαστροφή. Όποιος δίνει όρκο αγνότητας επιθυμεί να μείνει ο ίδιος *άμωμος* και να κάνει τον άλλο να μείνει *άφωμος*. Ορισμένοι πολιτικοί, όπως ο Φορμιγκόνι και η Ρόζι Μπίντι, έχουν κάνει αυτήν την επιλογή, άρα συμπεραίνουμε ότι μερικές φορές η αγνότητα δεν είναι τόσο επιθυμία όσο ανάγκη: διότι ποιος από σας θα ζευγάρωνε με τη Ρόζι Μπίντι ή τον Φορμιγκόνι; Αν πάλι πρόκειται για επιλογή, συμπεραίνουμε ότι μερικές φορές οι πολιτικές διαφορές είναι ασήμαντες: κρετίλους έχει τόσο στην κεντροδεξιά όσο και στην κεντροαριστερά!

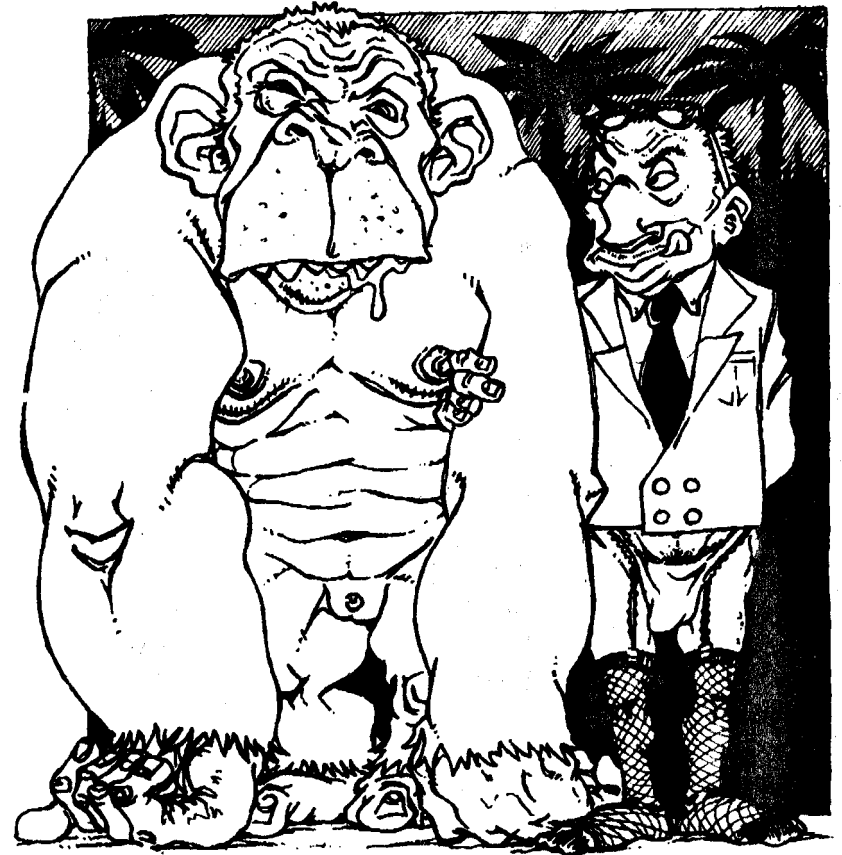
Υπάρχουν μερικοί που, προκειμένου να μείνουν αγνοί, καταφεύγουν στον ευνουχισμό, που εγγυάται το αποτέλεσμα αλλά προκαλεί ενοχλητικές παρενέργειες, μεταξύ των οποίων ωραιότατες ψιλές φωνές καστρά-

το: θα ήταν απίθανο να ακούγαμε τον Φορμιγκόνι να τραγουδάει.

Αν διατελείς εν αγνεία από τη γέννησή σου, παραμένεις παρθένος: παρθένος είναι το άτομο που ουδέποτε ήρθε σε σαρκική μείξη. *Μειξο-παρθένος* είναι το άτομο που η σαρκική του μείξη ουδέποτε υπήρξε ολοκληρωμένη.

Οι διαστροφές

Είδαμε μαζί, νεαροί μου μαθητές, πως η σεξουαλική συμπεριφορά μπορεί να υποστεί ορισμένες παραλλαγές ανάλογα με τις προτιμήσεις και τις τάσεις των παρτενέρ. Όταν όμως αυτές οι παραλλαγές είναι συνέπεια σοβαρών παθολογικών διαταραχών, μιλάμε για διαστροφές. Δεν μπορούν να χαρακτηριστούν διαστροφές όλες οι παραξενιές· για παράδειγμα, αν μια ξανθιά τη βρίσκει να φοράει το σώβρακο του άντρα της, δεν είναι διεστραμμένη αλλά βλαμμένη. Ας αναλύσουμε λοιπόν τις πιο κοινές διαστροφές.

Φετιχισμός

Είναι η διαστροφή όποιου προτιμά ένα σουτιέν ή μια γόβα αντί για το άτομο που τα φοράει. Αυτή η συμπεριφορά προσφέρει μεγάλα πρακτικά πλεονεκτήματα: είναι, βλέπεις, πολύ πιο εύκολο να εξασφαλίσει κανείς ένα άδειο σουτιέν παρά ένα γεμάτο. Σύμφωνα με δημοσκοπήσεις, το 3,4% των φετιχιστών αγαπά τις γόβες, το 2,7% σουτιέν και κάλτσες, το 1,8% τη μηλόπιτα, το 1% το Όπελ Καντέτ*, το 203,4% τον Σίλβιο Μπερλουσκόνι.

---

* Οι φετιχιστές του Όπελ Καντέτ αρέσκονται να γλείφουν με τις ώρες το αμάξωμα, όμως αποφεύγουν το εσωτερικό από δέρμα

Ηδονοβλεψία

Πρωταγωνιστής αυτής της διαστροφής είναι ο ματάκιας: το επιστημονικό του όνομα είναι **banistirius pitecus**. Φυσικό του περιβάλλον είναι το πάρκο ή το πάρκινγκ. Πρόκειται για ημερόβιο ή νυχτόβιο ζώο, αν και τη νύχτα είναι αναγκασμένο να χρησιμοποιεί φακό· όπως και να 'χει, περί ζώου πρόκειται.

Η συμπεριφορά του είναι ακόμα και σήμερα αντικείμενο μελετών και συζητήσεων. Ορισμένοι μελετητές υποστηρίζουν πως η αρρωστημένη του έλξη για τα αυτοκίνητα προέρχεται από το διακαή του πόθο να αποκτήσει δικό του αμάξι. Αλλά η σύγχρονη επιστήμη διαψεύδει την υπόθεση αυτή με ένα ακλόνητο επιχείρημα: αν ήταν έτσι, ο μπανιστιριτζής θα πήγαινε στους αγώνες αυτοκινήτων στη Μόντζα ή στην Ίμολα. Άλλοι υποστηρίζουν ότι ο ηδονοβλεψίας ηδονίζεται με τη διασκέδαση των άλλων. Τότε, όμως, γεννάται το ερώτημα: γιατί δεν πάει στο λούνα παρκ;

Χρησιμοποιείται βιομηχανικά στο ναυτικό: τον βάζουν στην κόφα ενός πλοίου και είναι από τους πρώτους που μπανίζουν στεριά.

Νεκροφιλία

Η νεκροφιλία ή πεθαμενατζιλίκι είναι η ηδονή που νιώθεις όταν κάνεις έρωτα με ένα νεκρό. Σε ποιον δεν

αλκαντάρα, γιατί γίνεται η γλώσσα τους μπαμπάκι· αν το βερνίκι είναι σκούρο, δίδλου απίθανο το καλοκαίρι να πάθει εγκαύματα η γλώσσα, οπότε περνούν στο γλείψιμο γρανίτας με λεμόνι, οπότε φρετιχιστές της γρανίτας με λεμόνι 0,3%.

έτυχε ποτέ να βρεθεί στο κρεβάτι με μια γυναίκα ή έναν άντρα που ήταν κάτι σαν πτώμα, κι έπειτα κριτικάριζε κι αποπάνω; Τουλάχιστον ο νεκρός δεν κριτικάρει.

Για να γίνεις επαγγελματίας νεκρόφιλος, θέλει κότσια, γιατί δεν καταφέρνεις πάντοτε να κάνεις έρωτα τόσο *ψυχρά*. Θέλει πείρα, θέλει να λιώσεις στην προπόνηση. Με δυο λόγια: πρέπει να μείνεις *πετσι και κόκαλο*.

Οι ναυαγοσώστες έχουν το ρητό «φτάνει ν' αναπνέει»: οι νεκρόφιλοι δεν το χρειάζονται ούτε αυτό.

Ζωοφιλία

Διαστροφή όποιου έχει το πάθος για τα ζώα, που δεν σημαίνει να πηγαίνεις στο ζωολογικό κήπο ή να ταϊζεις φιστίκια τις μαϊμούδες.

Ο κατάλογος των σεξουαλικών διαστροφών θα μπορούσε να συνεχιστεί για σελίδες επί σελίδων, διότι, αγαπημένα μου αθώα μικρά, η ανθρώπινη φαντασία σ' αυτόν το χώρο δεν γνωρίζει σύνορα. Μερικοί αρέσκονται να πιπιλίζουν το μεγάλο δάχτυλο του ποδιού, μερικών τους αρέσει να φορούν το βρακί τους στο κεφάλι, σε μερικούς αρέσει να κάνουν έρωτα με τη ζακέτα και σε άλλους με το σκυλί τους, μερικοί ηδονίζονται αν πασαλειφτούν με μερέντα και μερικοί με μελιντζανοσαλάτα. Άλλοι κάνουν κακά τους από την ταράτσα και άλλοι κάθονται κάτω και περιμένουν, πράγμα που, έτσι που το λέμε, φέρνει αηδία, οπότε οι εκτιμητές του είδους χρησιμοποιούν χαριτωμένα λογοπαίγνια για να χαρακτηρίσουν τα γούστα τους. Επί παραδείγματι, υπάρχουν εραστές της **ΧΡΥΣΗΣ ΒΡΟ-**

ΧΗΣ. Σας βλέπω από τώρα, πιτσουνάκια μου, με τις ματάρες σας γουρλωμένες: τι να 'ναι άραγε τούτη η παράξενη βροχή; Μήπως αυτή φταίει για το σχηματισμό της Χρυσής Λίμνης;

Καταλαβαίνω τις απορίες σας. Όντως, με τη μόλυνση που μας δέρνει, δεν ξέρεις πια τι να πεις: βρέχει της Παναγιάς τα μάτια. Αλλά η χρυσή βροχή είναι διαφορετική από τους άλλους τύπους βροχής: κατ' αρχάς, όταν βρέχει, συνήθως ανοίγεις την ομπρέλα σου, ενώ όταν χρυσοβρέχει, η ηδονή έγκειται στο να την κρατάς κλειστή· φαίνεται πως, όσο πιο πολλά παίρνεις στο κρανίο, τόσο πιο καλά είναι. Κατά δεύτερο λόγο, πρόκειται για είδος εποχιακής βροχής που πέφτει μόνο το καλοκαίρι: πραγματικά, πού ακούστηκε χρυσό χαλάζι ή χρυσό χιόνι;

Όσοι καθολικοί μαζοχιστές χρησιμοποιούν αυτήν την πρακτική συνηθίζουν να λένε: «Βρέχει ο Θεός». Ξέρουμε για συγκεντρώσεις διεστραμμένων κατά τη διάρκεια των οποίων δημιουργήθηκαν πλημμύρες.

Αχ, αν ο παππούς μου, που είχε ακράτεια, ήξερε πως υπάρχουν εκτιμητές, τις οίδη πόσο θα ευχαριστιόταν! Είναι βεβαιωμένο πάντως ότι η ηδονή γι' αυτόν τον τύπο διαστροφής δεν είναι έμφυτη, διότι δεν ακούστηκε ποτέ μωρό να λέει: «Μαμά, μαμά, θέλω να κάνω τη χρυσοβροχή μου».

Σίγουρα πρόκειται για συζητήσιμη πρακτική, αλλά υπάρχουν και χειρότερα: ξέρω κόσμο που του αρέσει το παγωτό στρουμφάκι.

Τα εργαλεία της ηδονής

Μάθατε στα τελευταία κεφάλαια, αγαπημένα μου φιντάνια, ότι δεν υπάρχει συγκεκριμένος σεξουαλικός κανόνας για να φτάσουμε στην ηδονή: ο καθένας χρησιμοποιεί διαφορετικές συμπεριφορές ή εισάγει παραλλαγές στο θέμα ανάλογα με τα γούστα του και τις τάσεις του.

Και εκεί όπου η φαντασία δεν αρκεί, επεμβαίνει η τεχνική. Διότι υπάρχουν στο εμπόριο ειδικοί εξοπλισμοί για να προκαλέσεις ή να εντείνεις τη σεξουαλική ηδονή. Η γκάμα επιλογής είναι τέτοια ώστε να ικανοποιεί οποιαδήποτε ζήτηση: από τους δονητές με καταλύτη, που χαίρουν ιδιαίτερας εκτιμήσεως από τις νυμφομανείς οικολόγους, μέχρι αυτούς που κλαίνε και λένε «μαμά, μαμά» της εταιρείας παιχνιδιών Ματέλ, και είναι μελετημένοι για κοριτσάκια μέχρι οκτώ ετών· γάτες με δύο ουρές αντί για εννιά, για διακριτικούς σαδιστές, και δεκάδες άλλα εφευρήματα.

Ο τομέας όπου η φαντασία των παραγωγών ερωτικών εξοπλισμών αφηνιάζει είναι σίγουρα αυτός που αφιερώνεται στα **ΦΟΥΣΚΩΤΑ ΕΙΔΗ**.

Υπάρχουν προϊόντα που, άπαξ και τα φουσκώσεις, μοιάζουν όντως αληθινά και ικανοποιούν και τα πιο ιδιαίτερα γούστα: λαστιχένιοι πύραυλοι Άλιτζιντα για

όποιοι δεν σκέφτεται μόνο το σεξ, αλλά έχει και καρδιά από κρέμα· φουσκωτές προβατίνες για μοναχικούς βοσκούς· παπαδάκια για τρομπάρισμα για ντροπαλούς καρδινάλιους, και ούτω καθεξής.

Όμως, απ' ό,τι λαστιχένιο υπάρχει, τη μεγαλύτερη ζήτηση εξακολουθεί να έχει η **φουσκωτή κούκλα**. Αυτή, διαφορετικά απ' ό,τι οι κανονικές κούκλες με τις οποίες παίζουν τα κοριτσάκια όταν είναι μικρά, χρησιμοποιείται από τα αγοράκια όταν μεγαλώνουν. Παρόλο που πρόκειται για υποκατάστατο της γυναίκας, η φουσκωτή κούκλα μπορεί να προκαλέσει απίθανες αισθήσεις σε όποιον τη χρησιμοποιεί. Επί παραδείγματι, δοκιμάστε να βγάλετε την τάπα κατά τη διάρκεια της επαφής: εκτοξεύεται σαν πύραυλος και αλωνίζει πετώντας όλο το δωμάτιο! Σε μερικούς αρέσει.

Ωστόσο, το μεγαλύτερο μειονέκτημα αυτού του μυθικού εργαλείου ηδονής είναι το ίδιο το γεγονός ότι φουσκώνει. Διότι, επειδή η κούκλα αποτελεί τέλεια μίμηση μιας γυναίκας σε φυσικό μέγεθος, μπορεί να περιέχει περίπου 60 ή 70 λίτρα αέρα. Συμπεραίνουμε ότι, από το φύσα φύσα, όταν η κούκλα είναι έτοιμη, εσύ τα 'χεις φτύσει. Από την άλλη, σε φέρνει σε δύσκολη θέση να την πας για φούσκωμα στο συνεργείο! Αλλά με το που θα ξεπεράσεις αυτήν την αρνητική πλευρά, η φουσκωτή κούκλα γίνεται εργαλείο πολλαπλών λειτουργιών. Φέρ' ειπείν, της κοτσάρεις μια καλή εξωλέμβια μηχανή Μέρκιουρι των 20 ίππων και λύνεις το πρόβλημα του καλοκαιριού: μ' ένα σμπάρο, πηγαίνεις διακοπές και με την γκόμενα και με το φουσκωτό· μόνο που πρέπει να 'χεις το νου σου στους σκοπέλους.

Ας μιλήσουμε τώρα για ένα άλλο αρκετά διαδεδομένο εργαλείο, δηλαδή για τα **ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΠΕΗ**. Πρό-

κειται για πρόσθετα στοιχεία από συνθετικό υλικό, όλων των διαστάσεων: από το καπάκι της Μπιγκ μοντέλο Μπιγκ Τζιμ, μέχρι τον πυροσβεστήρα μοντέλο Γιέτι. Σήμερα η επιστήμη σου επιτρέπει να διαλέξεις όχι μόνο τις διαστάσεις αλλά και τα σχήματα: μπορούν να φτιαχτούν πρόσθετα πέη σε οποιοδήποτε σχήμα, ακόμα και συσκευασμένο μπέμπι κοτόπουλο, αν καταφέρεις να ξεπεράσεις το πρόβλημα του σελοφάν και της πλαστικής λεκανίτσας. Ο κόσμος των φυτών είναι πάντως αυτός που προσφέρει περισσότερα ερεθίσματα: το αγγούρι και η μπανάνα έχουν μεγάλη πέραση, αλλά έχει και ο ανανάς τους εκτιμητές του, κι ως δημιουργεί ορισμένα προβλήματα η φλούδα· οι πιο αναποφάσιστοι προσανατολίζονται σε ένα καλάθι με ανάμικτα φρούτα.

Ένα εργαλείο ηδονής πολύ λιγότερο γνωστό αλλά ιδιαίτερα αξιοσημείωτο είναι το **ΓΚΕΣΚΕΛ**. Ξέρετε περί τίνος πρόκειται, καλά μου παιδιά; Ασφαλώς όχι. Ούτε κι εγώ το 'ξερα, ώσπου βρήκα την περιγραφή του σε ένα αρχαίο κείμενο γραμμένο από κάποιον βουρλισμένο. Μεταφέρω αυτολεξεί: «Ερωτικό εργαλείο από τη Νότια Ινδία, που αποτελείται από ένα στεφανάκι με τούφες μουλαρότριχας, επιμελώς προσαρμοσμένο σε ένα λεπτό πολύχρωμο σπάγκο». Ο άντρας δένει αυτόν το σπάγκο (δεν θα κάτσω να σας πω πού) και κατόπιν αρχίζει η επαφή. Το αποτέλεσμα του γκεσκελ είναι τόσο βίαιο, που η γυναίκα «σουρλιάζει, κλαίει, σφίγγει τα δόντια, δαγκώνει, ξεσπάει σε γέλια, την πιάνει λόξιγκας, τρέχουν τα σάλια της, σπαρταράει και σφαδάζει, και μετά είναι εξουθενωμένη, χορτασμένη, ρογχάζουσα, παραζαλισμένη από την ευτυχία, αδειασμένη στο αποκορύφωμα των δυνατοτήτων της», κι όλα αυτά συμ-

βαίνουν στα όρια της πραγματικότητας. Το βιβλίο λέει επίσης με λεπτομερή τρόπο πώς κατασκευάζεται το εργαλείο. Ξέρω ότι πολύ θα θέλατε να μάθετε τον τίτλο αυτού του τόμου, αγαπημένα μου νεαρά γουρουνάκια, αλλά δεν σας τον λέω! (βλέπε το λήμμα «σαδισμός»).

Όμως από όλα τα εργαλεία ηδονής, τα πιο μυστηριώδη παραμένουν ασφαλώς τα **ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΚΑ**. Αυτά είναι ιδιαίτερες ουσίες προικισμένες με την ικανότητα να προκαλούν στύση: Ξέρω ότι φέρνει γέλια ακόμα και σ' εσάς, άδολες ψυχές, το πιστεύουν όμως στην πόλη της Λούρδης, όπου κάνει τα θαύματά της η Μεγαλόχαρη.

Οι πιο καταρτισμένοι στην παρασκευή αφροδισιακών υπήρξαν οι Κινέζοι, οι Ινδοί και οι Άραβες: όλοι τους λαοί που οι αρχηγοί τους είχαν χαρέμι και δεν θα μπορούσαν ποτέ να τα βγάλουν πέρα μόνοι τους. Και τι πάει να πει χαρέμι; θα αναρωτηθείτε εσείς, αθώα βρέφη, με τις ματάρες σας γουρλωμένες. Να σας το πω εγώ: χαρέμι είναι ένα μέρος όπου δεκάδες και δεκάδες γυναίκες περιμένουν μόνον εσένα, δεν βαρυνγκωμούν ποτέ και σου δίνουν συνέχεια δίκιο. Το γεγονός ότι κανείς δεν έχει δει ποτέ χαρέμι, ίσως να σημαίνει κάτι...

Η παράδοση μιλάει για ένα ινδικό αφροδισιακό που σου επιτρέπει να αγαπήσεις δώδεκα γυναίκες μέσα σε μία και μόνη νύχτα: και να σκεφτεί κανείς ότι στα μέρη μας ακόμα οργανωνόμαστε για να αγαπήσουμε μία γυναίκα, μία φορά, μία νύχτα το δωδεκαήμερο! Ίσως ως αφροδισιακά δεν θα έπρεπε να χρησιμοποιούμε τα αχνιστά μύδια με ντομάτα...

Λέγεται πως αφροδισιακές ιδιότητες έχουν και μπαχαρικά σαν το πιπέρι και την καφτερή πιπεριά, που

στα μέρη μας χρησιμοποιούνται πολύ. Η αιτία για την οποία δεν λειτουργούν ίσως εξαρτάται από το γεγονός ότι τα χρησιμοποιούμε ως καρυκεύματα αντί για κατάπλασμα στα επίμαχα σημεία. Και, μια και ο λόγος περί κουζίνας, λέγεται επίσης ότι είναι άκρως διεγερτικά τα στρείδια, οι τρούφες, το συκώτι ταύρου και τα μπουκατίνι αλά ματριτσάνα. Αυτό αποδεικνύει πως ανέκαθεν υπήρχε μια στενή σχέση ανάμεσα στο φαγητό και το σεξ. Συχνά το ένα υποκαθιστά το άλλο εξασφαλίζοντας παραπλήσιες ηδονές, σε βαθμό που οι πιο φιλήδονοι φτάνουν στο σημείο να στήνουν καθρέφτες στο τραπέζι όπου τρώνε. Οι φρονιμότεροι πάλι, για να αποφύγουν τη γαστρίτιδα, προτιμούν να τρώνε με προφυλακτικό.

Συχνά θεωρούνται επίσης αφροδισιακά η ντρόγκα και τα ναρκωτικά. Υπό την επήρειά τους μπορούμε να έχουμε παρατεταμένα ζευγαρώματα, από τα οποία γεννιούνται παιδιά που πάνε γραμμή για αποτοξίνωση στο ίδρυμα απεξάρτησης του Σαν Πατρινιάνο.

Από τα πιο διάσημα αφροδισιακά ας θυμίσουμε εντέλει το κέρατο του ρινόκερου, αλλά έχει αποδειχθεί ότι στην πραγματικότητα δεν είναι καθόλου αφροδισιακό για όποιον το χρησιμοποιεί, πολλώ δε μάλλον για το ρινόκερο. Πράγματι, πολλές φορές ό,τι λέγεται για τις αφροδισιακές ιδιότητες ορισμένων ουσιών είναι σκέτη δεισιδαιμονία, δίχως κανένα αντίκρισμα στην πραγματικότητα.

Ωστε δεν υπάρχει κανένα όντως αποτελεσματικό αφροδισιακό; θα με ρωτήσετε εσείς, άδολες ψυχούλες. Ναι, θα σας απαντήσω εγώ. Και σας δίνω αμέσως τη συνταγή για να το ετοιμάσετε:

Πάρτε έναν όρχι αλόγου χωρίς να σας καταλάβει το ίδιο το άλογο. Τον πήρατε; Ωραία.

Προμηθευτείτε τώρα λίγο βουτυράκι, μια πρέζα αλάτι, κάρδαμο, ένα μωσχοκάρφι και τρεις πινέζες. Τα προμηθευτήκατε; Ωραία.

Βάλτε τα όλα σ' ένα μίξερ. Τα βάλατε; Ωραία.

Πάρτε το μίγμα που ετοιμάσατε και πηγαίνετε στην ύπαιθρο νύχτα με πανσέληνο. Φτάσατε; Ωραία.

Βάλτε τα όλα καταγής και περάστε από πάνω τους μ' ένα τρακτέρ. Το κάνατε; Ωραία.

Φτύστε κάτω έξι φορές κοιτώντας δεξιά. Φτύσατε; Ωραία.

Τυλίξτε το όλον σε ένα φοινικόφυλλο ή πλατανόφυλλο. Το τυλίξατε; Ωραία.

Πάρτε το κατάπλασμα και πασαλείψτε το στους ώμους σας. Κανονικά, πρέπει να έχει λίαν αφροδισιακό αποτέλεσμα.

Αν δεν λειτουργήσει, δοκιμάστε με καμιά γκόμενα.

Καλά μου παιδιά, πιστεύω πως τώρα πια σας έχω εφοδιάσει με μια αρκετά διεξοδική εικόνα των εργαλείων της ηδονής τα οποία ενδεχομένως θα χρησιμοποιήσετε για τις μέλλουσες ερωτικές σας δραστηριότητες.

Μα πού να τα βρούμε όλα αυτά τα απίθανα εργαλεία λαγνείας; θα αναρωτηθείτε εσείς γουρουνάκια, ενώ είστε στο τσακ να σπάσετε τους κουμπάρδες σας. Να σας το πω εγώ: στα **ΣΕΞ ΣΟΠ**, ειδικευμένα καταστήματα όπου ο κόσμος μιλάει σιγά. Ο πελάτης μπαίνει και ψιθυρίζει: «Θα ήθελα ένα λαστιχένιο πιπί». «Ορίστε;» ψιθυρίζει ο πωλητής. «Θα ήθελα ένα λαστιχένιο πιπί», ξαναλέει ο πελάτης, πάντα χαμηλόφωνα. «Δεν κατάλαβα», επιμένει ο πωλητής, πάντα χαμηλό-

φωνα. «Θα ήθελα ένα λαστιχένιο πιπί», επαναλαμβάνει ο πελάτης υψώνοντας λίγο τον τόνο της φωνής του.

«Τι μέγεθος;» ρωτά ικανοποιημένος ο πωλητής. «Το μικρό», ψιθυρίζει ο πελάτης. «Πώς;» ρωτά ξεψυχισμένα ο πωλητής. «Το πρώτο», ξαναλέει ο πελάτης με μια πνοή, που όμως αρκεί στον πωλητή για να καταλάβει και να ολολύξει με όλη τη δύναμη της φωνής του: «Πού 'σαι, ρε Τζίνουσοοο! Τράβα στην αποθήκη και πιάσε ένα μικρό μέγεθος για τον κύριο!»

Συνεπώς, για να αποφύγετε τέτοια ρεζιλίκια, να βρίσκετε δικαιολογίες και να είναι πιστευτές. Φέρ' ειπείν, μπαίνετε σε ένα σεξ σοπ και ζητάτε με άνεση: «Καλημέρα σας, θα ήθελα ένα φουσκωτό κώλο. Ξέρετε, είμαι νοσοκόμος και πρέπει να εξασκηθώ πώς να ρίχνω ενέσεις...»

Οι επαγγελματίες του σεξ

Αγνά μου ζουζουνάκια, είμαι σίγουρος ότι μερικά από σας, τώρα που φτάσατε ως εδώ, θα αισθανθούν κάπως δειλά και τρομαγμένα μπροστά σε όλες τις μορφές και τις δυνατότητες που κρύβονται στον απίθανο κόσμο του σεξ. Ορισμένα θα νιώσουν ακατάλληλα και θα φοβηθούν μήπως δεν τα καταφέρουν να αντιμετωπίσουν αυτό το τόσο ποικιλόμορφο σύμπαν. Ε λοιπόν, μη χάσετε το κουράγιο σας: για όλα υπάρχει γιατροιά. Αν δεν νιώθετε εις θέσιν να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα μόνα σας, σας συμβουλεύω να απευθυνθείτε σε επαγγελματίες του είδους, ανθρώπους δοκιμασμένης εμπειρίας, προικισμένους με τον καλύτερο δυνατό εξοπλισμό.

Ας δούμε ποιοι είναι αυτοί οι ειδικοί, που έχουν κάνει το σεξ επάγγελμα και προορισμό τους.

Ας αρχίσουμε από τις πόρνες.

Σε πολλές χώρες, μέχρι μερικές χιλιάδες χρόνια πριν, η πορνεία ήταν ιερή δουλειά: πολλές κόρες φαραώ ήταν πουτάνες και συνεπώς πολλοί εγγονοί φαραώ ήταν πουτάνες γιοι. Η ίδια η Κλεοπάτρα πορνεύσταν, και ο Αντώνιος, προκειμένου να έχει πρόσβαση στα διαμερίσματά της, της χάρισε τη Φοινίκη, τη Συ-

ριά, την Κύπρο, την Κιλικία και την Ιουδαία. Τι να πει κανείς γι' αυτό; «Και γαμώ την ταρifa!»

Ο όρος πόρνη έχει πολυάριθμα συνώνυμα. Ένα από αυτά είναι **κοκότα**, λέξη γαλλικής προελεύσεως. Οι γλωσσαμύντορες την υποκαθιστούν με τη λέξη «πόρνις» (γεν.: της πόρνιθος). Εν πάση περιπτώσει, τόσο ο ένας όσο και ο άλλος όρος υποβιβάζουν τη νοημοσύνη της χαρακτηριζομένης: υποδηλούν ότι, είτε κο-κό-τα είτε π-ό-ρνις, είναι **κοκορό-μυαλη**.

Το πιο κομψό και πολυδάπανο συνώνυμο είναι **συννοδός**. Ας διευκρινίσουμε αμέσως ότι δεν εννοούμε τις αερο-συννοδούς, παρόλο που το όνειρο του καθενός μας θα ήταν μια μέρα να ακούσει τις αεροσυννοδούς να λένε κατά την απογείωση: «Οι μάσκες οξυγόνου βγαίνουν αυτόματα — αλλά τώρα σας παρακαλούμε να λύσετε τις ζώνες σας, γιατί τα υπόλοιπα θα τα αναλάβουμε εμείς». Ααααααχχχχ!... έρωτας στο αεροπλάνο με μια αεροσυννοδό!! (Λέω με αεροσυννοδό, γιατί με τον πιλότο θα ήταν πολύ πιο επικίνδυνο.)

Όμως οι συννοδοί για τις οποίες μιλάμε σ' αυτό το κεφάλαιο δεν έχουν καμία σχέση με τα αεροπλάνα. Είναι συννοδοίπρακτορείων επί πληρωμή και, ως επαγγελματίες, αμείβονται για τη δουλειά τους. Αυτό ίσως φανεί παράξενο, αν αναλογιστούμε ότι το σεξ είναι το πιο οικονομικό σπορ που υπάρχει. Δεν είναι σαν την ιστιοπλοΐα, που πρέπει να αγοράσεις λαστιχένιες αρβύλες, αδιάβροχο, καπελάκι και ιστιοπλοϊκό σκάφος. Στο σεξ όλα είναι προσιτά (απλώνεις το χέρι και τα πιάνεις) και, κανονικά, έπρεπε να είναι όλα δωρεάν, αλλά, όπως λέει ο λαός, λογαριάζουμε χωρίς τη συννοδό(χο).

Στον τομέα των αρσενικών μπορούμε δικαιωματικά να θεωρήσουμε επαγγελματία του σεξ τον **πλειμπόι**.

Πρόκειται για μια παχιά και πλαδαρή μυθολογική φιγούρα, μισή άνθρωπος και μισή Πόρσε, που προέρχεται από διασταύρωση ενός γαλαντζί μάγκα και ενός μοτοσακού Gileta 125. Ζει, ή μάλλον επιβιώνει, αιχμάλωτος στην παραλία το καλοκαίρι και στην ντισκοτέκ Jackie'Ο το χειμώνα. Η μέση διάρκεια της ζωής του κυμαίνεται από τρία έως τέσσερα χρόνια: έπειτα, όπως ισχύει για τους ελέφαντες, υπάρχει ένα νεκροταφείο όπου πηγαίνει να πεθάνει κρυφά. Ζευγαρώνει με βιονικές γυναίκες καμωμένες κατά το 60% — 80% και βάλει από σιλικόνη και κολλαγόνο, και ολοσχερώς στερημένες νευρώνων: όσο λιγότερα μαλλιά έχει αυτή, τόσο περισσότερα έχει αυτή.

Υπάρχουν και πλειμπόι της επαρχίας όπου η Πόρσε γενικώς υποκαθίσταται από ένα τρακτέρ.

Τα νοσήματα

Φτάσαμε λοιπόν βήμα βήμα στο κεφάλαιο δεκατρία. Και για τι πράγμα μπορούσαμε να μιλήσουμε σε ένα τόσο γρουσουζικό κεφάλαιο; Φυσικά για τα νοσήματα, νεαροί μου και αδιάβαστοι αναγνώστες! Διότι καλό είναι να ξέρετε τους κινδύνους τους οποίους θα συναντήσετε, προτού κλείσετε αυτό το βιβλίο και ξαμοληθείτε να εφαρμόσετε τη θεωρία που μάθατε εδώ.

Υπάρχουν πολλά είδη νοσημάτων συνδεδεμένα με τη σεξουαλική δραστηριότητα. Το πρώτο είδος παθολογικών φαινομένων που θα αναλύσουμε είναι τα λεγόμενα **ΨΥΧΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ**: αυτά δεν έχουν βιολογική βάση, μπορεί πάντως να επηρεάσουν σοβαρά τη σεξουαλική σας ζωή.

Η πιο κοινή και τρομερή από τις παθήσεις αυτές είναι ο **πονοκέφαλος**: παμπάλαια και παγκόσμια διαταραχή χαρακτηριστική των γυναικών που, όταν την έχουν, είτε είναι αληθινή είτε επίπλαστη, δεν σου δείχνουν το λιλί τους ούτε από μακριά, δεν πά' να κόψεις και τις φλέβες σου.

Μια νοσηρή κατάσταση που χαρακτηρίζει πιο πολύ τους άντρες είναι η **αφηρημάδα**: να ξυπνάς το πρωί και να αναρωτιέσαι κοιτώντας πλάι σου «Ποια είναι αυτή;» μπορεί να προκαλέσει σοβαρές παθολογικές

συνέπειες: να ξυπνάς το πρωί και να αναρωτιέσαι κοιτώντας πλάι σου «Ποιος είναι αυτός;» εγκυμονεί ακόμα μεγαλύτερους κινδύνους.

Κοινά όμως τόσο στους άντρες όσο και στις γυναίκες είναι τα **συμπλέγματα**: όπως είναι φυσικό, αφήνουμε κατά μέρος τα συμπλέγματα νήσων και το σύμπλεγμα του Λαιοκόοντος και περνάμε στα ψυχαναλυτικά συμπλέγματα που ανακάλυψε ο Φρόιντ. Ο Φρόιντ ήταν ένας Αυστριακός γιατρός, που θεωρείται ο πατέρας της σύγχρονης ψυχανάλυσης, και απομόνωσε μια σειρά παθολογικά φαινόμενα συνδεδεμένα με καταστάσεις που προέρχονται από την παιδική ηλικία, όπως το περίφημο *Σύμπλεγμα της Ηλέκτρας*, που απαντάται σε όσα κοριτσάκια είναι ασυνειδήτως ερωτευμένα με τον πατέρα τους, ή το *Σύμπλεγμα του Ναρκίσσου*, χαρακτηριστικό του ανθρώπου που είναι ερωτευμένος με τον εαυτό του: αν ο εν λόγω άνθρωπος έχει το κάλλος του Κουασιμόδου, δεν πρόκειται για σύμπλεγμα αλλά για σκέτη παραφροσύνη. Ο μεγάλος Βιεννέζος φωστήρας εντόπισε ακόμη πολλά άλλα συμπλέγματα λιγότερο γνωστά, μεταξύ των οποίων το *Σύμπλεγμα του σαπουνιού Νεουτράλια*, ιδίων των γυναικών που φοβούνται μήπως έχουν άσχημο δέρμα, και το *Σύμπλεγμα του απορρυπαντικού Dash-δύο-στην-τιμή-του-ενός*, χαρακτηριστικό όποιου αγαπά δύο γυναίκες αντί για μία. Το *Σύμπλεγμα του Ποδηλάτη*, που αφορά όσους κάνουν έρωτα μόνο πάνω στο ποδήλατο, ανακαλύφθηκε εν συνεχεία, ενώ το *Σύμπλεγμα των βιταμινών* αφορά μόνο τους γιάπηδες και τις γιάπισσες.

Ο Σιγισμούνδος Φρόιντ ήταν επίσης ο πρώτος που διέγινε το *φθόνο του πέους*. Εμβάθυνε στο ζήτημα μελετώντας τις αντιδράσεις ορισμένων λευκών που πήγαν πρώτη φορά στην Αφρική και είδαν ξεβράκωτους

νέγρους. Τους έπιασε μαύρη κατάθλιψη και παρηγορήθηκαν λέγοντας: «Δεν είναι οι διαστάσεις που μετράνε, αλλά ο τρόπος με τον οποίο το χρησιμοποιείς». Μόλις έμαθαν ότι και οι νέγροι το χρησιμοποιούσαν θαυμάσια, τους ξανάπιασε κατάθλιψη.

Αντιθέτως, ο πατέρας της ψυχανάλυσης δεν μελέτησε ποτέ ένα άλλο βασικό σύμπλεγμα, δηλαδή το *φθόνο του αιδοίου*: παθολογικό σύνδρομο λίαν διαδεδομένο, από το οποίο πάσχω κι εγώ προσωπικά: διότι έχω ένα φίλο που η γυναίκα του είναι φοβερό αιδοίο, και τον φθονώ πολύ.

Με την πάροδο των ετών η ψυχανάλυση εξελίχθηκε και διαδόθηκε πάρα πολύ, τόσο που σήμερα ο ψυχαναλυτής έχει γίνει μια οικεία μορφή που βοηθά και συμβουλεύει: σου εξαλείφει, για παράδειγμα, το πρόβλημα να είσαι ερωτευμένος με τη μητέρα σου κάνοντάς σε να ερωτευτείς αυτόν, πράγμα που είναι πολύ άβολο, γιατί αυτός μένει πάντα πολύ μακριά, ενώ τη μαμά την έχεις πρόχειρη· χώρια που η αμοιβή του ψυχαναλυτή είναι και πολύ αλμυρή, ενώ η μαμά σου δεν θα σε βάλει ποτέ να πληρώσεις. Και τώρα ας αναλύσουμε ορισμένες καθαυτό **ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΕΣ ΔΥΣΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ** που μπορεί να εμποδίσουν την ανάπτυξη μιας υγιούς και σωστής σεξουαλικής ζωής.

Στους άντρες η πιο συχνή από τις δυσλειτουργίες αυτές είναι η **ανικανότητα**, δηλαδή η αδυναμία να φτάσεις σε στύση. Αυτή η αρρώστια μπορεί να οφείλεται στην πολλή δουλειά, στη μεγάλη ένταση, σε νευρασθένειες, στο στρες, σε ύπνωση ή σε κατάθλιψη. Βέβαια, αν έχεις αυτά τα προβλήματα, καλύτερα να μένεις σπίτι σου και να μην κυκλοφορείς κοντά σε γυναίκες!

Υπάρχει θεραπεία για την ανικανότητα; Μπορείς να δοκιμάσεις το ηλεκτροσόκ, να χάσεις δηλαδή το

τσουτσούνι σου στην πριζα, αλλά το αποτέλεσμα δεν είναι εγγυημένο.

Οι μοναδικές γυναίκες στον κόσμο που είναι ικανές να κατανοήσουν τον άντρα που πάσχει από ανικανότητα, είναι οι γυναίκες που πάσχουν από **ψυχρότητα**, ασθένεια που παίρνει το όνομά της από ένα παμπάλαιο δικό μας τραγούδι: «Με τέτοιους τρόπους, βρε ψυχρή/ κρύο καφέ θυμίζεις/ τη ζάχαρη έχεις χαμηλά/ ψηλά ψηλά πικρίζεις».

Από ένα ενδιαφέρον τεστ το οποίο πραγματοποίησε τηλεοπτική εκπομπή, καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι ψυχρή είναι οποιαδήποτε γυναίκα κάνει έρωτα καταφέροντας να αφαιρείται κοιτώντας τις δημοπρασίες στην τηλεόραση. Στις περιπτώσεις αυτές η μοναδική λύση είναι να κάνει το θαύμα της η Παναγία της Λούρδης.

Η ανικανότητα και η ψυχρότητα είναι δύο παραδείγματα σεξουαλικών δυσλειτουργιών που εμποδίζουν να χαρείς τις μεγάλες απολαύσεις του σεξ. Υπάρχουν όμως άλλες δυσλειτουργίες που προκαλούν αντίθετες συνέπειες.

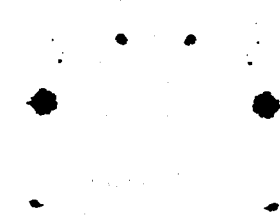
Παραδείγματος χάριν ο **πριαπισμός**: η ασθένεια λόγω της οποίας η στύση μπορεί να διαρκέσει ακόμα και έξι ή επτά ώρες. Παίρνει το όνομά της από το θεό Πρίαπο, γι' αυτό λέγεται και «Ω, Θεέ μου!» Ως ασθένεια πρέπει να θεραπεύεται και οφείλεις να μένεις στο κρεβάτι, αλλά, διαφορετικά απ' όταν έχεις γρίπη· να μένεις στο κρεβάτι με πριαπισμό είναι πολύ πιο διασκεδαστικό τόσο για τον άρρωστο όσο και για όποιον τον περιποιείται, χάρη που ο καιρός περνάει πολύ πιο γρήγορα.

Όποιος πάσχει από πριαπισμό αντιπροσωπεύει τον ιδεώδη παρτενέρ για τη γυναίκα που πάσχει από

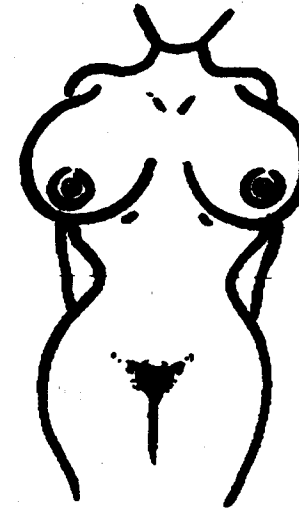
Τι σας θυμίζει;

- α) μια γυμνή γυναίκα
- β) μια καλόγρια
- γ) μια νυφομανή καμήλα

- α) μια канаδέζικη σκηνή
- β) μια οικονομική κουζίνα
- γ) ένα καλάμι για το ψάρεμα

νυμφομανία. Λέγεται νυμφομανής οποιαδήποτε γυναίκα σε αναγκάζει να μένεις ξύπνιος πάνω από είκοσι με είκοσι πέντε λεπτά ακόμα και δύο ή τρεις φορές το μήνα. Αυτό στην πραγματικότητα. Σε μυθολογικό επίπεδο, απεναντίας, η νυμφομανής είναι μια φιγούρα κατά το ήμισυ γυναίκα και κατά το ήμισυ ηλεκτρική σκούπα, που ζευγαρώνει μαζί σου οχτώ ή δέκα φορές μέσα σ' ένα βράδυ, για να ξαναρχίσει την αυγή (βλέπε το λήμμα «ψέμα»).

Ας δούμε τελικά ποια είναι τα νοσήματα που δεν επηρεάζουν το σεξ, αλλά είναι συνέπειά του. Τα πιο διαδεδομένα είναι ασφαλώς τα **ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ**. Αφροδίσιος δεν είναι όποιος αφρίζει, που όπως όλοι ξέρουμε χαρακτηρίζεται αφρώδης, αλλά είναι όρος που προέρχεται από την Αφροδίτη, θεά του έρωτα.

Ένα συνηθέστατο νόσημα που μεταδίδεται με το σεξ είναι ο **έρπης**, που προκαλεί αφόρητα τσουξίματα στα γεννητικά όργανα ή στο στόμα: να υπάρχουν δεσμοί ανάμεσα στα μεν και το δε; Δεν ξέρω, θα σας γελάσω. Από τους διάφορους τύπους έρπητος, ο πιο διαδεδομένος είναι ο έρπης ζωστήρ, που λέγεται και **ξεθύμασμα του Αγίου Αντωνίου**, εις ανάμνησιν του όταν ο Άγιος Αντώνιος σε μια στιγμή αδυναμίας ξεθύμανε και τοίμπησε την αρρώστια: πρέπει πάντα να σιγουρεύεσαι πως αυτοί με τους οποίους ξεθυμαίνεις είναι υγιείς.

Αλλά η πιο τρομερή απ' όλες τις αρρώστιες που σχετίζονται με το σεξ είναι ασφαλώς το **ΕΪΤΖ**.

Από τις ομάδες υψηλού κινδύνου θυμίζουμε τους ομοφυλόφιλους, τους ετεροφυλόφιλους, τους υπαλλήλους σε λεωφορεία-τραμ-ηλεκτρικό σιδηρόδρομο, τους ηλεκτρολόγους αυτοκινήτων, τις νοικοκυρές, τους πα-

γωπατζήδες, και οποιονδήποτε άλλον διαθέτει τσουτσούνι, πιπί ή πισινό. Τα μόνα άτομα που δεν κινδυνεύουν είναι οι βουτηχτές και οι αστροναύτες, αλλά μόνον όσοι έμειναν κάτω από το νερό ή στο διάστημα για πάνω από οκτώ συναπτά έτη. Διότι αυτή είναι η περίοδος επώασης για τον ιό του Έιτζ.

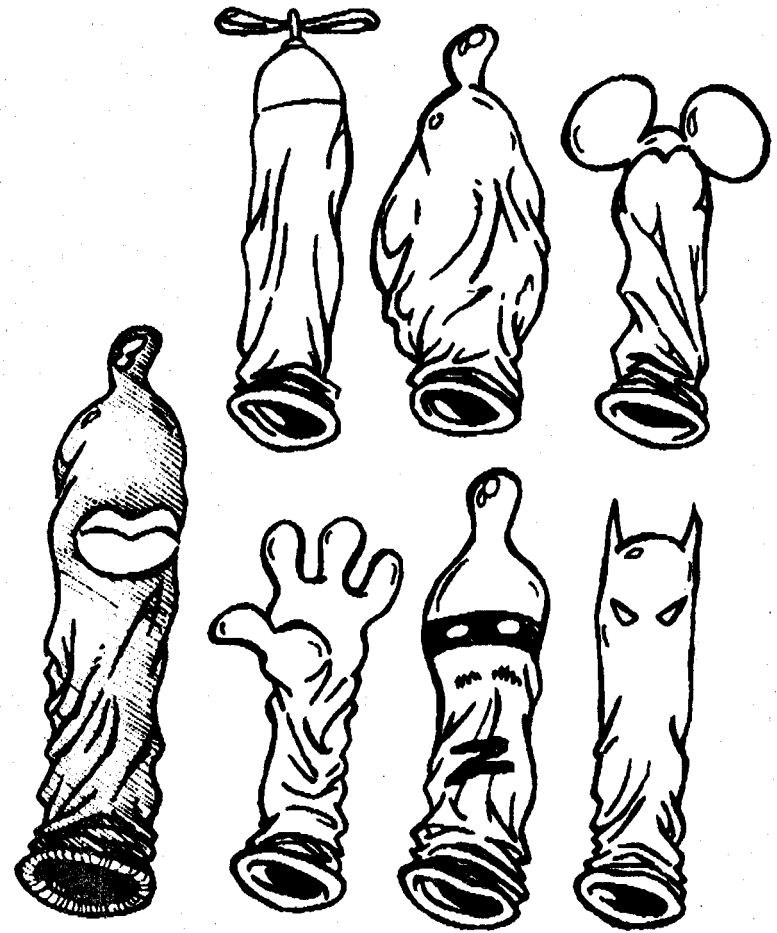
Η έλευση του Έιτζ άλλαξε βαθιά τα ήθη: κατέρρευσε ο μύθος του ωραίου και απλησίαστου αρσενικού, του ταξιδιώτη και του ξένου: όλοι τους πρόσωπα με πολλή εμπειρία πίσω τους και άρα με υψηλότερο ποσοστό κινδύνου. Σήμερα, όσο πιο άπαρτος είσαι, τόσο το καλύτερο: όσο οι παρελθούσες εμπειρίες σου τείνουν προς το απόλυτο μηδέν, τόσο πιο πολλές πιθανότητες έχεις: όσο λιγότερα καρφιά έχεις χτυπήσει στο παρελθόν, τόσο πιο πολύ εκτιμούν το σφυρί σου. Διότι, τώρα πια έχει διαδοθεί παντού η ψύχωση ότι το να κάνεις καλά έρωτα κάνει καλό στον έρωτα αλλά κάνει κακό στην υγεία: ξέρω ανθρώπους που ανησυχούν επειδή χούφτωσαν το μεμέ μιας τύπισσας το '74, μόνο και μόνο επειδή αυτή είχε δηλώσει ότι πάσχει από ωτίτιδα: ξέρω επίσης άντρες που τα περασμένα χρόνια παντρεύτηκαν φριχτές γυναίκες, για να μπορούν μετά να κυκλοφορούν και να χαζολογούν με τα κορίτσια, και σήμερα βρίσκουν μες στο σπίτι τους μια ζοχαδιασμένη μέδουσα που έχει σχεδόν πάντα πονοκέφαλο, αλλά που είναι το μοναδικό πλάσμα στον κόσμο με το οποίο μπορούν να ζευγαρώσουν.

Αν θέλουμε να μειώσουμε τους κινδύνους, πρέπει οπωσδήποτε να αποφεύγουμε να κάνουμε έρωτα με παρουσία αίματος: δεν συνιστάται συνεπώς να έχετε επαφή πάνω σε ένα πιάτο με μπριζόλα σεσιάν, ή πάλι να προσπαθήσετε να βιάσετε έναν πυγμάχο ύστερα από αγώνα. Σκόπιμο είναι επίσης να αποφεύγετε τις

χρησιμοποιημένες σύριγγες, κυρίως δε τα χρησιμοποιημένα υπόθετα. Να κάθεστε στη λεκάνη δημόσιας τουαλέτας δεν συνεπάγεται κινδύνους, υπό την προϋπόθεση να έχει σηκωθεί αυτός που καθόταν πριν από σας. Δεν είναι επικίνδυνο ούτε να πίνετε από το ίδιο ποτήρι, δεν είναι επικίνδυνα ούτε τα δάκρυα ούτε τα κουνούπια ούτε οι μύγες. Ας λάβουμε υπόψιν επίσης ότι ο ιός του Έιτς δεν επιζεί σε θερμοκρασίες ανώτερες των 60° ή κατώτερες των 3°: αρκεί ως εκ τούτου να χρησιμοποιείτε κατά τις επαφές σας το βραστό ψάρι, δηλαδή 100°, ή τα κατεψυγμένα φιλετάκια ψαριού Φίντους, δηλαδή μείον 27°. Το λικέρ Τσεντέρμπε, παρόλο που έχει 84°, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως προστατευτικό μέσον για το Έιτς, γιατί ο λαιμός του μπουκαλιού είναι πολύ στενός.

Τα αντισυλληπτικά

Προτού καταλήξω, αγαπημένα μου νήπια, θέλω να πω δυο λόγια για τις διάφορες μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο των γεννήσεων. Τα αντισυλληπτικά γεννιούνται μόλις το ανθρώπινο είδος καταλαβαίνει πως η εγκυμοσύνη είναι άμεση συνέπεια του σεξ. Είναι η γυναίκα που το κατάλαβε πριν από τον άντρα και άρχισε να παίρνει τα μέτρα της από την παλαιολιθική ακόμα εποχή. Οι μελετητές τοποθετούν σ' αυτήν την περίοδο την επινόηση των χωριστών σπηλαίων και θεωρείται πως ο αρσενικός του ανθρώπινου είδους ανακάλυψε τα μακρινά εκείνα χρόνια την τέχνη του κατά μόνας χαιδεύεσθαι. Ήταν η αρχή της σύγχρονης εποχής, ή εποχής των παγετώνων, και τους σκοτεινούς αυτούς αιώνες αρχίζουν να δοκιμάζουν τα πρώτα αντισυλληπτικά με τα οποία προσπαθούσαν να λιώσουν τον πάγο.

Ορισμένα είναι ακόμα σε χρήση, άλλα ανακαλύφθηκαν εν συνεχεία. Ας δούμε μερικά.

Διακεκομμένη συνουσία: έχει το πλεονέκτημα ότι δεν μπορείς να το ξεχάσεις σπίτι, όμως είναι αρκετά τραυματικό, γιατί δημιουργεί την αίσθηση ότι βρίσκεσαι με μια γυναίκα που σε εξωθεί σε άγριο καβγά: «Βγες έξω, βγες έξω, βγες έξω!» Το πράγμα κρατάει που κρα-

τάει είκοσι δευτερόλεπτα όλα κι όλα, έχεις και μία που σου παίρνει τ' αυτιά ουρλιάζοντας «Βγες έξω, βγες έξω, βγες έξω», οπότε η όλη υπόθεση γίνεται ελληνική τραγωδία.

Μέθοδος Οτζίνο-Κνάους: σύστημα που σήμερα υιοθετείται μόνο από τα 74 παιδιά του Τζίνο Κνάους, από σεβασμό για το γέρο πατέρα τους.

Χάπι: σύστημα που χρησιμοποιούν οι γυναίκες για να τις πιάνει δυνατός πόνος στα μεμέδια τους· το χάπι δεν λειτουργεί στον άντρα, ακριβώς επειδή δεν έχει μεμέδια. «Χρυσώνω το χάπι» σημαίνει «φροντίζω ώστε να γεννηθούν επιχρωμιωμένα παιδιά».

Σπιράλ: όργανο για να μη μένουν έγκυα τα κουνούπια, λέγεται και φιδάκι· το γεγονός ότι το χρησιμοποιούν πάνω από 50 εκατομμύρια Κινέζες εξηγεί πώς στην Κίνα υπάρχουν ένα σωρό άνθρωποι και ελάχιστα κουνούπια.

Διάφραγμα: σύστημα για να βγαίνουν τα μωρά σας καλά φωτογραφημένα· αν πάτε με την γκόμενα στην Κέννα και εν συνεχεία γεννήσετε ένα μαυριδερό μωρό, το διάφραγμα ήταν πολύ ανοιχτό: στην Κέννα φροντίστε να χρησιμοποιήσετε φλας. Είναι ευρύτατα δεδομένο στον κόσμο του θεάματος: όταν ο σκηνοθέτης λέει σε μια νεαρή ηθοποιό «δεσποινίς, δείξτε μου πώς χρησιμοποιείτε το διάφραγμα», ξέρουμε για τι μιλάει. Το διάφραγμα γεννήθηκε στις Αντίλλες, όπου οι γυναίκες, προκειμένου να μη μένουν έγκυες, έβαζαν μέσα στο πιπί τους μια στυμμένη λεμονόκουπα. Σ' εμάς έφτασε με μεγάλη καθυστέρηση, γιατί πριν από την εισαγωγή του λεμονιού από την αμερικάνικη ήπειρο οι γυναίκες δοκίμασαν με μισό καρπούζι, αλλά οι δυσκολίες υπήρξαν ανυπερβλήτες και το σχέδιο εγκαταλείφθηκε.

Προφυλακτικό: σπουδαιότατο εργαλείο γιατί, πέραν του ότι αποσοβεί εγκυμοσύνες, προστατεύει από τις πιο τρομερές μολύνσεις. Ειρωνικά λέγεται και «σκουφάκι», κι αν θέλετε τη συμβουλή μου, όταν πάτε για σκι στα χιόνια, μην κουβαλάτε μόνο το σκουφί που σας κατεβαίνει ως τ' αυτιά. Επίσης, να μην «πετάτε τη σκούφια σας στον αέρα», πρώτον γιατί δεν πρέπει ποτέ να είστε υπερβολικοί πάνω στη χαρά σας, και δεύτερον γιατί μπορεί να κολλήσετε καμιά αρρώστια.

Το ξέρω, είναι άβολο, είναι σαν να κάνετε πεζοπορία με λαστιχένια άρβυλα — άσε πια όταν έρχεται η ώρα να το φορέσεις —, όμως είναι πρακτικό: καταπώς λένε, «σκεπάσου, αλλιώς θ' αρρωστήσεις». Κι αν λάβεις υπόψιν τις αρρώστιες που κυκλοφορούν, εύκολα καταλαβαίνεις ότι αυτό το εργαλείο έχει γίνει απαραίτητο στη δεκαετία του '90: όταν λείπει, το αντικαθιστούμε ακόμα και με τη σαμπρέλα της βέσπας. Κακολογημένο μέχρι πριν από λίγα χρόνια γιατί στερούσε την απόλαυση της επαφής, σήμερα κατασκευάζεται και από αλουμίνιο: τέλειο για προστασία από τις αρρώστιες, και σε περίπτωση δυσκολίας έχει και γερό κράτημα.

Για να προσπαθήσουν να το παρουσιάσουν πιο οικείο και συμπαθητικό, οι κατασκευαστές του άφησαν αχαλίνωτη τη φαντασία τους κι έβγαλαν το άχτι τους με ονόματα, σχήματα, χρώματα και διάφορα συμπληρώματα. Σήμερα το βρίσκεις σε μεγάλη ποικιλία σχεδίων, ακόμα και σε σχήμα Ντόναλντ Ντακ, Μίκι Μάους ή Μπάτμαν: μόνο που το τελευταίο δημιουργεί προβλήματα επειδή έχει μυτερά αυτιά. Κατασκευάζεται επίσης σε πολλές γεύσεις, ακόμα και γεύση φράουλας ή δυόσμου, παρόλο που ο λόγος δεν είναι σα-

φής: πιθανότατα για να σου χαρίζει δροσερή ανάσα. Ακόμα και τα ονόματα που έχουν επιλεγεί για τους διάφορους τύπους προφυλακτικού είναι τουλάχιστον αλλόκοτα: «Νιώσ' το», «Βάλ' το», «Πιάσ' το», «Πάρ' το», «Να το» για τους στρατοκράτες, «Φά' το» για τους φαταούλες.

Το προφυλακτικό έχει πια μπει στη ζωή μας, πουλιέται και στο σουπερμάρκετ, με το μέτρο: το κόβεις στο μέγεθος που θέλεις, το δένεις κόμπο και δρόμο.

Έχει τόσο τελειοποιηθεί με την πάροδο των ετών, ώστε είναι πια εις θέσιν να τα κάνει όλα μόνο του: μακραίνει, κονταίνει, καθυστερεί, ερεθίζει, φτιάχνει καφέ, κι ύστερα σε κερνάει και τσιγάρο. Πωλούνται προφυλακτικά διπλής χρήσεως, τριπλής χρήσεως, τετραπλής χρήσεως — απ' όλα έχει ο μπαξές.

Ένα από τα πιο περιζήτητα είναι το επιβραδυντικό, κι όταν το αγοράζεις δέχεσαι συγχαρητήρια από το φαρμακοποιό, που με συμπαθητικό ύφος σου σφίγγει το χέρι και σου λέει: «Μπράβο σας, καλώς ήλθατε στο κλαμπ των δώδεκα δευτερολέπτων!» Πάντα αναρωτιόμουν πώς είναι φτιαγμένο εσωτερικά ένα επιβραδυντικό προφυλακτικό: ίσως έχει ένα μικρούτσικο ανθρωπάκι που λέει: «Μπαμπά, μην τρέχεις!»

Δυο λόγια και για το μοντέλο ερεθιστικό για κείνην και επιβραδυντικό για κείνον, που είναι θαυμάσιο: σημασία έχει να το βάλεις στη σωστή μεριά.

Παράρτημα

Μάθετε τώρα, απλοϊκοί μου φίλοι, ότι σε ορισμένα βιβλία προτιμούν να αφαιρούν το παράρτημα, γιατί το θεωρούν περιττό καρύκευμα (δηλαδή παρ-άρτυμα).

Σ' αυτό το εγχειρίδιο διαλέξαμε να το κρατήσουμε, για να ανασυνθέσουμε επιστημονικά ορισμένες σελίδες θεμελιώδεις για την ιστορία του σεξ.

Αυτό που θα διαβάσετε εν συνεχεία, αγαθιάρικα μικρά μου, είναι καρπός πολυετούς επιστημονικής μελέτης και έρευνας που διεξήγαγα εγώ προσωπικά, με τμήμα απεριγράφτες θυσίες και με μοναδικό σκοπό να αποκαταστήσω την αλήθεια σε ορισμένα ζητήματα συχνά υποτιμημένα ή κυριολεκτικώς άγνωστα.

Η αληθινή ιστορία του περιβόητου «σημείου G»

Το σημείο «G» ανακαλύφθηκε από το γυναικολόγο Γκράφενμπεργκ το 1950, έτος κατά το οποίο εφευρέθηκε η τηλεόραση, γι' αυτό και το σημείο «G» πέρασε σε δεύτερο πλάνο.

Όμως ας δούμε τους εξέχοντες σταθμούς αυτής της σημαντικής ανακάλυψης. Προτού γίνει επίτιμος καθηγητής, ο Γκράφενμπεργκ ήταν ένας ταπεινός ταχυδρόμος, ο οποίος παρατήρησε ότι τα γραμματόσημα ανατρίχιαζαν όταν τα έγλειφε. «Αν έχει τέτοιο αποτέλε-

σμα στα γραμματόσημα, φαντάσου...» είτε αυτός, και άρχισε την εργαστηριακή έρευνα με ζώα.

Πρώτα πρώτα ανακάλυψε το σημείο «S», ερωτογόνο ζώνη των σκουληκιών, ζώων ελάχιστα ευαίσθητων, που προσφέρουν λιγοστή ικανοποίηση. Έτσι, αφού τα έγλειφε χρόνια και χρόνια, ο Γκράφενμπεργκ πέρασε στα πειράματα στους ροφούς.

Δεν ήταν εύκολο να γλείφει ροφούς σε 18 μέτρα βάθος κρατώντας την ανάσα του, αλλά έδωσε-πήρε και σε έξι μήνες ο ιδιοφυής επιστήμων ανακάλυψε το σημείο «R».

Με γνώμονα τις επιτυχίες αυτές, και χάρη στις χρηματοδοτήσεις μιας παθιασμένης χορηγού, κάποιας κυρίας Εζέντρας, ο Γκράφενμπεργκ άρχισε μια μακρά περίοδο ερευνών. Η κυρία Εζέντρα προσφέρθηκε προσωπικά στον πειραματισμό, και γι' αυτήν της την πράξη αυταπάρανης έδωσαν εν συνεχεία το όνομά της σε μια πλατεία.

Δύο χρόνια ο Γκράφενμπεργκ εξερευνούσε τούτη την ευεργέτιδα της ανθρωπότητας κατά μήκος και κατά πλάτος, καταφέροντας εντέλει να βρει το σημείο «M», περιοχή που βρίσκεται κάτω από τις μασχάλες. Αυτή η ανακάλυψη του κόστισε ένα άσθμα που δεν τον εγκατέλειψε ποτέ.

Επιχείρησε κατόπιν μια δεύτερη επιστημονική αποστολή, αυτήν τη φορά με αερόπλοιο ακολουθώντας το παράδειγμα του αεροπόρου Νόμπιλε, αλλά η Εζέντρα μόλις το είδε λιποθύμησε και το πείραμα ματαιώθηκε.

Για το σημείο «P», που το εντόπισε στο πόδι, ο Γκράφενμπεργκ διέπραξε ένα λάθος που τον έκανε να δουλέψει ανώφελα επί τέσσερα χρόνια: ξέχασε να βγάλει τα παπούτσια της Εζέντρας, καταναλώνοντας

έτσι όλο το βερνίκι και το λούστρο στα μοκασίνια της κυρίας. Η επισκευή στον τσαγκάρη κόστισε 25 λίρες; χρυσά λεφτά για τότε, ποσόν ισοδύναμο με 7.500 σημερινές λίρες περίπου.

Το 1948, η κυρία Εζέντρα ήταν πια πολύ δοκιμασμένη, και ο Γκράφενμπεργκ ξεκίνησε για την τελευταία απόπειρα. Αλλά δεν στάθηκε τυχερός, διότι χάθηκε και η τύχη του αγνοούνταν πολλούς μήνες, τόσο που εστάλη να τον βρει ένας άλλος γυναικολόγος, του οποίου όλοι θυμούνται την περίφημη φράση τη στιγμή της ανεύρεσης: «Mr. Grafenberg, I suppose!?»*

Στο δρόμο της επιστροφής ο Γκράφενμπεργκ όλως τυχαίως τρακάρισε στο σημείο «G». Η Εζέντρα ήταν τρελή από τη χαρά της.

Ο Γκράφενμπεργκ συνέταξε χάρτη στον οποίο σημείωσε το δρόμο για να φτάνει στο σημείο «G», αλλά λίγες μέρες μετά εξαφανίστηκαν και ο χάρτης και ο Γκράφενμπεργκ και η εικοσάχρονη γραμματέας της Εζέντρας. Ακόμα και σήμερα αυτές οι εξαφανίσεις παραμένουν μυστήριο.

Εγώ προσωπικά προσπαθώ να ανασυνθέσω το χάρτη του Γκράφενμπεργκ, συνεπώς το εκμεταλλεύομαι για να απευθύνω έκκληση στο όνομα της επιστημονικής έρευνας: όποια τυχόν έχει μια ερωτογενή ζώνη ας μου τηλεφωνήσει ή ας μου γράψει, για να μου ανακοινώσει τη θέση και το δρόμο για να τη βρω. Παρακαλείσθε όπως αποστείλετε όνομα, επίθετο, αριθμό τηλεφώνου και ολόσωμη φωτογραφία. Θα απαντήσω

* Αγγλ.: «Ο κ. Γκράφενμπεργκ, υποθέτω;» Αναφορά στην περίφημη φράση που είπε ο δημοσιογράφος Στάνλεϋ, όταν βρήκε το δόκτορα Λίβιγκστον στα βάθη της Αφρικής: «Dr. Livingstone, I suppose?».

προσωπικά σε όσες εκθέσουν τις πιο ενδιαφέρουσες περιπτώσεις.

Η αληθινή ιστορία της εφεύρεσης του χαπιού

Το αντισυλληπτικό χάπι εφευρέθηκε από ένα γιατρό ονόματι Πίνκους, το σλόγκαν του οποίου ήταν: «Ας διαδώσουμε το χάπι σε όλον τον κόσμο, θα γλιτώσουμε τις πολλές κηδείες και θα 'χει και πιο πολλή πλάκα!» Ας δούμε ποιο δρόμο ακολούθησε αυτός ο μεγάλος επιστήμονας για να φτάσει στην τελική λύση. Το χάπι γεννήθηκε ύστερα από παρατεταμένους πειραματισμούς και επώδυνη κύηση, και ο τοκετός δεν ήταν εύκολος (συγγνώμη για το λογοπαίγνιο!).

Ο Πίνκους, όπως πολλοί μελετητές, δοκίμασε την εφεύρεσή του στην κόρη του τη Ροζάρια. Ύστερα από χρόνια και χρόνια μελέτης, επιτέλους το 1914 ο επιστήμονας διαισθάνθηκε πως έπρεπε να καταπίνεται ένα αντισυλληπτικό μέσον την ημέρα: όμως, παρόλο που η Ροζάρια κατάπινε ένα προφυλακτικό σε κάθε γεύμα, δεν γινόταν τίποτα.

Το 1919 ο Πίνκους δοκίμασε το ζαχαρωτό χάπι, που είχε ένα βασικό χαρακτηριστικό: δεν έπρεπε να το παίρνεις ούτε πριν ούτε μετά την επαφή, αλλά ενδιάμεσα. Από αντισυλληπτική άποψη ήταν θαυμάσιο, όμως αφαιρούσε κάτι από την απόλαυση στο σεξ. Συνεπώς, για να διορθώσει αυτό το μειονέκτημα, η Ροζάρια δοκίμασε από μόνη της ένα χάπι μήκους 23 πότων και εν πάση περιπτώσει κατάφερε να διασκεδάσει.

Μόνο το 1923 φτάσαμε στη δοκιμή του χαπιού Βά-

λιουμ, με το οποίο επιτυγχάνονταν αξιοπρεπή αποτελέσματα. Έπρεπε να το παίρνεις δύο ώρες πριν από τη σεξουαλική πράξη: δεν έμενες έγκυος και ξεκουραζόσουν κιόλας.

Την ίδια χρονιά δοκιμάστηκε και το χάπι «κατά τη διάρκεια». Ήταν ένα επιστημονικό σύστημα που το επεξεργάστηκε ο ίδιος ο Πίνκους. Στηνόταν έξω από την πόρτα της κρεβατοκάμαρας της κόρης του και, μόλις άκουγε το μνηστήρα της Ροζάριας να αρχίζει να ξεφυσάει σαν αγριογούρουνο, άνοιγε απότομα την πόρτα και σύρλιαζε με όλη του τη δύναμη: «Ροζάρια, να πας να πάρεις το χάπι σου!!» Ο μνηστήρας της Ροζάριας κατέληξε σε νευρολογική κλινική, αλλά το σύστημα λειτουργούσε.

Ωστόσο, μόνο το 1943 ο δόκτωρ Πίνκους έφτασε σε οριστικό αποτέλεσμα και μπόρεσε να κατοχυρώσει την πολύπαθη εφεύρεσή του.

Ο Πίνκους πέθανε το 1968: ήταν 74 ετών και είχε 106 εγγόνια, όλα τους παιδιά της Ροζάριας.

Η αληθινή ιστορία της περιτομής

Η περιτομή είναι μια πρακτική κοινή σε πολλές θρησκείες. Την εξήγηση γι' αυτό το τόσο διαδεδομένο φαινόμενο μάς την έδωσε η ανακάλυψη ενός αρχαίου χειρογράφου Σεγιέν, που βρέθηκε στο Οχάιο και γράφτηκε διά χειρός του ίδιου του Μανιτού. Ιδού το άνευ περικλοπών κείμενο αυτού του εξαιρετικού ημερολογίου.

Μεγάλα λιβάδια, νύχτα των καιρών, ή μάλλον: ημέρα πριν από τους καιρούς.

Αγαπητό ημερολόγιο, σήμερα ξύπνησα με φοβερό πονοκέφαλο, αλλά χαλάλι.

Είχα καλέσει σπίτι μου για ποκεράκι και μεζέ τον Βούδα, τον Κομφούκιο και τον Θεό του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, που εμείς οι φίλοι τον λέμε χάριν συντομίας Θ. Είχαμε καθίσει στο τραπέζι και, προτού ξεκινήσουμε την παρτίδα, ο Θ. κόβει το ψωμί και μου λέει: «Μανιτού, μου δίνεις τη μερέντα;» Και ο Κομφούκιος, που καθόταν στα δεξιά του: «Μανιτού, μια και είσαι όρθιος, πιάσε και το σαλάμι!» Και ο Θ., κόβοντας άλλη μια φραντζόλα: «Δώσε το κρασί!» «Θέλω κι εγώ!» πετάγεται κι ο Βούδας. Τότε εγώ προτείνω: «Παιδιά, θέλετε ν' ανοίξω κι άλλο ένα μπουκάλι νερό της φωτιάς, με λίγο νερό και μπόλιχη φωτιά;» Το ανοίγω. Σε κάποια φάση ο Κομφούκιος βγάζει ένα μπουκαλάκι τρία τέσσερα λίτρα: «Τούτο δω είναι ένα σακέ που 'φτιαξε η μάνα μου, και πρέπει να το πιείτε ο κόσμος να χαλάσει!» κι όλοι εμείς με μια φωνή τού λέμε: «Όχι δα! Ποιος κόσμος να χαλάσει; Αφού τώρα δα τον δημιουργήσαμε!», και δώσ' του γέλια. Τότε ο Βούδας, σοβαρός σοβαρός, παχύς παχύς, σηκώνεται και λέει: «Μάγκες, αν δεν το πείτε παραέξω, θα σας φέρω να δοκιμάσετε ένα μαύρο που έφερα από το Κατμαντού, και πολύ πρώτο πράμα...» Έντεκα εκατομμύρια χρόνια ύστερα απ' αυτόν τον τζερετζελέ, θες το σακέ, θες το νερό της φωτιάς, θες τα τσιγαριλίκια, ήμασταν όλοι τέζα. Τότε μου ήρθε η ιδέα: «Γιατί δεν κάνουμε μια φάρσα στους ανθρώπους;» «Ποιοι είναι οι άνθρωποι;» ρωτάει ο Κομφούκιος μες στο κομφούζιο του μυαλού του. «Αυτοί που δημιουργήσαμε κατ' εικόνα και ομοίωσή μας», απαντάω εγώ γελώντας, «και το ωραίο είναι ότι το πιστέψανε!» Ως και ο Θ. έκλαιγε από τα γέλια. «Να τους μπουγελώσουμε!» προτείνει ο

Βούδας, αλλά τον κραζούμε όλοι: η πρόταση είναι *τρεμπανάλ*. «Να τους δέσουμε κόμπο τα κορδόνια στα παπούτσια τους», υποδεικνύει ο Θ., «το είδα που το 'καναν στο κλαμπ Μεντιτερανέ, και σπάνε τρομερή πλάκα!» «Τώρα κάτι μας είπες», παρεμβαίνει ο Βούδας, «στο κλαμπ Μεντιτερανέ σπάνε πλάκα και με μαλακίες!» και δώσ' του να χτυπιόμαστε στα γέλια. Τότε ο Θ. παίρνει την πρωτοβουλία: σκύβει από ένα σύννεφο και φωνάζει: «Άνθρωποι, ουέιιι!» «Τι τρέχει, ω Κύριε;» απαντάει ο εβραϊκός λαός που, κοίτα να δεις σύμπτωση, βρισκόταν ακριβώς κάτω από εκείνο το σύννεφο. «Κόψτε την πόσθη σας!» Ο Βούδας, ο Κομφούκιος κι εγώ ήμασταν κρυμμένοι πίσω από το πλαϊνό σύννεφο και δεν μας έμενε άντερο. «Τι είναι η πόσθη;» ρωτάει ο λαός. «Πού να σας εξηγήσουμε τώρα;», λέει ο Θ. «Κάντε μια παλικαριά: κόψτε το όλο!» «Ένα ένα! Εξηγήσέ μας τι είναι η πόσθη, και κόβουμε αυτήν!» απαντά ετοιμόλογα ο λαός. «Είναι η άκρη», λέει ο Θ., και κυλιόμασταν και οι τέσσερις απ' τα γέλια πίσω από το σύννεφο. Τότε πια οι άνθρωποι άρχισαν να νευριάζουν: «Πάλι μέθυσε ο μεγάλος...» «Μην κάνετε τους δύσκολους», λέει ο Θ., «εγώ σας δημιούργησα! Η ζωή είναι ένα δώρο από τον Θεό...» «Χάθηκαν τα σοκολατάκια;» απαντά ο λαός με μια φωνή. Και λένε μέσα τους οι ασυλλόγιστοι: «Τι άλλο θα μας ζητήσει τώρα; Να πέσουμε από κάναν πύργο δεμένοι από τα σύμπαλα;» Κι αμέσως εμείς από ψηλά: «Ει, εσείς εκεί κάτω! Μας ήρθε μια ιδέα για ένα ωραίο παιχνίδι: όποιος πέσει από πύργο δεμένος από τα σύμπαλα, κερδίζει!» και να πεθαίνουμε στα γέλια.

Αγαπητό ημερολόγιο, χρειάστηκε να επέμβει ο Ο-ΗΕ για να θέσει τέρμα στην κλιμάκωση αυτή: κρίμα, γιατί το καταδιασκεδάσαμε! Ευτυχώς, τη γλιτώσαμε με

ένα πρόστιμο για μέθη και διατάραξη της κοινής ησυχίας, κι ύστερα κοιμηθήκαμε όλοι σαν μολύβι. Ξυπνήσαμε καμιά εικοσαριά εκατομμύρια χρόνια μετά: το μεθύσι πέρασε, αλλά με τέτοιο πονοκέφαλο ποιος έχει κέφι τώρα να εξηγεί στους ανθρώπους ότι κάναμε πλάκα;

ΟΥΓΚ.

Βιβλιογραφία

Για τη συγγραφή του κειμένου αυτού συμβουλευτήκαμε: τη *Summa theologica* του Θωμά του Ακινάτη, τα άπαντα του Προυστ, τον κώδικα Hammer του Λεονάρντο ντα Βίντσι, το *Πόλεμος και Ειρήνη* του Λέοντος Τολστόι, τους *Μικρούς Εξερευνητές*, τη Στήλη της Ροζέτης, τα περιοδικά *Ore mese* και *Novella 2000*.

Ευχαριστούμε επίσης για τη μαρτυρία τους: τον Μανιτού, τον Μπιλ Κλίντον, τη μαμά του Κύρου, τη Δεββώρα, που τώρα θα 'ναι 40-45 χρονών, αλλά τότε ήτανε θαύμα, τον Τζιάνι Λέτα, τον Πρέβιτι, τον Μποκάσα, τη Λίντα Λάβλεις για τη βαθιά της γνώση σε θέματα γλώσσας, τους Σάρι, Μπέριχ, Φακέτι, Μπέντιν, Γκουαρνιέρι, Πίκι, όλους τους κατοίκους του χωριού Σουλμόνα, τις αδελφές Κέσλερ, τη Ραφαέλα Καρά, τον Ντον Λούριο, τον Ντον Μάριο και τον Ντον Μπάιρο τον μικροστάφυλο.

Ευχαριστούμε ωσαύτως για τα ταξίδια το Κλαμπ Μεντιτερανέ και το Ελ-Ες-Ντι Τουρ.

Δεν ευχαριστούμε κανέναν για τα κοστούμια και τη μουσική.

Περιεχόμενα

- 9 **I. Ο άντρας και η γυναίκα**
 – οι αρχές και η εξέλιξη
 – σεξουαλική ασυνεννοησία μεταξύ άντρα και γυναίκας
 – η Εκκλησία και το σεξ
 – κείμενα σεξουαλικής αγωγής
- 25 **II. Παιδική ηλικία και σεξουαλική αγωγή**
 – ρόλος των γονέων
 – ρόλος του σχολείου
 – μάθηση με αυτοδιδασκαλία: παραμύθια, παιδικά ποιημάτια, κόμικς, γκράφιτι, διδακτικά παιχνίδια, πάρτι, μουσική, φωτογραφίες, εφημερίδες
 – ρόλος της ενορίας
- 43 **III. Το σώμα μας**
 – οι ερωτογενείς ζώνες: στόμα, μασχάλες, γλουτοί, μηροί, χέρι
 – γυναικεία σεξουαλικά όργανα: μεμέ, ρώγα, αιδοίο, όρος της Αφροδίτης, κλειτορίδα, πιπί, μήτρα, φαλλόππειες σάλπιγγες, ωθήκες
 – αντρικά σεξουαλικά όργανα: τσουτσούνι, βάλανος, όρχεις, προστάτης
- 57 **IV. Η σεξουαλική ανάπτυξη**
 – παιδική ηλικία (διαφοροποίηση)
 – εφηβεία (ανάπτυξη, έμμηνα)
 – ωριμότητα (γονιμοποίηση, εγκυμοσύνη, τοκετός, εμμηνόπαυση)
 – γηρατειά
- 73 **V. Η αναπαραγωγή**
 – το ζευγάρι των ζώων
 – οι δυσκολίες αναπαραγωγής
- 83 **VI. Ο έρωτας**
 – το ψέμα
 – η ζήλια
 – η προδοσία
- 91 **VII. Η αποπλάνηση**
 – το άρωμα
 – τα γυναικεία εσώρουχα: κορσές, σουτιέν, σλιπ, καλσοδέτες, κάλτσες
 – η αποτρίχωση
 – τα ανδρικά εσώρουχα
- 105 **VIII. Η σεξουαλική επαφή**
 – *Πρώτη φάση:* τα προκαταρκτικά (φιλί, πιπιλιά, petting)
 – *Δεύτερη φάση:* η διέγερση (εκκρίσεις και στύση)
 – *Τρίτη φάση:* η συνουσία και ο οργασμός (στάσεις, στοματική επαφή, σοδομία)
 – *Τέταρτη φάση:* αδρανής περίοδος
- 121 **IX. Οι παραλλαγές**
 – αννανισμός και όργιο
 – ομοφυλοφιλία
 – αγνότητα
- 129 **X. Οι διαστροφές**
 – φετιχισμός
 – ηδονοβλεψία
 – νεκροφιλία
 – ζωοφιλία
 – χρυσή βροχή
- 135 **XI. Τα εργαλεία της ηδονής**
 – φουσκωτά είδη
 – πρόσθετα πέη
 – γκεσκέλ
 – αφροδισιακά
 – σεξ-σοπ
- 145 **XII. Οι επαγγελματίες του σεξ**
 – πόρνες
 – πλειμπόι

151 XIII. Τα νοσήματα

- πονοκέφαλος, αφρημάδα, συμπλέγματα
- ανικανότητα και ψυχρότητα
- πριαπισμός και νυμφομανία
- έρπης και Έιτς

161 XIV. Τα αντισυλληπτικά

- διεκεκομμένη συνουσία
- μέθοδος Οτζίνο-Κνάους
- χάπι
- σπιράλ
- διάφραγμα
- προφυλακτικό

167 Παράρτημα

- Η αληθινή ιστορία του περιβόητου «Σημείου G»
- Η αληθινή ιστορία της εφεύρεσης του χαπιού
- Η αληθινή ιστορία της περιτομής

175 Βιβλιογραφία